

MIĘDZYNARODOWE POROZUMIENIE CUKROWNICZE

otwarte do podpisu w Londynie dnia 16 października 1953 r.

Przekład

W Imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 1 października 1953 roku sporządzone zostało w Londynie Międzynarodowe Porozumienie Cukrownicze.

Po zaznajomieniu się z powyższym Porozumieniem Rada Państwa uznała je i uznaje za słuszne z zastrzeżeniami, uczynionymi przy podpisaniu przez Przedstawiciela Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej; oświadcza, że jest ono przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 16 kwietnia 1954 roku.

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa:
A. Zawadzki

Minister Spraw Zagranicznych:
St. Skrzyszewski

Au Nom de la République Populaire de Pologne

LE CONSEIL D'ETAT

DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE POLOGNE

à tous ceux qui ces Présentés Lettres verront fait savoir ce qui suit:

Un Accord international sur le sucre a été fait à Londres le 1er octobre 1953.

Après avoir vu et examiné ledit Accord le Conseil d'Etat l'a approuvé et approuve avec les réserves faites au moment de la signature par le Représentant du Gouvernement de la République Populaire de Pologne; déclare que l'Accord sus-mentionné est accepté, ratifié et confirmé et promet qu'il sera inviolablement observé.

En Foi de Quoi les Présentés Lettres ont été délivrées, revêtues du Sceau de la République Populaire de Pologne.

Donné à Varsovie, le 16 avril 1954.

L. S.

President du Conseil d'Etat:
A. Zawadzki

Ministre des Affaires Etrangères:
St. Skrzyszewski

(Tekst Międzynarodowego Porozumienia Cukrowniczego w przekładzie polskim i w brzmieniach oryginalnych zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru).

Do poz. 267

MIĘDZYKRAJOWE POROZUMIENIE CUKROWNICZE

Przekład

Rządy uczestniczące w niniejszym Porozumieniu postanowiły, co następuje:

Rozdział I. Cele ogólne

Artykuł 1

Celem niniejszego Porozumienia jest zapewnienie dostaw cukru krajom importującym oraz rynków zbytu dla cukru krajom eksportującym po cenach stałych i słusznych; zwiększenie światowego spożycia cukru oraz utrzymanie na rynkach świata zdolności nabywczej tych krajów lub takich obszarów, których gospodarka zależna jest w dużym stopniu od produkcji lub eksportu cukru, w drodze zapewnienia producentom odpowiedniego dochodu i umożliwienia utrzymania na należytych poziomie warunków pracy i płac.

Rozdział II. Definicje

Artykuł 2

Dla celów niniejszego Porozumienia:

- (1) „Tona“ oznacza tonę metryczną czyli 1.000 kg.
- (2) „Rok kontyngentowy“ oznacza rok kalendarzowy, tj. okres od 1 stycznia do 31 grudnia, obie daty włącznie.
- (3) „Cukier“ oznacza cukier we wszelkich uznanych postaciach używanych w handlu, wyrabiany z trzciny cukrowej lub z buraków cukrowych, w tym melasę jadalną i specjalną, syropy i wszelkie inne formy cukru płynnego, używane do spożycia przez ludzi, z wyjątkiem melasy końcowej oraz niskich gatunków cukru niecentryfugowanego, produkowanego prymitywnymi metodami.

Ilości cukru, wymienione w tym Porozumieniu, rozumieć należy jako wartość cukru surowego wagi netto bez opakowania. Z wyjątkiem postanowień Artykułu 16, wartość cukru surowego jakiegokolwiek ilości cukru oznacza jej równowartość w cukrze surowym, odpowiadającym próbie 96° polaryzacji.

(4) „Import netto“ oznacza ogólny import cukru po potrąceniu ogólnego eksportu cukru.

(5) „Eksport netto“ oznacza ogólny eksport cukru (z wyłączeniem cukru dostarczonego na zaopatrzenie statków uzupełniających swoje zapasy w portach krajowych) po potrąceniu ogólnego importu cukru.

(6) „Wolny rynek“ oznacza sumę globalną importów netto rynku światowego z wyjątkiem importu cukru wyłączanego na podstawie któregośkolwiek z postanowień niniejszego Porozumienia.

(7) „Podstawowy tonaż eksportowy“ oznacza ilości cukru wyszczególnione w Artykule 14 (1).

(8) „Początkowy kontyngent eksportowy“ oznacza ilość cukru przydzielonego na jakikolwiek rok kontyngentowy według Artykułu 13 każdemu z krajów wymienionych w Artykule 14 (1).

(9) „Rzeczywisty kontyngent eksportowy“ oznacza początkowy kontyngent eksportowy z takimi zmianami, jakie mogą być od czasu do czasu dokonywane.

(10) „Zapasy cukru“ — dla celów Artykułu 13, oznacza albo:

- (1) wszelki cukier w danym kraju, znajdujący się w fabrykach, rafineriach, magazynach lub w trakcie transportu wewnętrznego z przeznaczeniem wewnątrz kraju, lecz z wyłączeniem cukru zagranicznego złożonego w składach celnych (który to termin należy uważać za dotyczący również cukru „chwilowo dopuszczonego“ „en admission temporaire“), i wszystkie cukier znajdujący się w fabrykach, rafineriach i magazynach lub w trakcie transportu wewnętrznego z przeznaczeniem wewnątrz kraju, jedynie do rozprowadzenia dla spożycia wewnętrznego i od którego akcyza lub inne opłaty konsumpcyjne, obowiązujące w danym kraju, zostały zapłacone; lub
- (2) wszelki cukier w kraju zainteresowanym, znajdujący się w fabrykach, rafineriach, magazynach lub w trakcie transportu wewnętrznego z przeznaczeniem wewnątrz kraju, lecz z wyłączeniem cukru zagranicznego złożonego w składach celnych (który to termin dotyczy również cukru „chwilowo dopuszczonego“ „en admission temporaire“), i z wyjątkiem cukru znajdującego się w fabrykach, rafineriach, ma-

gazynach lub w trakcie transportu wewnętrznego z przeznaczeniem wewnątrz kraju, jedynie do rozprowadzenia dla spożycia wewnętrznego;

zgodnie z zawiadomieniem skierowanym do Rady przez każdy z uczestniczących Rządów na mocy Artykułu 13.

(11) „Rada“ oznacza Międzynarodową Radę Cukrowniczą ustanowioną na mocy Artykułu 27.

(12) „Komitet Wykonawczy“ oznacza Komitet ustanowiony na mocy Artykułu 37.

(13) „Kraj importujący“ oznacza jeden z krajów, wyszczególnionych w Artykule 33, lub jakikolwiek kraj, będący importers netto cukru, zależnie od kontekstu.

(14) „Kraj eksportujący“ oznacza jeden z krajów, wyszczególnionych w Artykule 34, lub jakikolwiek kraj, będący eksporterem netto cukru, zależnie od kontekstu.

cie środków, które uważa za stosowne dla zredukowania nadmiernych obciążeń cukru, włączając obciążenia, wynikające z:

- (i) kontroli prywatnej i publicznej oraz monopolii;
- (ii) polityki finansowej i podatkowej.

4. Utrzymanie słusznych warunków pracy

Artykuł 6

Uczestniczące Rządy oświadczają, że celem uniknięcia obniżenia stopy życiowej oraz powstania warunków nieuczciwej konkurencji w handlu światowym będą dążyły do utrzymania słusznych norm pracy w przemyśle cukrowniczym.

Rozdział IV. Specjalne zobowiązania Uczestniczących Rządów Krajów, które importują cukier

Artykuł 7

(1) (i) Rząd każdego uczestniczącego kraju importującego i Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego, który importuje cukier dla reeksportu, zgadzają się, że celem niedopuszczenia krajów nie uczestniczących do ciągnięcia korzyści kosztem uczestniczących krajów nie dozwolą na import z krajów nie uczestniczących, ujętych jako całość, w którymkolwiek roku kontyngentowym, ogólnej ilości cukru większej od ilości importowanej z tych krajów, ujętych jako całość, podczas któregośkolwiek z trzech lat kalendarzowych poprzedzających rok, w którym Porozumienie weszło w życie, tj. lat 1951, 1952 i 1953; z tym zastrzeżeniem, że wymieniona ilość ogólna nie obejmuje importu cukru, nabytego od krajów nie uczestniczących przez kraj uczestniczący w jakimkolwiek czasie, w którym taki kraj nie mógł pokryć swego zapotrzebowania z uczestniczących krajów po cenach nie wyższych od maksimum ustalonego w Artykule 20, i że powiadomił o tym Radę.

(ii) Lata wymienione w ustępie (i) niniejszego paragrafu mogą być zmienione decyzją Rady na prośbę Uczestniczącego Rządu, który uważa, że istnieją specjalne powody do takiej zmiany.

(2) (i) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd uważa, że zobowiązania przyjęte przezeń na mocy paragrafu (1) niniejszego Artykułu działają w ten sposób, że powodują straty lub grożą spowodowaniem strat dla jego handlu reeksportowego cukrem rafinowanym lub dla handlu produktami zawierającymi cukier, może on prosić Radę o podjęcie kroków dla zabezpieczenia wymienionego handlu. Rada niezwłocznie rozpatrzy każdą taką prośbę i podejmie środki, które uważa za stosowne w tym celu, obejmujące ewentualnie zmianę powyższych zobowiązań. Jeżeli Rada nie rozpatrzy prośby przedłożonej jej na podstawie niniejszego ustępu w ciągu dni 15 od chwili jej otrzymania, Rząd, który składa tę prośbę, będzie uważany za zwolniony od zobowiązań określonych w paragrafie (1) niniejszego Artykułu, w stopniu niezbędnym dla zabezpieczenia wymienionego handlu.

(ii) Jeżeli przy okazji poszczególnej transakcji w ramach zwykłej wymiany może wyniknąć strata dla jakiegoś kraju w handlu reeksportowym cukrem skutkiem zwłoki wywołanej procedurą przewidzianą w ustępie (i) niniejszego paragrafu, Rząd zainteresowany będzie zwolniony od zobowiązań paragrafu (1) niniejszego Artykułu w odniesieniu do tej transakcji.

Rozdział III. Ogólne zobowiązania Uczestniczących Rządów

1. Subsydia

Artykuł 3

(1) Uczestniczące Rządy uznają, że subsydia stosowane przy cukrze mogą utrudnić utrzymanie słusznych i stałych cen na wolnym rynku i zagrozić w ten sposób właściwemu funkcjonowaniu niniejszego Porozumienia.

(2) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd przyznaje lub utrzymuje jakieś subsydium, włączając w to jakąkolwiek formę popierania dochodu lub cen, które wpływa bezpośrednio lub pośrednio na wzrost eksportu cukru z jego terytorium lub na spadek importu cukru do jego terytorium, będzie on podczas każdego roku kontyngentowego pisemnie notyfikować Radzie rozmiary i rodzaj subsydiowania, przewidywany wpływ subsydiowania na ilość cukru eksportowanego z jego terytorium lub importowanego na jego terytorium oraz okoliczności powodujące konieczność subsydiowania.

(3) W przypadkach, gdy jeden z Uczestniczących Rządów uważa, że takie subsydiowanie powoduje poważną szkodę dla jego interesów w ramach niniejszego Porozumienia lub grozi powstaniem takiej szkody, Uczestniczący Rząd udzielający subsydium powinien — na żądanie — omówić z drugim Uczestniczącym Rządem lub z zainteresowanymi Rządami, czy też z Radą — możliwość ograniczenia subsydiowania. W każdym przypadku wniesienia podobnej sprawy do Rady, może ona zbadać tę sprawę z zainteresowanymi Rządami i poczynić zalecenia, jakie uważa za właściwe.

2. Programy dostosowania gospodarczego

Artykuł 4

Każdy Uczestniczący Rząd zgadza się zastosować takie środki, jakie uważa za odpowiednie do wykonania zobowiązań zaciągniętych na mocy niniejszego Porozumienia dla osiągnięcia celów ogólnych wyszczególnionych w Artykule 1, oraz takie, które zapewnią w ciągu trwania niniejszego Porozumienia możliwie najlepsze wyniki w kierunku rozwiązania danego zagadnienia towarowego.

3. Popieranie wzmoczonego spożycia cukru

Artykuł 5

W celu łatwiejszego udostępnienia cukru konsumentom, każdy Uczestniczący Rząd godzi się na przedsięwzię-

(3) (i) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd uważa, że nie może wykonać zobowiązania paragrafu (1) niniejszego Artykułu, zgadza się on podać Radzie wszystkie odnośne fakty i powiadomić Radę o zamierzonych przezeń środkach, a Rada powinna w przeciągu dni 15 rozpatrzyć sprawę i może — w odniesieniu do tego Rządu — zmienić zobowiązanie wymienione w paragrafie (1).

(ii) Jeżeli Rząd któregośkolwiek uczestniczącego kraju eksportującego uważa, że interesy jego kraju są naruszone przez zastosowanie postanowień paragrafu (1) niniejszego Artykułu, może on podać Radzie wszystkie odnośne fakty i powiadomić ją o środkach, jakie zgodnie z jego życzeniem powinien podjąć Rząd drugiego zainteresowanego kraju uczestniczącego, a Rada może, w porozumieniu z tym ostatnim Rządem, zmienić zobowiązanie wymienione w paragrafie (1).

(4) Rząd każdego uczestniczącego kraju, który importuje cukier, zgadza się powiadomić Radę możliwie jak najprędzej po ratyfikowaniu lub przyjęciu niniejszego Porozumienia albo po przystąpieniu do niego o maksymalnej ilości, którą będzie mógł importować z krajów nie uczestniczących na mocy paragrafu (1) niniejszego Artykułu.

(5) Celem umożliwienia Radzie dokonania ponownych rozdziałów, przewidzianych w Artykule 19 (1) (ii), Rząd każdego uczestniczącego kraju, który importuje cukier, podejmuje się podawać Radzie — w ciągu okresu przez nią ustanowionego, a nie dłuższego niż 8 miesięcy od rozpoczęcia roku kontyngentowego — ilość cukru, którą spodziewa się importować z krajów nie uczestniczących w tym roku kontyngentowym, z tym zastrzeżeniem, iż Rada może zmienić wymieniony okres w odniesieniu do każdego takiego kraju.

Rozdział V. — Specjalne zobowiązania Rządów Uczestniczących Krajów Eksportujących

Artykuł 8

(1) Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego zgadza się, że eksport z jego kraju na wolny rynek będzie w ten sposób regulowany, że eksport netto na ten rynek nie przewyższy ilości, które ten kraj może eksportować każdego roku kontyngentowego, zgodnie z kontyngentami eksportowymi, ustalonymi dla niego w ramach postanowień tego Porozumienia.

(2) Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego, którego podstawowy tonaż eksportowy przewyższa 75.000 ton, zgadza się nie dopuszczać w przeciągu pierwszych 8 miesięcy któregośkolwiek roku kontyngentowego eksportu powyżej 80% jego początkowego kontyngentu eksportowego; jednakże Rada może zwiększyć ten procent, jeżeli uzna, że podwyżka taka usprawiedliwiona jest warunkami rynkowymi.

Artykuł 9

Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego zgadza się podjąć wszelkie możliwe do urzeczywistnienia kroki dla zapewnienia pokrycia w każdej chwili zapotrzebowania krajów uczestniczących, importujących cukier; (w tym celu w wypadkach, kiedy by Rada uznała, że stan zapotrzebowania — bez względu na postanowienia niniejszego Porozumienia — naraża kraje uczestniczące, importujące cukier na trudności przy zaspokajaniu ich potrzeb, poleci ona eksportującym krajom, uczestniczącym w Po-

rozumieniu, podjąć takie środki, które zaspokoją to zapotrzebowanie w pierwszej kolejności). Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego zgadza się dawać pierwszeństwo, przy równych warunkach sprzedaży w dostawie rozporządzanego cukru, stosownie do zalecenia Rady, krajom uczestniczącym, importującym cukier.

Artykuł 10

Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego zgadza się dostosować swą produkcję cukru w okresie trwania niniejszego Porozumienia i — o ile możliwe w każdym roku kontyngentowym (przez uregulowanie produkcji cukru, albo — o ile to nie jest możliwe — przez uregulowanie obszaru pod uprawę lub plantacji) tak, aby produkcja ta nie przekroczyła ilości cukru, jaka może być niezbędna dla zaspokojenia spożycia wewnętrznego, dla dozwolonego przez to Porozumienie eksportu i dla stworzenia maksymalnych zapasów, wyszczególnionych w Artykule 13.

Artykuł 11

Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego zgadza się zawiadomić Radę możliwie jak najprędzej o takiej części swego początkowego kontyngentu albo rzeczywistej kwoty eksportowej, która według jego przysuszczeń nie będzie zużytkowana, a po otrzymaniu takiego zawiadomienia Rada podejmie odpowiednie kroki zgodnie z Artykułem 19 (1) (i).

Artykuł 12

Jeżeli Rząd uczestniczącego kraju eksportującego nie dostarczy — w ciągu ustalonego przez Radę w porozumieniu z tym Rządem okresu na czas trwania niniejszego Porozumienia — zawiadomienia, lecz w żadnym wypadku nie później niż w 8 miesięcy od daty przydzielenia początkowych kontyngentów eksportowych, o takiej części początkowego kontyngentu eksportowego swego kraju, która w jego przewidywaniu nie będzie wykorzystana, początkowy kontyngent eksportowy tego kraju na następny rok kontyngentowy będzie zmniejszony o różnicę między eksportem rzeczywistym a początkowym kontyngentem eksportowym lub ostatnim rzeczywistym kontyngentem eksportowym, zależnie od tego, która cyfra będzie mniejsza. Rada może zdecydować o nienakładaniu tej kary, jeśli uzna, że Rząd nie podał zawiadomienia, ponieważ przewidziany eksport uległ zmniejszeniu z powodu *sily wyższej* lub innych okoliczności, niezależnych od woli wymienionego Rządu, jakie nastąpiły po terminie notyfikacji ustanowionym zgodnie z niniejszym Artykułem.

Rozdział VI. Zapasy

Artykuł 13

(1) Rządy uczestniczących krajów eksportujących zobowiązują się uregulować produkcję w ten sposób, że zapasy w ich krajach nie przeszkadzają dla każdego kraju, w oznaczonym dniu każdego roku poprzedzającego początek nowych zbiorów, 20% jego produkcji rocznej. Dalej ten rozdział uregulowany z Radą.

(2) Tym niemniej Rada może — gdy uzna, że taka ilość jest uzasadniona specjalnymi okolicznościami — pozwolić na utrzymywanie zapasów w danym kraju w ilości powyżej 20% jego produkcji.

(3) Rząd każdego uczestniczącego kraju, wymienionego w Artykule 14 (1) zgadza się:

- (i) że zapasy równe ilości nie mniejszej niż 10% jego podstawowego tonażu eksportowego będą utrzymane w jego kraju w oznaczonym dniu każdego roku poprzedzającego bezpośrednio początek nowych zbiorów, która to data winna być uzgodniona z Radą, chyba że susza, powódź lub inne przeciwności nie dozwolą na utrzymanie takich zapasów; i
- (ii) że takie zapasy mają być specjalnie zachowane jako rezerwa dla pokrycia zwiększonego zapotrzebowania wolnego rynku i że bez zgody Rady nie będą użytkowane inaczej oraz że będą gotowe natychmiast do eksportu na ten rynek, jeżeli Rada tego zażąda.

(4) Rada może podnieść kwotę minimalnych zapasów przewidzianych w paragrafie (3) niniejszego Artykułu do 15%.

(5) Rząd każdego kraju uczestniczącego, utrzymującego zapasy na mocy postanowień paragrafu (3), z ewentualnymi zmianami na mocy postanowień paragrafu (4) niniejszego Artykułu, zgadza się, aby — o ile Rada nie postanowi inaczej — zapasy utrzymywane zgodnie z tymi postanowieniami nie mogły być użytkowane ani na zaspokojenie priorytetów na mocy Artykułu 14 B, ani na pokrycie podwyżek w kontyngentach wynikających z zastosowania Artykułu 22, gdy jego kontyngent jest niższy niż podstawowy tonaż eksportowy jego kraju, chyba że zapasy tak użytkowane mogą być uzupełnione przed rozpoczęciem zbiorów w danym kraju w następnym roku kontyngentowym.

(6) Dla celów niniejszego Porozumienia Kubańska Rezerwa Stabilizacyjna nie będzie uważana za część zapasów, rozporządzalnych dla wolnego rynku, ani nie będzie włączona do obliczenia zapasów przewidzianych w paragrafie (1) niniejszego Artykułu. Rząd Kubański jednakże zgadza się rozważyć na życzenie Rady udostępnienie tej rezerwy dla wolnego rynku, jeżeli Rada uzna to za wskazane ze względu na warunki rynkowe.

(7) Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego zgadza się nie pozwolić, w granicach możliwości, na wykorzystanie — na skutek swego wystąpienia z niniejszego Porozumienia lub po wygaśnięciu tegoż — zapasów utrzymywanych na mocy niniejszego Artykułu w sposób mogący stworzyć nadmierne zakłócenia na wolnym rynku cukrowniczym.

(8) Najdalej w 3 miesiące po dniu podpisania niniejszego Porozumienia Rząd każdego kraju uczestniczącego zawiadomi Radę, którą z dwóch definicji dotyczących zapasów cukru w Artykule 2 uznaje za nadającą się do zastosowania do jego kraju.

Rozdział VII. Reglamentacja eksportu

Artykuł 14

A. Podstawowy tonaż eksportowy

(1) Dla każdego roku kontyngentowego, w czasie którego obowiązuje niniejsze Porozumienie, kraje eksportujące lub terytoria niżej wymienione będą miały przydzielony następujący podstawowy tonaż eksportowy na wolny rynek:

	w tysiącach ton
Belgia (w tym Kongo Belgijskie)	50
Brazylia	175
Chiny (Taiwan)	600
Kolumbia	5
Kuba	2.250
Czechosłowacja	275
Dania	70
Republika Dominikańska	600
Francja (oraz kraje reprezentowane przez Francję na terenie międzynarodowym)	20
Niemcy Wschodnie	150
Haiti	45
Węgry	40
Indonezja	250
Meksyk	75
Holandia (łącznie z Surinam)	40 *)
Peru	280
Filipiny	25
Polska	220
Z. S. R. R.	200
Jugosławia	20

(2) Kontyngenty eksportowe Republiki Czechosłowackiej oraz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie obejmują ich eksportu cukru do Z. S. R. R. i ten eksport znajduje się poza ramami niniejszego Porozumienia. Kontyngent eksportowy Z. S. R. R. jest wobec tego skalkulowany bez zaliczenia importu cukru pochodzącego z krajów wyżej wymienionych.

(3) Niniejsze Porozumienie nie stosuje się do obrotu cukrem między Francją a krajami reprezentowanymi przez Francję na terenie międzynarodowym oraz Stowarzyszonymi Państwami Kambodży, Laosu i Vietnamu.

(4) Costa Rica, Ekwador i Nikaragua, którym nie przyznano żadnych podstawowych tonażów eksportowych na mocy tego artykułu, mogą eksportować na wolny rynek maksimum po 5.000 ton cukru surowego rocznie.

(5) Porozumienie niniejsze nie pomija i nie ma zamiaru przekreślić dążeń Indonezji jako państwa suwerennego do odzyskania swego znaczenia historycznego jako kraju eksportującego cukier w granicach możliwości wolnego rynku.

(6) Indie będą na prawach kraju eksportującego, ale nie prosily o przydzielenie im kontyngentu eksportowego.

B. Priorytety w wypadku niedoborów i wzmożonego zapotrzebowania wolnego rynku

(7) Przy wyznaczaniu rzeczywistych kontyngentów eksportowych stosowane będą następujące priorytety zgodnie z postanowieniami paragrafu (8) niniejszego Artykułu:

- (a) Pierwsze 50.000 ton będzie przydzielone Kubie.
 (b) Następne 15.000 ton będzie przydzielone Polsce.
 (c) Następne 5.000 ton będzie przydzielone Haiti w pierwszym i w drugim roku, a w trzecim roku będzie ta ilość podwyższona do 10.000 ton.

*) Królestwo Holandii zobowiązuje się nie eksportować w latach 1954, 1955 i 1956, wziętych jako całość, większej ilości cukru, niż ilość importowana w tym samym okresie.

(d) Następne 25.000 ton będzie przydzielone Czechosłowacji.

(e) Następne 10.000 ton będzie przydzielone Węgrom.

(8) (i) Przy ponownych podziałach, wynikających z postanowień Artykułu 19 (1) (i) i 19 (2), Rada stosować będzie priorytety wymienione w paragrafie (7) niniejszego Artykułu.

(ii) Przy podziałach wynikających z postanowień Artykułów 18, 19 (1) (ii) i 22 Rada nie będzie stosowała wymienionych priorytetów, jak długo wymienionym w paragrafie (1) niniejszego Artykułu krajom eksportującym nie zostaną zaoferowane eksportowe kwoty równe ogółowi ich podstawowego tonażu eksportowego, chyba że zastosowano redukcje na mocy Artykułu 12 i 21 (3), a później wprowadzi w życie wymienione priorytety o tyle, o ile nie zostały one już wprowadzone w życie zgodnie z ustępem (i) niniejszego paragrafu.

(iii) Redukcje wynikające z zastosowania postanowień Artykułu 21 stosowane będą proporcjonalnie do podstawowego tonażu eksportowego, dopóki rzeczywiste kontyngenty eksportowe nie spadną do poziomu ogólnego podstawowego tonażu eksportowego plus ogólna suma priorytetów przydzielonych ze względu na wzrost zapotrzebowania wolnego rynku na ten rok, po czym priorytety będą odejmowane w odwrotnym porządku, a wówczas redukcje stosowane będą znowu proporcjonalnie do podstawowego tonażu eksportowego.

Artykuł 15

Porozumienie to nie stosuje się do obrotów cukrem między Unią Gospodarczą Belgijsko-Luksemburską (łącznie z Kongo Belgijskim), Francją i Krajami reprezentowanymi przez Francję na terenie międzynarodowym, Niemiecką Republiką Federalną i Królestwem Holandii (włączając Surinam).

Kraje te zobowiązują się ograniczyć wymienione w tym Artykule obroty do sumy netto 175.000 ton cukru rocznie.

Artykuł 16

(1) Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii (w imieniu Brytyjskich Indii Zachodnich i Brytyjskiej Gujany, wysp Mauritius i Fidżi), Rząd Wspólnoty Australijskiej i Rząd Unii Południowo-Afrykańskiej zobowiązują się do tego, że eksport netto cukru z terytoriów eksportujących, objętych Porozumieniem Cukrowniczym Wspólnoty Brytyjskiej z 1951 r. (z wyłączeniem obrotów miejscowych cukrem między sąsiadującymi ze sobą terytoriami Wspólnoty lub wyspami, w ilościach przyjętych zwyczajowo), nie przewyższą razem ogólnych ilości następujących:

(i) w latach kalendarzowych 1954 i 1955 — 2.413.793 tony (2.375.000 angielskich ton „długich”) cukru rocznie, niezależnie od jego postaci handlowej;

(ii) w roku kalendarzowym 1956 — 2.490.018 ton (2.450.000 angielskich ton „długich”) cukru, niezależnie od jego postaci handlowej.

Z zastrzeżeniem zobowiązań kontraktowych, zaciągniętych przez zainteresowane Rządy na podstawie Porozumienia Cukrowniczego Wspólnoty Brytyjskiej z 1951 r., granice ilościowe wymienione powyżej dla lat kalendarzowych 1954, 1955 i 1956 nie mogą być zmienione, a postanowienia wszystkich innych Artykułów niniejszego Porozumienia winny być odpowiednio interpretowane.

(2) Ograniczenia te udostępniają wolnemu rynkowi udział w rynkach cukrowniczych krajów Wspólnoty. Wyżej wymienione Rządy uważałyby się jednak za zwolnione ze swych zobowiązań co do takiego ograniczenia eksportu cukru Wspólnoty, jeżeli Rząd lub Rządy jednego lub kilku eksportujących krajów uczestniczących, mających podstawowy tonaż eksportowy lub tonaż zgodny z Artykułem 14 (1), zawarłyby specjalny układ handlowy z krajem importującym Wspólnoty, który zagwarantowałby krajowi eksportującemu wyszczególnioną część rynku tego Kraju Wspólnoty.

(3) Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii przy współudziale Rządu Wspólnoty Australijskiej i Rządu Unii Południowo-Afrykańskiej zobowiązuje się — na 60 dni przed początkiem każdego roku kontyngentowego podać Radzie oszacowanie globalnego eksportu netto z terytoriów eksportujących, objętych Porozumieniem Cukrowniczym Wspólnoty Brytyjskiej w takim roku, i do szybkiego informowania Rady o wszelkich zmianach zaszłych w tym oszacowaniu w ciągu danego roku. Dostarczenie Radzie informacji przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z niniejszym zobowiązaniem będzie uważane za całkowite wykonanie zobowiązań Artykułów 11 i 12 w odniesieniu do wymienionych terytoriów.

(4) Postanowienia paragrafów (3) i (4) Artykułu 13 nie będą stosowane do terytoriów eksportujących, objętych Porozumieniem Cukrowniczym Wspólnoty Brytyjskiej.

(5) Nic w Artykule tym nie powinno być uważane za przeszkodę dla żadnego Kraju uczestniczącego, eksportującego na wolny rynek, w eksportowaniu cukru do któregośkolwiek Kraju w obrębie Wspólnoty Brytyjskiej, ani za przeszkodę dla jakiegokolwiek Kraju Wspólnoty w eksportowaniu cukru na wolny rynek — w granicach wyżej wymienionych ilości.

Artykuł 17

Eksport cukru do Stanów Zjednoczonych Ameryki dla konsumpcji tamtejszej nie będzie uważany za eksport na wolny rynek i nie obciąża ustanowionych tym Porozumieniem kontyngentów eksportowych.

Artykuł 18

(1) Przed rozpoczęciem każdego roku kontyngentowego Rada poleci sporządzenie oszacowania zapotrzebowań importowych netto wolnego rynku w czasie danego roku na cukier z wymienionych w Art. 14 (1) krajów eksportujących. Przy przygotowaniu takiego oszacowania brana będzie pod uwagę, między innymi czynnikami, globalna ilość cukru, jaka według informacji otrzymanych przez Radę może być importowana z krajów nie uczestniczących na zasadzie postanowień Artykułu 7 (4).

(2) Co najmniej na 30 dni przed rozpoczęciem każdego roku kontyngentowego Rada rozpatrzy oszacowanie zapotrzebowania importowego netto wolnego rynku, sporządzone zgodnie z paragrafem (1) niniejszego Artykułu. Jeżeli Rada przyjmie to oszacowanie, będzie ona odciążać przyznawała początkowe kontyngenty eksportowe na wolny rynek na dany rok każdemu z krajów eksportujących, wyszczególnionych w Artykule 14 (1), przez rozdzielanie ilości szacunkowej między kraje eksportujące proporcjonalnie do ich podstawowego tonażu eksportowego, z zastrzeżeniem postanowień Artykułu 14 B. kar, które mogą być nałożone na podstawie Art. 12, i redukcji, które mogą być dokonywane na zasadzie Artykułu 21 (3).

(3) W razie rozbieżności zdań w Radzie co do oszacowania zapotrzebowania importowego netto wolnego rynku, sporządzonego zgodnie z paragrafem (1) niniejszego Artykułu, sprawa poddana będzie specjalnemu głosowaniu. Jeżeli w wyniku tego głosowania oszacowanie zostanie przyjęte, Rada będzie odtąd przyznawać początkowe kontyngenty eksportowe zgodnie z paragrafem (2) niniejszego Artykułu; lecz jeżeli oszacowanie nie zostało przyjęte w ten sposób, to początkowe kontyngenty eksportowe na nowy rok kontyngentowy będą ustalone przez rozdzielenie ogółu rzeczywistych kontyngentów eksportowych w końcu bieżącego roku kontyngentowego na tej samej podstawie i w ten sam sposób, jak to postanowione jest w paragrafie (2) niniejszego Artykułu.

(4) Rada uprawniona będzie drogą specjalnego głosowania do odłożenia w każdym roku kontyngentowym do 20 000 ton importowego zapotrzebowania netto wolnego rynku jako rezerwy, z której może przydzielać dodatkowe kontyngenty eksportowe na zaspokojenie stwierdzonych przypadków szczególnie poważnych braków.

Artykuł 19

(1) Rada winna spowodować, aby rzeczywiste kontyngenty eksportowe krajów uczestniczących, wymienione w Artykule 14 (1), zostały dostosowane, z zachowaniem postanowień Artykułu 14 B, jak następuje:

(i) W ciągu 10 dni po zawiadomieniu — w wykonaniu Artykułu 11 — przez jakikolwiek Rząd kraju eksportującego, że część początkowych kontyngentów eksportowych lub rzeczywistych kontyngentów eksportowych nie zostanie wykorzystana, zmniejszyć odpowiednio rzeczywisty kontyngent eksportowy takiego kraju i zwiększyć rzeczywiste kontyngenty eksportowe innych eksportujących krajów przez dokonanie nowego podziału ilości cukru, równej części tak odrzuconego kontyngentu proporcjonalnie do ich podstawowego tonażu eksportowego. Sekretarz Rady winien natychmiast zawiadomić Rządy krajów eksportujących o takich powiększeniach kwot; Rządy te winny w ciągu 10 dni od otrzymania takiego zawiadomienia — poinformować Sekretarza Rady, czy mogą one czy też nie mogą wykorzystać tak zwiększonego przydzielonego im kontyngentu. Po otrzymaniu takiej informacji winien być przeprowadzony podział ponowny nie zaakceptowanej ilości, przy czym Rządy odnośnych krajów eksportujących będą niezwłocznie zawiadamiane przez Sekretarza Rady o zwiększeniu ich rzeczywistych kontyngentów eksportowych.

(ii) Od czasu do czasu brać pod uwagę zmiany w oszacowaniu ilości cukru, o których doniesiono Radzie, że będą importowane z krajów nie uczestniczących na mocy Artykułu 7; z tym jednak zastrzeżeniem, że ilości takie nie potrzebują być ponownie rozdzielane, dopóki nie osiągną ogólnej cyfry 5.000 ton. Ponowne podziały w myśl tego ustępu winny być dokonywane na tej samej podstawie i w ten sam sposób, jak to jest postanowione w paragrafie (1) (i) niniejszego Artykułu.

(2) Bez względu na postanowienia Artykułu 11, jeżeli Rada po konsultacji z Rządem któregośkolwiek uczestniczącego kraju eksportującego zdecyduje, że kraj ten nie będzie mógł wykorzystać całego lub części swego rzeczywistego kontyngentu eksportowego, Rada może zwiększyć proporcjonalnie kontyngenty eksportowe in-

nych uczestniczących krajów eksportujących na tej samej podstawie i w ten sam sposób, jak to przewidziane jest w paragrafie (1) (i) niniejszego Artykułu; z tym jednak zastrzeżeniem, że takie zarządzenie Rady nie pozbawi odnośnego kraju jego prawa wykorzystania kontyngentu eksportowego, którym dysponował, zanim Rada powzięła swą decyzję.

Rozdział VIII. Stabilizacja cen

Artykuł 20

(1) Dla celów niniejszego Porozumienia cena cukru będzie uważana za słuszną, zarówno dla konsumentów jak i producentów, jeżeli utrzymana będzie w danej rozpiętości cen ustabilizowanych pomiędzy minimum 3,25 cts a maksimum 4,35 cts w walucie St. Zjednoczonych za funt avoirdupois fas port kubański; cena cukru będzie ceną natychmiastową ustanowioną przez Nowojorską Giełdę na Kawę i Cukier, w odniesieniu do cukru, objętego Kontraktem Nr 4, lub jakąkolwiek inną ceną, która może być ustalona na zasadzie paragrafu (2) niniejszego Artykułu.

(2) W razie, jeżeli cena wymieniona w paragrafie (1) niniejszego Artykułu nie będzie mogła być ustalona dla danego okresu, Rada może kierować się kryterium według swojego uznania.

(3) Granice minimum i maksimum rozpiętości cen ustabilizowanych, wymienione w paragrafie (1) niniejszego Artykułu, mogą być zmienione przez Radę w drodze specjalnego głosowania.

Artykuł 21

(1) (i) Jeżeli w jakimkolwiek czasie Rada uzna, że ze względu na warunki rynkowe wskazane jest zredukowanie rzeczywistych kontyngentów eksportowych celem zapobieżenia spadkowi ceny cukru poniżej ceny minimalnej, ustanowionej Artykułem 20, może ona dokonać takiej redukcji rzeczywistych kontyngentów eksportowych, jaką uważa za stosowną, proporcjonalnie do podstawowych tonażów eksportowych, z zastrzeżeniem postanowień Artykułu 14 B.

(ii) Bez względu na postanowienia paragrafu (1) (i) niniejszego Artykułu, zawsze gdy przeciętna dzienna cena cukru dla każdego okresu 15 kolejnych dni rynkowych doszła do poziomu średniego poniżej minimalnej ceny ustanowionej według Artykułu 20, Rada powinna w ciągu 10 dni po okresie 15-dniowym poczynić takie redukcje, jakie uważa za stosowne w rzeczywistych kontyngentach eksportowych proporcjonalnie do podstawowego tonażu eksportowego, zachowując postanowienia Artykułu 14 B, z tym zastrzeżeniem, że nie będą robione żadne dalsze zmiany w rzeczywistych kontyngentach eksportowych według postanowień tego ustępu w ciągu okresu 15 kolejnych dni rynkowych od dnia dostosowania kontyngentów rzeczywistych w wykonaniu postanowień tego ustępu oraz Artykułu 22.

(iii) Jeżeli Rada nie może się zgodzić w wymienionym okresie 10-dniowym co do sumy redukcji na mocy paragrafu (1) (ii) niniejszego Artykułu, rzeczywiste kontyngenty eksportowe będą każdorazowo zredukowane o 5% podstawowych tonażów eksportowych, z zachowaniem postanowień Artykułu 14 B.

(iv) Bez względu na postanowienia paragrafu (1) (i), (1) (ii) oraz (1) (iii) niniejszego Artykułu, jeżeli rzeczywisty kontyngent eksportowy któregośkolwiek kraju został zredukowany na mocy Artykułu 19 (1) (i), redukcja taka będzie uważana jako stanowiąca część redukcji dokona-

nych w tym samym roku kontyngentowym w trybie przewidzianym w ustępach wymienionych powyżej.

(2) Sekretarz Rady będzie zawiadamiał rządy krajów uczestniczących o każdej redukcji dokonanej na mocy tego Artykułu w rzeczywistych kontyngentach eksportowych.

(3) Jeżeli którakolwiek z redukcji, przewidzianych w poprzednich paragrafach niniejszego Artykułu, nie może być całkowicie zastosowana do rzeczywistego kontyngentu eksportowego jednego z krajów eksportujących, ponieważ — w czasie dokonywania tej redukcji — kraj ten już wyeksportował całość albo część takiej redukcji, odpowiednia ilość będzie odjęta od początkowego kontyngentu eksportowego tego kraju w następnym roku kontyngentowym.

Artykuł 22

(1) Jeżeli w jakimkolwiek czasie Rada zdecyduje, że ze względu na warunki rynkowe wskazane jest zwiększyć rzeczywiste kontyngenty eksportowe celem zapobieżenia zwyżce cen cukru powyżej ceny maksymalnej, ustalonej na mocy Artykułu 20, może ona zwiększyć rzeczywiste kontyngenty eksportowe według swego uznania proporcjonalnie do podstawowego tonażu eksportowego, z zachowaniem postanowień Artykułu 14 B.

(2) (i) Bez względu na postanowienia paragrafu (1) niniejszego Artykułu, gdy tylko przeciętna dzienna cena natychmiastowa cukru dla jakiegokolwiek okresu kolejnych 15 dni rynkowych doszła do średniego poziomu powyżej ceny maksymalnej, ustalonej na mocy Artykułu 20, Rada — w ciągu 10 dni od zakończenia takiego okresu 15-dniowego — zwiększy rzeczywiste kontyngenty eksportowe w tej mierze, w jakiej uważa to za konieczne, proporcjonalnie do podstawowych tonażów eksportowych, z zachowaniem postanowień Artykułu 14 B, z tym zastrzeżeniem, że nie będą robione żadne dalsze zmiany w rzeczywistych kontyngentach eksportowych na mocy postanowień tego ustępu w ciągu okresu 15 kolejnych dni rynkowych od dnia dokonania jakiegokolwiek dostosowania kontyngentów rzeczywistych w wykonaniu postanowień tego ustępu oraz Artykułu 21.

(ii) Jeżeli Rada nie może się zgodzić w wymienionym okresie 10-dniowym co do kwoty zwiększenia na mocy paragrafu (2) (i) niniejszego Artykułu, rzeczywiste kontyngenty eksportowe będą podwyższone każdorazowo o 7½% podstawowych tonaży eksportowych, z zachowaniem postanowień Artykułu 14 B.

(3) Sekretarz Rady będzie zawiadamiał Rządy uczestniczących krajów o każdej podwyżce rzeczywistych kontyngentów eksportowych, dokonanej na mocy tego Artykułu.

Rozdział IX. Ogólne ograniczenia redukcji kontyngentów eksportowych

Artykuł 23

(1) Z wyjątkiem kar nakładanych na mocy Artykułu 12 oraz redukcji przeprowadzanych na mocy Artykułu 19 (1) (i), rzeczywisty kontyngent eksportowy któregośkolwiek uczestniczącego kraju eksportującego wymienionego w Artykule 14 (1) nie będzie obniżony poniżej 80% jego podstawowego tonażu eksportowego, przy czym wszystkie inne postanowienia niniejszego Porozumienia będą odpowiednio stosowane, z tym zastrzeżeniem jednak, że rzeczywisty kontyngent eksportowy któregośkolwiek uczestniczącego kraju eksportującego, mającego podstawowy tonaż eksportowy według Artykułu 14 (1) poniżej

50.000 ton, nie będzie obniżony poniżej 90% jego podstawowego tonażu eksportowego.

(2) Redukcja kontyngentów na mocy Artykułu 21 nie będzie dokonywana w ciągu ostatnich 45 dni kalendarzowych roku kontyngentowego.

Rozdział X. Mieszanki zawierające cukier

Artykuł 24

Jeżeli Rada w jakimkolwiek czasie dojdzie do przekonania, że w wyniku znaczniejszego wzrostu eksportu lub używania mieszanek cukrowych produkty te zastępują cukier w takim stopniu, że nie dopuszczają do pełnego osiągnięcia celów niniejszego Porozumienia, może ona zdecydować, że produkty takie lub niektóre z nich będą uważane dla celów tego Porozumienia za cukier, biorąc pod uwagę zawartość w nich cukru, z tym zastrzeżeniem, że Rada winna — dla obliczenia ilości cukru, jaką ma obciążyć kontyngent eksportowy któregośkolwiek kraju uczestniczącego, wyliczyć ekwiwalent w cukrze takiej ilości tych produktów, która normalnie była eksportowana z danego kraju przed wejściem w życie niniejszego Porozumienia.

Rozdział XI. Trudności monetarne

Artykuł 25

(1) Jeżeli w czasie trwania niniejszego Porozumienia Rząd któregośkolwiek uczestniczącego kraju importującego uzna za potrzebne uprzedzić, wstrzymać lub poprawić grożący mu poważny spadek jego rezerw pieniężnych, może on prosić Radę o zmianę poszczególnych zobowiązań niniejszego Porozumienia.

(2) Rada winna przeprowadzić pełną konsultację z Międzynarodowym Funduszem Monetarnym w sprawach poruszonych w takiej prośbie i wziąć pod uwagę wszelkie dane statystyczne i inne fakty zebrane przez Fundusz co do walut obcych, rezerw pieniężnych i bilansu płatniczego oraz przyjąć decyzje Funduszu co do tego, czy dany kraj doznał już, czy też jest bezpośrednio zagrożony poważnym zachwianiem jego rezerw pieniężnych. Jeżeli dany kraj nie jest członkiem Międzynarodowego Funduszu Monetarnego i prosi Radę o pominięcie konsultacji z tymże Funduszem, to sprawa będzie rozpatrywana przez Radę bez tej konsultacji.

(3) W jednym i w drugim wypadku Rada omówi sprawę z Rządem kraju importującego. Jeżeli Rada uzna prośbę za należyte uzasadnioną i dojdzie do wniosku, że dany kraj nie może otrzymać ilości cukru dostatecznej dla zaspokojenia jego spożycia, przestrzegając warunków niniejszego Porozumienia, Rada może zmienić zobowiązania takiego Rządu lub Rządu któregośkolwiek kraju eksportującego na mocy tego Porozumienia w ten sposób i na taki czas, jaki Rada uzna za konieczny, aby pozwolić takiemu krajowi importującemu na zapewnienie mu dostawy cukru bardziej odpowiedniej do zasobów finansowych, którymi dysponuje.

Rozdział XII. Studia przeprowadzane przez Radę

Artykuł 26

(1) Rada bada sposoby zapewnienia właściwego wzrostu spożycia cukru i daje zalecenia w tym względzie

Rządom krajów uczestniczących; może ona podjąć studia na takie tematy, jak:

- (i) wpływ: (a) opodatkowania i środków restrykcyjnych i (b) warunków gospodarczych, klimatycznych i innych, na spożycie cukru w różnych krajach;
- (ii) środki popierania spożycia, zwłaszcza w krajach o niskim spożyciu *na głowę*;
- (iii) możliwość współpracy przy tworzeniu programów reklamy z podobnymi organizacjami, zainteresowanymi w rozszerzaniu spożycia innych artykułów żywnościowych;
- (iv) rozwój badań nad nowym zastosowaniem cukru, jego produktów pobocznych oraz roślin, z których jest on wyrabiany.

(2) Poza tym Rada uprawniona jest do dokonywania lub organizowania innych studiów, w tym studiów nad różnymi formami specjalnej pomocy dla przemysłu cukrowniczego, w celu zebrania szczegółowych informacji i sformułowania projektów, które Rada uważa za wskazane dla osiągnięcia celów ogólnych, omówionych w Artykule 1 lub pomocnych do rozwiązania danego problemu towarowego. Wszelkie takie studia winny objąć możliwie największą liczbę krajów i uwzględniać ogólne warunki społeczne i gospodarcze zainteresowanych krajów.

(3) Studia podjęte w wykonaniu paragrafów (1) i (2) niniejszego Artykułu będą przeprowadzane w porozumieniu z Uczestniczącymi Rządami, zgodnie z warunkami, jakie może ułożyć Rada.

(4) Zainteresowane Rządy zobowiązują się informować Radę o wynikach swych badań nad zaleceniami i propozycjami, wymienionymi w tym Artykule.

Rozdział XIII. Administracja

Artykuł 27

(1) W celu wykonywania tego Porozumienia niniejszym powołana zostaje Międzynarodowa Rada Cukrownicza.

(2) Każdy z Uczestniczących Rządów będzie członkiem Rady uprawnionym do głosowania i będzie miał prawo być reprezentowany w Radzie przez jednego delegata oraz może mianować zastępców delegatów. Delegatowi lub jego zastępcom mogą towarzyszyć na zebraniach Rady doradcy, których obecność dany Rząd Uczestniczący uzna za konieczną.

(3) Rada wybierze nie głosującego Przewodniczącego, który będzie sprawował swój urząd w ciągu jednego roku kontyngentowego bez wynagrodzenia. Będzie on wybierany na przemian spośród delegacji uczestniczących krajów importujących i eksportujących.

(4) Rada wybierze Wiceprzewodniczącego, który będzie sprawował swój urząd w ciągu jednego roku kontyngentowego bez wynagrodzenia. Będzie on wybierany na przemian spośród delegacji uczestniczących krajów eksportujących i importujących.

(5) Rada uprawniona jest — w porozumieniu z Międzynarodową Radą Cukrowniczą, powołaną przez Międzynarodową Umowę, dotyczącą Regulowania Produkcji i Zbytu Cukru, podpisaną w Londynie 6 maja 1937 r. — do przejęcia archiwów oraz aktywów i pasywów tej organizacji.

(6) Na terytorium każdego Uczestniczącego Rządu i w stopniu zgodnym z jego ustawodawstwem Rada będzie miała taką zdolność prawną, jaka będzie potrzebna do wykonywania przez nią funkcji wynikających z niniejszego Porozumienia.

Artykuł 28

(1) Rada ustali regulamin zgodny z warunkami niniejszego Porozumienia. Rada będzie prowadziła dokumentację niezbędną do wykonywania jej funkcji, wynikających z niniejszego Porozumienia, oraz taką dokumentację, jaką uzna ona za pożądaną. W razie niezgodności między tak ustalonym regulaminem a warunkami niniejszego Porozumienia rozstrzygającym będzie Porozumienie.

(2) Rada ogłasza co najmniej raz na rok sprawozdanie ze swej działalności i z funkcjonowania niniejszego Porozumienia.

(3) Rada opracowuje, przygotowuje i ogłasza takie sprawozdania, studia, wykresy, analizy i inne dane, które uważa za pożądane i pomocne.

(4) Uczestniczące Rządy zobowiązują się dostarczyć i udostępnić wszelkie materiały statystyczne i informacje, jakie będą potrzebne Radzie lub Komitetowi Wykonawczemu dla umożliwienia im wykonywania funkcji wynikających z niniejszego Porozumienia.

(5) Rada może powoływać takie stałe lub czasowe Komitety, jakie uzna za wskazane dla dopomożenia sobie w spełnianiu funkcji wynikających z niniejszego Porozumienia.

(6) Droga specjalnego głosowania Rada może przekazać Komitetowi Wykonawczemu, ustanowionemu na mocy Artykułu 37, wykonywanie takich swoich uprawnień i funkcji, które nie wymagają specjalnego głosowania na mocy niniejszego Porozumienia. Rada może w każdym czasie odwołać takie przekazanie większością oddanych głosów.

(7) Rada może wykonywać wszelkie inne funkcje, potrzebne do wypełniania postanowień niniejszego Porozumienia.

Artykuł 29

Rada winna wyznaczyć Dyrektora Wykonawczego, który będzie jej najwyższym płatnym, pełnoetatowym urzędnikiem, Sekretarza oraz personel, potrzebny dla pracy Rady i jej Komitetów. Warunkiem zatrudnienia tych urzędników i personelu będzie, aby nie byli oni zainteresowani — albo przestali nimi być — w przemyśle cukrowniczym lub w handlu cukrem i że nie będą oni usiłowali otrzymywać ani nie będą otrzymywali od żadnego Rządu, ani od żadnej innej władzy poza Radą, instrukcji dotyczących ich obowiązków wynikających z niniejszego Porozumienia.

Artykuł 30

(1) Rada wybiera swoją siedzibę. Zebrania Rady winny odbywać się w jej siedzibie, o ile Rada nie zdecyduje, aby odbyć jakieś specjalne zebranie gdzie indziej.

(2) Rada będzie zbierać się co najmniej raz na rok. Może ona być zwołana w każdym innym czasie przez jej Przewodniczącego.

(3) Przewodniczący zwołuje sesję Rady, jeżeli był o to proszony przez:

- (i) pięć Uczestniczących Rządów lub
- (ii) jakikolwiek Rząd lub Rządy Uczestniczące, mające nie mniej niż 10% ogółu głosów, lub
- (iii) Komitet Wykonawczy.

Artykuł 31

Obecność delegatów mających 75% ogółu głosów Uczestniczących Rządów konieczna jest dla stworzenia quorum na każdym zebraniu Rady, lecz jeżeli nie ma takiego quorum w dniu naznaczonym na zebranie Rady.

zwołane zgodnie z Art. 30, zebranie także odbędzie się w 7 dni później, a obecność delegatów mających 50% ogółu głosów Uczestniczących Rządów będzie wówczas stanowiła quorum.

Artykuł 32

Rada może bez odbycia zebrania powziąć decyzję drogą korespondencyjną między Przewodniczącym a Uczestniczącymi Rządami z tym zastrzeżeniem, że żaden Uczestniczący Rząd nie będzie czynił obiekcji co do takiej procedury. Wszelka powzięta w ten sposób decyzja powinna być podana do wiadomości wszystkim Uczestniczącym Rządom możliwie jak najszybciej i być umieszczona w protokole najbliższego zebrania Rady.

Artykuł 33

Głosy, jakie będą miały odnośne delegacje Krajów importerskich w Radzie, będą następujące:

Austria	20
Kanada	80
Cejlon	30
Niemiecka Republika Federalna	60
Grecja	25
Izrael	20
Japonia	100
Jordan	15
Liban	20
Norwegia	30
Portugalia	30
Arabia Saudyjska	15
Hiszpania	20
Szwajcaria	45
Zjednoczone Królestwo	245
Stany Zjednoczone Ameryki	245
Ogółem	1.000

Artykuł 34

Głosy delegacji krajów eksporterskich w Radzie będą następujące:

Australia	45
Belgia	20
Brazylia	50
Chiny	65
Kuba	245
Czechosłowacja	45
Dania	20
Republika Dominikańska	65
Francja (i Kraje, które Francja reprezentuje na terenie międzynarodowym)	35
Haiti	20
Węgry	20
Indie	30
Indonezja	40
Meksyk	25
Holandia	20
Nikaragua	15
Peru	40
Filipiny	25
Polska	40
Południowa Afryka	20
Z. S. R. R.	100
Jugosławia	15
Ogółem	1.000

Artykuł 35

Każdorazowo, gdy członkostwo w tym Porozumieniu ulegnie zmianie lub gdy którykolwiek kraj zawieszony będzie w swym prawie głosowania albo też odzyska swoje prawo głosowania na podstawie któregokolwiek z postanowień niniejszego Porozumienia, Rada ponownie rozdzieli głosy w obrębie każdej grupy (kraje importujące i kraje eksportujące), biorąc pod uwagę, w odniesieniu do krajów importujących, przeciętny import ich w ciągu 2 lat poprzednich, a w odniesieniu do krajów eksportujących, biorąc pod uwagę proporcję 40 do 60% ich przeciętnej produkcji w ciągu 2 lat poprzednich oraz przydzielony im podstawowy tonaż eksportowy z tym zastrzeżeniem, że w żadnym wypadku żaden z krajów nie będzie miał głosów mniej niż 15 ani też więcej niż 245 i że nie będzie głosów ułamkowych.

Artykuł 36

(1) Z wyjątkiem wypadków specjalnie przewidzianych w niniejszym Porozumieniu, decyzje Rady powzięte będą na zasadzie większości głosów oddanych przez kraje eksportujące oraz większości głosów krajów importujących, z tym zastrzeżeniem, że ta ostatnia większość winna składać się z głosów oddanych przez co najmniej $\frac{1}{3}$ liczby krajów importujących, obecnych i głosujących.

(2) Gdy żądane będzie głosowanie specjalne, decyzje Rady winny opierać się na co najmniej $\frac{2}{3}$ oddanych głosów, które powinny obejmować większość głosów krajów eksportujących i większość głosów krajów importujących, z tym zastrzeżeniem, że ta ostatnia większość będzie się składała z głosów co najmniej $\frac{1}{3}$ liczby krajów importujących, obecnych i głosujących.

(3) Bez względu na postanowienia paragrafów (1) i (2) niniejszego Artykułu, na każdym posiedzeniu Rady, zwołanym zgodnie z Artykułem 30 (3) (i) lub Artykułem 30 (3) (ii) dla omówienia spraw dotyczących Artykułu 21 i 22, decyzje Rady co do działalności Komitetu Wykonawczego podjętej w celu zastosowania wymienionych Artykułów podejmowane będą zwykłą większością głosów uczestniczących krajów wziętych jako całość, obecnych i głosujących.

(4) Rząd każdego uczestniczącego kraju eksportującego może upoważnić głosującego delegata któregokolwiek innego kraju eksportującego, a Rząd któregokolwiek uczestniczącego kraju importującego może upoważnić głosującego delegata któregokolwiek innego kraju importującego do reprezentowania jego interesów i do głosowania na jednym lub kilku zebraniach Rady. Dowód takiego upoważnienia winien być przedłożony Radzie w formie, jaką uzna ona za zadowalającą.

(5) Każdy Uczestniczący Rząd zobowiązuje się do przyjęcia jako obowiązujące wszystkie decyzje Rady wynikające z postanowień niniejszego Porozumienia.

Artykuł 37

(1) Rada winna ustanowić Komitet Wykonawczy, złożony z przedstawicieli Rządów pięciu uczestniczących krajów eksportujących, wybranych na rok kontyngentowy większością głosów krajów eksportujących i przedstawicieli Rządów pięciu uczestniczących krajów importujących, wybranych na rok kontyngentowy większością głosów krajów importujących.

(2) Komitet Wykonawczy będzie wykonywał takie władze i funkcje Rady, jakie mu są poruczone przez Radę.

(3) Dyrektor Wykonawczy Rady jest z urzędu Przewodniczącym Komitetu Wykonawczego, ale nie ma pra-

wa głosowania. Komitet może wybrać Wiceprzewodniczącego i winien ustanowić swoje przepisy proceduralne podlegające zatwierdzeniu Rady.

(4) Każdy członek Komitetu będzie miał jeden głos. W Komitecie Wykonawczym decyzje będą zapadały większością głosów krajów eksportujących i większością głosów krajów importujących.

(5) Każdy z Uczestniczących Rządów będzie miał prawo odwoływać się do Rady — przy zachowaniu warunków przepisanych przez Radę — od jakiegokolwiek decyzji Komitetu Wykonawczego. O ile decyzja Rady nie zgadza się z decyzją Komitetu Wykonawczego, ta ostatnia winna być zmieniona licząc od daty, kiedy Rada powzięła swoją decyzję.

Rozdział XIV. — Finanse

Artykuł 38

(1) Wydatki delegacji do Rady i członków Komitetu Wykonawczego powinny być pokryte przez ich Rządy. Inne wydatki potrzebne na wykonywanie niniejszego Porozumienia, w tym wynagrodzenia płacone przez Radę, będą pokrywane składkami rocznymi Uczestniczących Rządów. Składka każdego Uczestniczącego Rządu na każdy rok kontyngentowy będzie proporcjonalna do liczby głosów posiadanych przez ten Rząd, gdy budżet na dany rok kontyngentowy będzie uchwalony.

(2) Na swym pierwszym posiedzeniu Rada zatwierdzi swój budżet na pierwszy rok kontyngentowy i wyznaczy składki, jakie ma płacić każdy z Uczestniczących Rządów.

(3) Rada zatwierdzi w przeciągu każdego roku kontyngentowego swój budżet na następny rok kontyngentowy i wyznaczy składki, jakie ma płacić każdy z Uczestniczących Rządów w danym roku kontyngentowym.

(4) Początkowa składka każdego z Uczestniczących Rządów, przystępujących do niniejszego Porozumienia na mocy Artykułu 41 będzie wyznaczona przez Radę na podstawie liczby głosów przyznanych temu Rządowi na podstawie okresu pozostającego w bieżącym roku kontyngentowym, ale składki wyznaczone dla innych Uczestniczących Rządów na bieżący rok kontyngentowy nie będą zmienione.

(5) Składki płatne będą na początku roku kontyngentowego, na który składki wymierzono, w walucie kraju, w którym znajduje się siedziba Rady. Każdy z Uczestniczących Rządów, który nie zapłaci swej składki do końca roku kontyngentowego, na który składka została wyznaczona, ulegnie zawieszeniu w swym prawie głosowania do chwili opłacenia składki, lecz — z wyjątkiem decyzji powziętej drogą specjalnego głosowania Rady — nie będzie pozbawiony żadnych ze swych innych praw ani zwolniony z żadnych zobowiązań wynikających z niniejszego Porozumienia.

(6) W stopniu, jaki dopuszczają to prawa kraju, w którym znajduje się siedziba Rady, Rząd tego kraju powinien zwalniać od podatków fundusz Rady oraz wynagrodzenia płacone przez Radę swym pracownikom.

(7) W każdym roku kontyngentowym Rada będzie ogłaszać poświadczony sprawozdanie ze swych przychodów i rozchodów w czasie poprzedniego roku kontyngentowego.

(8) Przed swym rozwiązaniem Rada podejmie kroki w celu uregulowania swych zobowiązań oraz zadysponowania swym archiwum i swymi aktywnościami istniejącymi w chwili wygaśnięcia niniejszego Porozumienia.

Rozdział XV. — Współpraca z innymi organizacjami

Artykuł 39

(1) Przy wykonywaniu swych funkcji wynikających z niniejszego Porozumienia Rada może podjąć kroki dla konsultowania i współdziałania z odpowiednimi organizacjami i instytucjami oraz może podjąć wszelkie kroki, jakie uważa za stosowne, aby umożliwić przedstawicielom tych organizacji wzięcie udziału w zebraniach Rady.

(2) Jeżeli Rada uzna, że jakieś warunki niniejszego Porozumienia są zasadniczo niezgodne z wymaganiami, jakie mogą być wysunięte przez Narody Zjednoczone lub przez odpowiednie organy lub organizacje wyspecjalizowane do spraw międzyrządowych układów towarowych, to niezgodność taka będzie uważana za okoliczność działającą przeciw wykonywaniu niniejszego Porozumienia i wówczas stosowana będzie procedura przewidziana w Artykule 43.

Rozdział XVI. — Spory i zażalenia

Artykuł 40

(1) Wszelki spór dotyczący interpretacji albo stosowania niniejszego Porozumienia, który nie został załatwiony drogą negocjacji, będzie przekazywany Radzie do jej decyzji na prośbę Uczestniczącego Rządu będącego stroną w sporze.

(2) W każdym wypadku, gdy spór został skierowany do Rady w myśl paragrafu (1) niniejszego Artykułu, większość Uczestniczących Rządów lub grupa Uczestniczących Rządów, mających co najmniej jedną trzecią ogółu głosów, może żądać od Rady — po przeprowadzeniu wyczerpującej dyskusji — aby zasięgnęła opinii Komisji doradczej, o której mowa w paragrafie (3) niniejszego Artykułu, w danej sprawie spornej, zanim poweźmie ostateczną decyzję.

(3) (i) O ile Rada nie zdecyduje jednomyślnością inaczej, Komisja doradcza będzie się składała z:

(a) dwóch osób, wyznaczonych przez kraje eksportujące, z których jedna ma duże doświadczenie w sprawach przedmiotu sporu, a druga posiada autorytet i doświadczenie w zagadnieniach prawnych,

(b) dwóch osób o takich samych kwalifikacjach, mianowanych przez kraje importujące, i

(c) przewodniczącego, wybranego jednomyślnie przez 4 osoby mianowane w myśl punktów (a) i (b) lub jeśli się one nie zgodzą — przez Przewodniczącego Rady.

(ii) Osoby z krajów, których Rządy są stronami niniejszego Porozumienia, będą wybierane do Komisji doradczej.

(iii) Członkowie Komisji doradczej będą działali samodzielnie, nie skrepowani instrukcjami któregoś z Rządów.

(iv) Wydatki Komisji doradczej ponoszone będą przez Radę.

(4) Opinia wydana przez Komisję doradczą oraz jej uzasadnienie będą przedkładane Radzie, która po rozpatrzeniu wszystkich odnośnych informacji rozstrzygnie spór.

(5) Wszelkie zażalenia na to, że któryś z Uczestniczących Rządów nie spełnił swego zobowiązania wynikającego z niniejszego Porozumienia, będą na prośbę wnoszącego skargę Uczestniczącego Rządu przedstawiane Radzie, która sprawę rozstrzygnie.

(6) Zaden Uczestniczący Rząd nie będzie uważany za łamiący niniejsze Porozumienie, o ile o tym nie zdecyduje większość głosów krajów eksportujących i większość głosów krajów importujących. Każde stwierdzenie, że dany Uczestniczący Rząd naruszył Porozumienie, winno jednocześnie określać istotę tego naruszenia.

(7) Jeżeli Rada stwierdzi, że Uczestniczący Rząd naruszył niniejsze Porozumienie, może ona większością głosów krajów eksportujących i większością głosów krajów importujących zawiesić ten Rząd w prawie głosowania, dopóki nie dopełni on swych zobowiązań, albo może ona wykluczyć ten Rząd z liczby uczestników niniejszego Porozumienia.

Rozdział XVII. — Podpisanie, akceptacja, wejście w życie i przystąpienie

Artykuł 41

(1) Porozumienie niniejsze będzie otwarte do podpisania od 15 września do 31 października 1953 r. dla Rządów reprezentowanych przez delegatów na Konferencji, na której Porozumienie niniejsze zostało ustalone.

(2) Porozumienie niniejsze będzie podlegało ratyfikacji lub akceptacji przez Rządy podpisujące zgodnie z ich procedurą konstytucyjną, a dokumenty ratyfikacyjne lub akceptacyjne zostaną złożone Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii.

(3) Porozumienie niniejsze będzie otwarte do przystąpienia dla wszystkich Rządów wymienionych w paragrafie (1) niniejszego Artykułu; przystąpienie nastąpi przez złożenie dokumentu przystąpienia Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii.

(4) Rada może zatwierdzić przystąpienie do niniejszego Porozumienia każdego Rządu, nie wymienionego w paragrafie (1) niniejszego Artykułu, z zastrzeżeniem, że warunki tego przystąpienia będą przedtem uzgodnione z Radą przez Rząd, który zamierza dokonać przystąpienia.

(5) Rząd staje się uczestnikiem niniejszego Porozumienia licząc od dnia, w którym złożył on dokument ratyfikacyjny, akceptacyjny lub przystąpienia — Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii.

(6) (i) Porozumienie niniejsze wejdzie w życie w dniu 15 grudnia 1953 r. co do Artykułów 1, 2, 18 i 27—46 włącznie oraz w dniu 1 stycznia 1954 r. co do Artykułów 3—17 i 19—26 włącznie, jeżeli w dniu 15 grudnia 1953 r. dokumenty ratyfikacyjne, akceptacyjne lub przystąpienia zostały złożone przez Rządy mające 60% głosów krajów importujących i 75% głosów krajów eksportujących według podziału wyszczególnionego w Artykułach 33 i 34, z tym zastrzeżeniem, że będzie uważane za równoznaczne z ratyfikacją, akceptacją lub przystąpieniem zawiadomienie Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii — przez Rządy, które nie mogły ratyfikować, akceptować ani przystąpić do niniejszego Porozumienia do dnia 15 grudnia 1953 r., zawierające zobowiązanie starania się jak najszybciej, zgodnie z ich procedurą konstytucyjną i w ciągu okresu 4 miesięcy od dnia 15 grudnia 1953 r., o ratyfikacji, akceptacji lub przystąpieniu. Jeżeli jednakże po zawiadomieniu takiego nie nastąpiło złożenie dokumentu ratyfikacyjnego, akceptacyjnego lub przystąpienia do dnia 1 maja 1954 r. odnośny Rząd nie będzie dłużej uważany za uczestnika. W każdym razie wynikające z niniejszego Porozumienia zobowiązania Rządów krajów eksportujących, które ratyfikowały, akceptowały lub przystąpiły do niniejszego Porozumienia do dnia 1 maja 1954 r., będą

uważane za obowiązujące w pierwszym roku kontyngentowym od dnia 1 stycznia 1954 r.

(ii) Jeżeli w końcu okresu 4-miesięcznego, wymienionego w ustępie (i), procent głosów krajów importujących lub krajów eksportujących, które ratyfikowały lub akceptowały niniejsze Porozumienie względnie przystąpiły do niego, jest mniejszy niż procent, przewidziany w ustępie (i), Rządy, które ratyfikowały lub akceptowały niniejsze Porozumienie lub do niego przystąpiły, mogą zgodzić się na wprowadzenie go w życie między sobą.

(iii) Rada może określić warunki, na których podstawie Rządy, które nie ratyfikowały i nie akceptowały niniejszego Porozumienia ani nie przystąpiły do niego do dnia 15 grudnia 1953 r., lecz które zawiadomiły o swym zamiarze uzyskania możliwie jak najszybciej decyzji o ratyfikacji, akceptacji lub przystąpieniu, mogą, jeżeli zechcą, wziąć udział w pracach Rady jako obserwatorzy bez prawa głosowania.

(7) Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii poda do wiadomości wszystkim Rządóm sygnatariuszom każde podpisanie, ratyfikację lub akceptację niniejszego Porozumienia lub przystąpienie do niego oraz zawiadomi wszystkie Rządy sygnatariuszy o wszelkich zastrzeżeniach lub warunkach z nimi związanych.

Rozdział XVIII. — Czas obowiązywania, poprawki, zawieszenie, wystąpienie, wygaśnięcie

Artykuł 42

(1) Porozumienie niniejsze będzie obowiązywać pięć lat począwszy od 1 stycznia 1954 r. Porozumienie nie będzie podlegało wypowiedzeniu.

(2) Nie naruszając w niczym Artykułów 43 i 44, Rada zbada w trzecim roku istnienia niniejszego Porozumienia całkowite jego działanie, zwłaszcza w odniesieniu do kontyngentów i cen, oraz weźmie pod uwagę wszelkie poprawki do Porozumienia, jakie może zaproponować którykolwiek z Uczestniczących Rządów w związku z takim zbadaniem.

(3) Nie później niż na 3 miesiące przed ostatnim dniem trzeciego roku kontyngentowego niniejszego Porozumienia Rada przedłoży Uczestniczącym Rządóm sprawozdanie o wynikach badania wymienionego w paragrafie (2) niniejszego Artykułu.

(4) Każdy z Uczestniczących Rządów może nie później niż w ciągu dwumiesięcznego okresu po otrzymaniu sprawozdania Rady wymienionego w paragrafie (3) niniejszego Artykułu wycofać się z niniejszego Porozumienia przez zawiadomienie Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii o wystąpieniu. Wystąpienie takie nabierze mocy ostatniego dnia trzeciego roku kontyngentowego.

(5) (i) Jeżeli po dwumiesięcznym okresie, wspomnianym w paragrafie (4) niniejszego Artykułu, jakikolwiek Rząd, który nie wystąpił z Porozumienia w myśl tego paragrafu, uważa, że liczba Rządów, które wystąpiły na mocy wymienionego paragrafu, lub ważność tych Rządów dla całości niniejszego Porozumienia są tego rodzaju, że mogą zaszkodzić wytrzymania niniejszego Porozumienia. Przed 15 maja w ciągu 30 dni od upływu wspomnianego okresu może Rząd zawiadomić Radę o wycofaniu z Porozumienia. Jeżeli Rada, na którym Rząd wycofał się w myśl niniejszego paragrafu, rozważy kwestię, czy nadal porozumienie jest wykonalne.

(ii) Jeżeli w takimże zakresie, jakiego w wycofaniu z Porozumienia w myśl ustępu (i), odwołano się w ciągu miesiąca od chwili otrzymania przez Rząd wycofującego

takiej prośby, a Rządy reprezentowane na takim zebraniu mogą wystąpić z Porozumienia przez zawiadomienie o ich wystąpieniu Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii w ciągu 30 dni od daty zebrania. Każde takie zawiadomienie o wystąpieniu nabierze mocy w ciągu 30 dni od daty jego otrzymania przez ten Rząd.

(iii) Rządy nie reprezentowane na zebraniu specjalnym odbytym zgodnie z ustępami (i) i (ii) nie mogą wystąpić z niniejszego Porozumienia w myśl postanowień tych ustępów.

Artykuł 43

(1) Jeżeli wynikną okoliczności, które Rada uzna za przeszkadzające lub grożące przeszkodą w wykonywaniu niniejszego Porozumienia, Rada może drogą specjalnego głosowania zaproponować Uczestniczącym Rządom wprowadzenie poprawki do Porozumienia.

(2) Rada oznaczy czas, w ciągu którego każdy z Uczestniczących Rządów poda do wiadomości Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, czy przyjmuje on, czy też odrzuca poprawkę proponowaną w myśl paragrafu (1) niniejszego Artykułu.

(3) Jeżeli w ciągu czasu, ustalonego w myśl paragrafu (2) niniejszego Artykułu, wszystkie Uczestniczące Rządy poprawkę przyjmą, wejdzie ona w życie natychmiast po otrzymaniu przez Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii ostatniego zawiadomienia o przyjęciu poprawki.

(4) Jeżeli w ciągu czasu, ustalonego w myśl paragrafu (2) niniejszego Artykułu, poprawka nie została przyjęta przez Rządy krajów eksportujących mających 75% głosów krajów eksportujących i przez Rządy krajów importujących mających 75% głosów krajów importujących, nie wejdzie ona w życie.

(5) Jeżeli do końca czasu, ustalonego w myśl paragrafu (2) niniejszego Artykułu, poprawka została przyjęta przez Rządy krajów eksportujących mających 75% głosów krajów eksportujących oraz przez Rządy krajów importujących mających 75% głosów krajów importujących, ale nie przez Rządy wszystkich krajów eksportujących i przez Rządy wszystkich krajów importujących:

(i) dla Uczestniczących Rządów, które notyfikowały przyjęcie w myśl paragrafu (2) niniejszego Artykułu, poprawka wejdzie w życie na początku najbliższego roku kontyngentowego, następującego po upływie czasu ustalonego w myśl tego paragrafu;

(ii) Rada zdecyduje niezwłocznie, czy poprawka ma ten charakter, że Uczestniczące Rządy, które jej nie przyjęły, zostaną zawieszony w prawach uczestników niniejszego Porozumienia od dnia wejścia w życie poprawki w myśl ustępu (i) oraz powiadomi o tym wszystkie Uczestniczące Rządy. Jeżeli Rada zadecyduje, że poprawka ma taki charakter, Uczestniczące Rządy, które nie przyjęły tej poprawki, zawiadomią Radę do dnia wejścia poprawki w życie w myśl ustępu (i), czy uważają one nadal poprawkę za nie do przyjęcia i Uczestniczące Rządy, które to uczynią, automatycznie zostaną zawieszony w prawach uczestników niniejszego Porozumienia, z tym zastrzeżeniem, że jeżeli którykolwiek z takich Uczestniczących Rządów wykaże Radzie, że nie miał on możliwości przyjęcia poprawki przed jej wejściem w życie w myśl ustępu (i) z powodu trudności konstytucyjnych, niezależnych od jego woli, Rada może odłożyć zawieszenie aż do przewycię-

zenia tych trudności oraz do zawiadomienia Rady przez Uczestniczący Rząd o jego decyzji.

(6) Rada ustanowi reguły co do przywrócenia praw uczestnika Uczestniczącemu Rządowi zawieszonemu w myśl paragrafu (5) (ii) niniejszego Artykułu oraz wszelkie inne reguły, niezbędne dla wykonania postanowień tego Artykułu.

Artykuł 44

(1) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd uzna, że interesy jego doznały poważnego uszczerbku przez to, że którykolwiek z Rządów sygnatariuszy nie ratyfikował lub nie akceptował niniejszego Porozumienia, lub przez to, że postawił warunki czy wysunął zastrzeżenia w związku z podpisaniem, ratyfikowaniem lub akceptacją — poda on to do wiadomości Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii. Natychmiast po otrzymaniu takiego zawiadomienia Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii zawiadomi Radę, która rozpatrzy daną sprawę czy to na pierwszym swoim zebraniu, czy na którymkolwiek późniejszym zebraniu, odbytym nie później niż 1 miesiąc po otrzymaniu takiego zawiadomienia. Jeżeli po rozpatrzeniu sprawy przez Radę Uczestniczący Rząd będzie nadal uważał, iż interesy jego są poważnie naruszone, może on wystąpić z niniejszego Porozumienia przez notyfikowanie wystąpienia Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii w ciągu 30 dni od zakończenia rozpatrywania przez Radę wymienionej sprawy.

(2) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd wykaże, że pomimo postanowień niniejszego Porozumienia działanie jego spowodowało ostry brak zapasów lub brak stabilizacji cen w granicach przewidzianych niniejszym Porozumieniem na wolnym rynku, a Rada nie podejmie środków dla naprawy tej sytuacji, odnośny Rząd może zawiadomić o swym wystąpieniu z tego Porozumienia.

(3) Jeżeli podczas okresu obowiązywania niniejszego Porozumienia skutkiem działalności jakiegoś nie uczestniczącego kraju lub działalności któregoś z uczestniczących krajów, niezgodnych z niniejszym Porozumieniem, powstaną takie niekorzystne zmiany w stosunku między podażą a popytem na wolnym rynku, które uważane będą przez którykolwiek Uczestniczący Rząd za wyraźnie szkodliwe dla jego interesów, taki Uczestniczący Rząd może przedłożyć Radzie sprawę do rozpatrzenia. Jeżeli Rada oświadczy, iż dany przypadek jest uzasadniony, odnośny Rząd może zawiadomić o swym wystąpieniu z Porozumienia.

(4) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd uzna, że interesy jego będą poważnie naruszone skutkiem przydzielenia podstawowego tonażu eksportowego jakiemś nie uczestniczącemu krajowi eksportującemu, który chce przystąpić do niniejszego Porozumienia na mocy Artykułu 41 (4), Rząd taki może zawiadomić o swym stanowisku Radę, która poweźmie odpowiednią decyzję. Jeżeli odnośny Rząd uważa, że pomimo decyzji Rady interesy jego są nadal poważnie zagrożone, może on zawiadomić o swym wystąpieniu z niniejszego Porozumienia.

(5) Rada poweźmie decyzję w ciągu 30 dni we wszystkich przedkładanych jej sprawach, zgodnie z paragrafami (2), (3) i (4) niniejszego Artykułu, i jeżeli Rada nie uczyni tego w wymienionym czasie, Rząd, który przedłożył sprawę Radzie, może zawiadomić o swym wystąpieniu z niniejszego Porozumienia.

(6) Każdy Uczestniczący Rząd, jeśli zostanie wciągnięty w działania wojenne, może zwrócić się do Rady o zawieszenie pewnych lub wszystkich jego zobowiązań, wynikających z niniejszego Porozumienia. Jeżeli jego

prośba zostanie odrzucona, Rząd taki może zawiadomić o swym wystąpieniu z niniejszego Porozumienia.

(7) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd skorzysta z postanowień Artykułu 16 (2) dla zwolnienia się od swych zobowiązań, wynikających z tego Artykułu, każdy inny Uczestniczący Rząd może w każdej chwili w ciągu następujących 3 miesięcy zawiadomić o swym wystąpieniu, wyjaśniając Radzie motywy, jakimi się kierował.

(8) Oprócz sytuacji, podanych w paragrafach poprzednich niniejszego Porozumienia, jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd wykaże, że okoliczności niezależne od jego woli nie pozwalają na spełnienie jego zobowiązań wynikających z tego Porozumienia, może on zawiadomić o swym wystąpieniu z niniejszego Porozumienia, pod warunkiem, że Rada zadecyduje, iż wystąpienie takie jest usprawiedliwione.

(9) Jeżeli którykolwiek Uczestniczący Rząd uważa, że wystąpienie z niniejszego Porozumienia, notyfikowane zgodnie z postanowieniami niniejszego Artykułu przez jakiegoś innego Uczestniczącego Rządu w odniesieniu do swego terytorium metropolitalnego lub też do całości lub części terytoriów niemetropolitalnych, których interesy reprezentuje on na terenie międzynarodowym, jest takiej wagi, że może zaszkodzić działaniu niniejszego Porozumienia, Rząd taki może również zawiadomić o wystąpieniu z Porozumienia w każdym czasie w ciągu następujących 3 miesięcy.

(10) Zawiadomienie o wystąpieniu na podstawie niniejszego Artykułu będzie skierowane do Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii i wejdzie w życie w ciągu 30 dni od daty jego otrzymania przez ten Rząd.

Artykuł 45

Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii zawiadomi niezwłocznie wszystkie podpisujące i przystępujące Rządy o każdej notyfikacji i zawiadomieniu o wystąpieniu, otrzymanych na podstawie Artykułów 42, 43, 44 i 46.

Rozdział XIX. — Zastosowanie terytorialne

Artykuł 46

(1) Każdy Rząd może przy podpisywaniu, ratyfikacji lub akceptacji niniejszego Porozumienia albo przy przystąpieniu do niego lub w jakimkolwiek czasie po tym oświadczyć drogą notyfikacji, skierowanej do Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, że Porozumienie rozciągnie się na wszystkie lub pewne terytoria niemetropolitalne, za których stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny, a Porozumienie rozciągnie się od dnia otrzymania takiej notyfikacji na wszystkie wymienione w niej terytoria.

(2) Każdy Uczestniczący Rząd może, przez zawiadomienie Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii o wystąpieniu zgodnie z postanowieniami Artykułów 42, 43 i 44, wystąpić z niniejszego Porozumienia oddzielnie w odniesieniu do wszystkich lub do niektórych z terytoriów niemetropolitalnych, za których stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni przez swe Rządy, podpisali niniejsze Porozumienie w dniach uwidoczonych przy podpisach.

Teksty niniejszego Porozumienia w językach angielskim, hiszpańskim, chińskim, rosyjskim i francuskim są jednakowo autentyczne; oryginały zostaną złożone Rządowi

Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, który prześle uwierzytelnione za zgodność odpisy tego Porozumienia każdemu z podpisujących i przystępujących Rządów.

Sporządzono w Londynie pierwszego października tysiąc dziewięćset pięćdziesiątego trzeciego roku.

Za Australię:

Thomas White
20 października 1953 r.

Za Austrię:

Za Królestwo Belgii:

Marquis du Parc Locmaria
22 października 1953 r.

Za Boliwię:

Za Brazylię:

S. de Souza Leão Gracie
30 października 1953 r.

Za Kanadę:

Za Cejlon:

Za Chile:

Za Chiny:

Mao-Lan Tuan
31 października 1953 r.

Za Kolumbię:

Za Costa Rica:

Za Kubę:

Roberto G. de Mendoza
26 października 1953 r.

Składając swój podpis na niniejszym Porozumieniu Rząd Republiki Kubańskiej czyni to pod warunkiem, że zgodnie z porozumieniem, osiągniętym na skutek zalecenia Komitetu Kierowniczego Międzynarodowej Konferencji Cukrowniczej Narodów Zjednoczonych w dniu 21 sierpnia 1953 r. zawartym w dokumentach Izby Konferencyjnej, Akt Ex 7 i E (Conf) 15 SR 17, należy rozumieć, że załadowane po 1 stycznia 1954 r. pozostałości cukru, sprzedanego przez Kubę Zjednoczonemu Królestwu na podstawie transakcji z 1953 r. obejmującej 1.000.000 ton, nie będzie obciążać ustanowionego dla Kuby na mocy postanowień niniejszego Porozumienia kontyngentu eksportowego na rok 1954.

Roberto G. de Mendoza
26 października 1953 r.

Za Czechosłowację:

J. Ullrich
31. 10. 1953 r.

Podpisano z następującymi zastrzeżeniami:
Z uwagi na to, że gospodarka czechosłowacka jest gospodarką całkowicie planową, Artykuł 3, dotyczący subsydiowania eksportu cukru, oraz Artykuły 10 i 13, dotyczące ograniczania produkcji i zapasów cukru, nie stosują się do Czechosłowacji.

Należy rozumieć, że Czechosłowacja dostarczy Radzie takich statystyk i informacji, wymaganych na mocy Artykułu 28 par. 4 Porozumienia, jakie uzna za konieczne, aby umożliwić Radzie lub Komitetowi Wykonawczemu wykonanie ich funkcji, wynikających z niniejszego Porozumienia.

Podpisanie Porozumienia, wymienającego w Artykule 14 Chiny (Taiwan) i w Artykule 34 Chiny, w żadnym razie nie oznacza uznania władzy kuomintangowskich kół rządzących na terytorium Tajwanu ani uznania tak zwanego „Narodowego Rządu Chińskiego” za prawowity i kompetentny rząd Chin.

J. Ullrich

Za Danię:

Anthon Vestbirk
30 października 1953 r.

Przy podpisywaniu niniejszego Porozumienia oświadczam, że ponieważ Rząd Duński nie uznaje Narodowych Władz Chińskich za kompetentny rząd chiński, nie może on uważać podpisania tego Porozumienia przez przedstawiciela Chin Narodowych za podpis prawomocny z ramienia Chin.

Anthon Vestbirk

Za Republikę Dominikańską:

Luis Logroño Cohen
26 października 1953 r.

Za Finlandię:

R. Massigli
26 października 1953 r.

Za Francję i kraje reprezentowane przez Francję na terenie międzynarodowym:

Za Niemiecką Republikę Federalną:

Dr Karl Müller
30 października 1953 r.

Za Grecję:

J. Phrantzes
31 października 1953 r.

Za Haiti:

Love O. Leger
29 października 1953 r.

Za Węgierską Republikę Ludową:

Za Indie:

Za Republikę Indonezji:

Za Izrael:

Za Włochy:

Za Japonię:

S. Matsumoto
28 października 1953 r.

Za Królestwo Haszemitów Jordanii:

Za Liban:

Victor Khouri
31 października 1953 r.

Za Meksyk:

Francisco A. de Icaza
30 października 1953 r.

Za Królestwo Holandii:

z zastrzeżeniem, że Porozumienie nie stosuje się do obrotu cukrem między składowymi częściami Królestwa.

Stikker
30 października 1953 r.

Za Nową Zelandię:

Za Nikaragugę:

Za Królestwo Norwegii:

Za Pakistan:

Za Peru:

Za Republikę Filipińską:

Enrique M. Garcia
30 października 1953 r.

Za Polską Rzeczpospolitą Ludową:

E. Milnikiel
31. 10. 1953 r.

1. Podpisanie niniejszego Porozumienia, które w Artykułach 14 i 34 wymienia Chiny, nie może w żadnym razie być uważane za uznanie władzy Kuomintangu nad terytorium Tajwanu ani tak zwanego „Narodowego Rządu Chińskiego“ za prawowity i kompetentny rząd Chin.
2. Biorąc pod uwagę fakt, że Polska Rzeczpospolita Ludowa jest krajem gospodarki planowej, postanowienia niniejszego Porozumienia, dotyczące produkcji, zapasów i subsydiowania eksportu, a zwłaszcza Artykuły 10, 13 i 3 nie stosują się do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

E. Milnikiel

Za Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich:

N. Andrienko
29 października 1953 r.

Należy rozumieć, że z uwagi na społeczno-gospodarczy ustrój ZSRR i jego planową gospodarkę narodową Artykuły 10 i 13, dotyczące ograniczeń produkcji i zapasów, jak również Artykuł 3, dotyczący subsydiowania eksportu cukru, nie mają zastosowania do ZSRR.

Podpisanie w imieniu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich niniejszego tekstu Porozumienia, wymienianego w Artykule 14 Chiny (Tajwan) i w Artykule 34 Chiny, w żadnym razie nie oznacza uznania władzy kuomintangowskiej nad terytorium Tajwanu ani też uznania tak zwanego „Narodowego Rządu Chińskiego“ za prawowity i prawomocny rząd Chin.

N. Andrienko
29 października 1953 r.

Za Portugalię:

Albano Nogueira
30 października 1953 r.

Przy podpisywaniu Międzynarodowego Porozumienia Cukrowniczego z ramienia Rządu Portugalskiego pragnę sformułować zastrzeżenie, umieszczone już w Protokole Międzynarodowej Konferencji Cukrowniczej, tej treści, iż czynię to w rozumieniu, że Prowincja Mozambik (Wschodnia Afryka Portugalska) będzie nadal eksportowała cukier na terytoria Południowej Rodezji, Północnej Rodezji i kraju Nyassa i że Portugalia uznana będzie za kraj eksportujący, któremu na skutek tego zostanie przydzielony podstawowy kontyngent eksportowy wówczas, gdy położenie jej zmieni się na położenie eksportera netto.

Albano Nogueira

Za Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii:

H. D. Hancock
16 października 1953 r.

Przy podpisywaniu niniejszego Porozumienia oświadczam, że ponieważ Rząd Zjednoczonego Królestwa nie uznaje narodowych władz chińskich za kompetentny rząd Chin, nie może on uważać podpisania tego Porozumienia przez przedstawiciela Narodowych Chin jako prawomocnego podpisu z ramienia Chin.

Rząd Zjednoczonego Królestwa interpretuje Art. 38 (6) jako żądanie w stosunku do Rządu Kraju, w którym jest siedziba Rady, zwolnienia od podatków funduszy Rady oraz wypłacanych przez Radę wynagrodzeń tym urzędnikom, którzy nie są obywatelami kraju, w którym Rada ma swoją siedzibę.

H. D. Hancock

Za Arabię Saudyjską:

Za Hiszpanię:

Za Szwecję:

Za Szwajcarię:

Za Syrię:

Za Królestwo Tajlandu:

Za Turcję:

Za Unię Południowo-Afrykańską:

A. L. Geyer
30 października 1953 r.

Za Stany Zjednoczone Ameryki:

Winthrop W. Aldrich
23 października 1953 r.

Za Federacyjną Ludową Republikę Jugosławii:

P. Tbraić
30 października 1953 r.

INTERNATIONAL SUGAR AGREEMENT

The Governments party to this Agreement have agreed as follows: —

Chapter I.—General Objectives

Article 1

The objectives of this Agreement are to assure supplies of sugar to importing countries and markets for sugar to exporting countries at equitable and stable prices; to increase the consumption of sugar throughout the world; and to maintain the purchasing power in world markets of countries or areas whose economies are largely dependent upon the production or export of sugar by providing adequate returns to producers and making it possible to maintain fair standards of labour conditions and wages.

Chapter II.—Definitions

Article 2

For the purposes of this Agreement—

- (1) "Ton" means a metric ton of 1,000 kilograms.
- (2) "Quota Year" means calendar year, that is, the period from January 1 to December 31, both inclusive.
- (3) "Sugar" means sugar in any of its recognised commercial forms derived from sugar cane or sugar beet, including edible and fancy molasses, syrups and any other form of liquid sugar used for human consumption, except final molasses and low-grade types of non-centrifugal sugar produced by primitive methods.
- Amounts of sugar specified in this Agreement are in terms of raw value, net weight, excluding the container. Except as provided in Article 16, the raw value of any amount of sugar means its equivalent in terms of raw sugar testing 96 sugar degrees by the polariscope.
- (4) "Net imports" means total imports of sugar after deducting total exports of sugar.
- (5) "Net exports" means total exports of sugar (excluding sugar supplied as ships' stores for ships victualling at domestic ports) after deducting total imports of sugar.
- (6) "Free market" means the total of net imports of the world market except those excluded under any provisions of this Agreement.
- (7) "Basic export tonnages" means the quantities of sugar specified in Article 14 (1).
- (8) "Initial export quota" means the quantity of sugar allotted for any quota year under Article 13 to each country listed in Article 14 (1).
- (9) "Export quota in effect" means the initial export quota as modified by such adjustment as may be made from time to time.
- (10) "Stocks of Sugar," for the purposes of Article 13, means either:—

- (1) All sugar in the country concerned either in factories, refineries, warehouses, or in the course of internal transportation for destinations within the country, but excluding bonded foreign sugar (which term shall be regarded as also covering sugar "en admission temporaire") and excluding sugar in factories, refineries and warehouses or in the course of internal transportation for destinations within the country, which is solely for distribution for internal consumption and on which such excise or other consumption duties as exist in the country concerned have been paid; or
- (2) All sugar in the country concerned either in factories, refineries, warehouses, or in the course of internal transportation for destinations within the country, but excluding bonded foreign sugar (which term shall be regarded as also covering sugar "en admission temporaire") and excluding sugar in factories, refineries and warehouses or in the course of internal transportation for destinations within the country which is solely for distribution for internal consumption:

according to the notification made to the Council by each Participating Government under Article 13.

(11) "The Council" means the International Sugar Council established under Article 27.

(12) "The Executive Committee" means the Committee established under Article 37.

(13) "Importing Country" means one of the countries listed in Article 33, or any country which is a net importer of sugar, as the context requires.

(14) "Exporting Country" means one of the countries listed in Article 34, or any country which is a net exporter of sugar, as the context requires.

Chapter III. — General Undertakings by Participating Governments

1. Subsidies

Article 3

(1) The Participating Governments recognise that subsidies on sugar may so operate as to impair the maintenance of equitable and stable prices in the free market and so endanger the proper functioning of this Agreement.

(2) If any Participating Government grants or maintains any subsidy, including any form of income or price support, which operates directly or indirectly to increase exports of sugar from, or to reduce imports of sugar into its territory, it shall during each quota year notify the Council in writing of the extent and nature of the subsidisation, of the estimated effect of the subsidisation on the quantity of sugar exported from or imported into

its territory and of the circumstances making the subsidisation necessary.

(3) In any case in which a Participating Government considers that serious prejudice to its interests under this Agreement is caused or threatened by such subsidisation, the Participating Government granting the subsidy shall, upon request, discuss with the other Participating Government or Governments concerned, or with the Council, the possibility of limiting the subsidisation. In any case in which the matter is brought before the Council, the Council may examine the case with the Governments concerned and make such recommendations as it deems appropriate.

2. Programmes of Economic Adjustment

Article 4

Each Participating Government agrees to adopt such measures as it believes will be adequate to fulfil its obligations under this Agreement with a view to the achievement of the general objectives set forth in Article 1 and as will ensure as much progress as practicable within the duration of this Agreement towards the solution of the commodity problem involved.

3. Promotion of Increased Consumption of Sugar

Article 5

With the object of making sugar more freely available to consumers, each Participating Government agrees to take such action as it deems appropriate to reduce disproportionate burdens on sugar, including those resulting from—

- (i) private and public controls, including monopoly;
- (ii) fiscal and tax policies.

4. Maintenance of Fair Labour Standards

Article 6

The Participating Governments declare that, in order to avoid the depression of living standards and the introduction of unfair competitive conditions in world trade, they will seek the maintenance of fair labour standards in the sugar industry.

Chapter IV.—Special Obligations of the Participating Governments of Countries which import Sugar

Article 7

(1)—(i) The Government of each participating importing country and the Government of each participating exporting country which imports sugar for re-export agrees that, to prevent non-participating countries from gaining advantage at the expense of participating countries, it will not permit the import from non-participating countries as a group during any quota year of a total quantity larger than was imported from those countries as a group during any one of the three calendar years preceding the year in which the Agreement entered into force, i.e., 1951, 1952, 1953; provided that the said total quantity shall not include imports purchased by a partici-

pating country from non-participating countries at any time when such country cannot meet its requirements from participating countries at prices not exceeding the maximum established in Article 20, and has so notified the Council.

(ii) The years referred to in sub-paragraph (i) of this paragraph may be varied by a determination of the Council on the application of any Participating Government which considers that there are special reasons for such variation.

(2)—(i) If any Participating Government considers that the obligation it has assumed under paragraph (1) of this Article is operating in such a way that its country's re-export trade in refined sugar or trade in sugar-containing products is suffering damage therefrom, or is in imminent danger of being damaged, it may request the Council to take action to safeguard the trade in question, and the Council shall forthwith consider any such request and shall take such action, which may include the modification of the aforesaid obligation, as it deems necessary for that purpose. If the Council fails to deal with a request made to it under this sub-paragraph within 15 days of its receipt, the Government making the request shall be deemed to have been released from its obligation under paragraph (1) of this Article to the extent necessary to safeguard the said trade.

(ii) If in a particular transaction in the usual course of trade the delay resulting from the procedure provided for in sub-paragraph (i) of this paragraph might result in damage to a country's re-export trade in sugar, the Government concerned shall be released from the obligation in paragraph (1) of this Article in respect of that particular transaction.

(3)—(i) If any Participating Government considers that it cannot carry out the obligation in paragraph (1) of this Article, it agrees to furnish the Council with all relevant facts and to inform the Council of the measures which it would propose to take, and the Council shall within 15 days examine the matter and may, in respect of such Government, modify the obligation laid down in paragraph (1).

(ii) If the Government of any participating exporting country considers that the interests of its country are being damaged by the operation of paragraph (1) of this Article, it may furnish the Council with all relevant facts and inform the Council of the measures which it would wish to have taken by the Government of the other participating country concerned, and the Council may, in agreement with the latter Government, modify the obligation laid down in paragraph (1).

(4) The Government of each participating country which imports sugar agrees that as soon as practicable after its ratification of, acceptance of, or accession to this Agreement, it will notify the Council of the maximum quantities which could be imported from non-participating countries under paragraph (1) of this Article.

(5) In order to enable the Council to make the redistributions provided for in Article 19 (1) (ii), the Government of each participating country which imports sugar agrees to notify the Council, within a period fixed by the Council which shall not exceed eight months from the beginning of the quota year, of the quantity of sugar which it expects will be imported from nonparticipating countries in that quota year; provided that the Council may vary the aforesaid period in the case of any such country.

Chapter V.—Special Obligations of Governments of Participating Exporting Countries

Article 8

(1) The Government of each participating exporting country agrees that exports from its country to the free market will be so regulated that net exports to that market will not exceed the quantities which such country may export each quota year in accordance with the export quotas established for it under the provisions of this Agreement.

(2) The Government of each participating exporting country with a basic export tonnage in excess of 75,000 tons agrees not to permit the export during the first eight months of any quota year of more than 80 per cent. of its initial export quota; provided that the Council may increase this percentage if it deems such increase to be justified by market conditions.

Article 9

The Government of each participating exporting country agrees that it will take all practicable action to ensure that the demands of participating countries which import sugar are met at all times. To this end, if the Council should determine that the state of demand is such that, notwithstanding the provisions of this Agreement, participating countries which import sugar are threatened with difficulties in meeting their requirements, it shall recommend to participating exporting countries measures designed to give effective priority to those requirements. The Government of each participating exporting country agrees that, on equal terms of sale, priority in the supply of available sugar, in accordance with the recommendations of the Council, will be given to participating countries which import sugar.

Article 10

The Government of each participating exporting country agrees to adjust the production of sugar in its country during the term of this Agreement and in so far as practicable in each quota year of such term (by regulation of the manufacture of sugar or, when this is not possible, by regulation of acreage or plantings) so that the production does not exceed such amount of sugar as may be needed to provide for domestic consumption, exports permitted under this Agreement, and maximum stocks specified in Article 13.

Article 11

The Government of each participating exporting country agrees to advise the Council as soon as possible of such part of its country's initial export quota and export quota in effect as it expects will not be used and on receipt of such advice, the Council shall take action in accordance with Article 19 (1) (i).

Article 12

If the Government of a participating exporting country fails to give notice, within a period determined for the duration of this Agreement by the Council in agreement with that Government, but in any case not exceeding 8 months from the date on which initial export quotas were allocated, of such part of the initial export quota of its country as it expects will not be used, the initial export quota of that country for the following

quota year shall be reduced by the difference between the actual exports and the initial export quota or latest export quota in effect, whichever is the less. The Council may decide not to impose this penalty if it is satisfied that a Government failed to give notice because its country's intended exports fell short by reason of *force majeure* or other circumstances beyond its control occurring after the date for notice established in accordance with this Article.

Chapter VI. — Stocks

Article 13

(1) The Governments of participating exporting countries undertake so to regulate production in their countries that the stocks in their respective countries shall not exceed for each country on a fixed date each year immediately preceding the start of the new crop, such date to be agreed with the Council, an amount equal to 20 per cent. of its annual production.

(2) Nevertheless, the Council may, if it considers that such action is justified by special circumstances, authorise the holding of stocks in any country in excess of 20 per cent. of its production.

(3) The Government of each participating country listed in Article 14 (1) agrees:—

(i) that stocks equal to an amount of not less than 10 per cent. of its country's basic export tonnage shall be held in its country at a fixed date each year immediately preceding the start of the new crop, such date to be agreed with the Council, unless drought, flood or other adverse conditions prevent the holding of such stocks; and

(ii) that such stocks shall be earmarked to fill increased requirements of the free market and used for no other purpose without the consent of the Council, and shall be immediately available for export to that market when called for by the Council.

(4) The Council may increase the amount of the minimum stocks to be carried under paragraph (3) of this Article up to 15 per cent.

(5) The Government of each participating country, in which stocks are held under the provisions of paragraph (3) as they may be modified by the provisions of paragraph (4) of this Article, agrees that unless otherwise authorised by the Council, stocks held under those provisions shall be used neither for meeting priorities under Article 14 B, nor for meeting increases in quotas in effect under Article 22 while such quotas are lower than its country's basic export tonnage, unless the stocks so used can be replaced before the beginning of its country's crop in the ensuing quota year.

(6) For the purposes of this Agreement the Cuban Stabilisation Reserve shall not be considered part of the stocks available for the free market nor shall it be included in the computation of stocks under paragraph (1) of this Article.

The Cuban Government, however, agrees to consider making such reserve available for the free market on the request of the Council if the Council considers that market conditions make such action advisable.

(7) The Government of each participating exporting country agrees that, so far as possible, it will not permit the disposal of stocks held under this Article, following its withdrawal from this Agreement or following the

expiration of this Agreement, in such a manner as to create undue disturbance in the free market for sugar.

(8) Not later than three months after the date of signature of this Agreement the Government of each participating country shall inform the Council which of the two definitions of "stocks of sugar" in Article 2 it accepts as applicable to its country.

Chapter VII. — Regulation of Exports

Article 14

A. — Basic Export Tonnages

(1) For each of the quota years during which this Agreement is in force the exporting countries or areas named below shall have the following basic export tonnages for the free market: — (in thousands of tons)

Belgium (including Belgian Congo)	50
Brazil	175
China (Taiwan)	600
Colombia	5
Cuba	2,250
Czechoslovakia	275
Denmark	70
Dominican Republic	600
France (and the countries France represents internationally)	20
Germany, Eastern	150
Haiti	45
Hungary	40
Indonesia	250
Mexico	75
Netherlands (including Surinam)	40*
Peru	280
Philippines	25
Poland	220
U. S. S. R.	200
Yugoslavia	20

(2) The export quotas of the Czechoslovak Republic and the People's Republic of Poland do not include their exports of sugar to the U. S. S. R. and these exports are outside this Agreement. The U. S. S. R. export quota is therefore calculated without taking into account imports of sugar from the above-mentioned countries.

(3) The present Agreement does not apply to movements of sugar between France and the countries which France represents internationally, and the Associated States of Cambodia, Laos and Vietnam.

(4) Costa Rica, Ecuador and Nicaragua, to which no basic export tonnages have been allotted under this Article, may each export to the free market up to 5,000 tons raw value a year.

(5) This Agreement does not ignore, and does not have the purpose of nullifying Indonesia's aspiration as a Sovereign State for its rehabilitation to its historical position as a sugar exporting country to the extent that may be practicable within the possibilities of the free market.

(6) India shall have the status of an exporting coun-

try but has not requested that an export quota be allotted to her.

B. — Priorities on Shortfalls and on Increased Free Market Requirements

(7) In determining export quotas in effect the following priorities shall be applied in accordance with the provisions of paragraph (8) of this Article: —

- (a) The first 50,000 tons will be allotted to Cuba.
- (b) The next 15,000 tons will be allotted to Poland.
- (c) The next 5,000 tons will be allotted to Haiti in the first and second year, this being increased to 10,000 tons in the third year.
- (d) The next 25,000 tons will be allotted to Czechoslovakia.
- (e) The next 10,000 tons will be allotted to Hungary.

(8)—(i) In redistributions resulting from the provisions of Articles 19 (1) (i) and 19 (2), the Council shall give effect to the priorities listed in paragraph (7) of this Article.

(ii) In distributions resulting from the provisions of Articles 18, 19 (1) (ii) and 22, the Council shall not give effect to the said priorities until the exporting countries listed in paragraph (1) of this Article have been offered export quotas equal to the total of their basic export tonnages, subject to any reductions applied under Articles 12 and 21 (3) and thereafter shall give effect to the said priorities only in so far as the said priorities have not already been brought into effect in accordance with sub-paragraph (i) of this paragraph.

(iii) Reductions resulting from the application of the provisions of Article 21 shall be applied *pro rata* to the basic export tonnages until the export quotas in effect have been reduced to the total of the basic export tonnages plus the total of the priorities allotted due to increases in free market requirements for that year, after which the priorities shall be deducted in the reverse order and thereafter reductions shall be applied again *pro rata* to basic export tonnages.

Article 15

This Agreement does not apply to movements of sugar between the Belgo-Luxembourg Economic Union (including the Belgian Congo), France and the countries which France represents internationally, the Federal Republic of Germany, and the Kingdom of the Netherlands (including Surinam).

These countries undertake to restrict the movements referred to in this Article to a net amount of 175,000 tons of sugar per year.

Article 16

(1) The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland (on behalf of the British West Indies and British Guiana, Mauritius and Fiji), the Government of the Commonwealth of Australia and the Government of the Union of South Africa undertake that net exports of sugar by the exporting territories covered by the Commonwealth Sugar Agreement of 1951 (excluding local movements of sugar between adjoining Commonwealth territories, or islands, in such quantities as can be authenticated by custom) shall not together exceed the following total quantities: —

- (i) in the calendar years 1954 and 1955 — 2 413,793 tons (2,375,000 English long tons) *tel quel* per year;

* The Kingdom of the Netherlands undertake not to export over the years 1954, 1955 and 1956, taken as a whole, a greater amount of sugar than they import during the same period.

(ii) in the calendar year 1956 — 2,490,018 tons (2,459,000 English long tons) *tel quel*.

Subject to contractual obligations assumed by the Governments concerned under the Commonwealth Sugar Agreement of 1951, the quantitative limits for the calendar years 1954, 1955 and 1956 specified above shall not be varied and the provisions of all other articles of this Agreement shall be construed accordingly.

(2) These limitations have the effect of leaving available to the free market a share in the sugar markets of Commonwealth countries. The Governments aforementioned would, however, regard themselves as released from their obligation thus to limit exports of Commonwealth sugar if a Government or Governments of a participating exporting country or of participating countries having a basic export tonnage or tonnages under Article 14 (1) should enter into a special trading arrangement with an importing country of the Commonwealth which would guarantee the exporting country a specified portion of the market of that Commonwealth country.

(3) The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland with the concurrence of the Government of the Commonwealth of Australia and the Government of the Union of South Africa, undertakes to provide the Council sixty days in advance of the beginning of each quota year with an estimate of total net exports from the exporting territories covered by the Commonwealth Sugar Agreement in such year and to inform the Council promptly of any changes in such estimate during that year. The information supplied to the Council by the United Kingdom pursuant to this undertaking shall be held to discharge fully the obligations in Articles 11 and 12 so far as the aforementioned territories are concerned.

(4) The provisions of paragraphs (3) and (4) of Article 13 shall not apply to the exporting territories covered by the Commonwealth Sugar Agreement.

(5) Nothing in this Article shall be held to prevent any participating country exporting to the free market from exporting sugar to any country within the British Commonwealth nor, within the quantitative limits set out above, to prevent any Commonwealth country from exporting sugar to the free market.

Article 17

Exports of sugar to the United States of America for consumption therein shall not be considered exports to the free market and shall not be charged against the export quotas established under this Agreement.

Article 18

(1) Before the beginning of each quota year the Council shall cause an estimate to be made of the net import requirements of the free market during such year for sugar from exporting countries listed in Article 14 (1). In the preparation of this estimate, there shall be taken into account among other factors the total amount of sugar which the Council is notified could be imported from non-participating countries under the provisions of Article 7 (4).

(2) At least 30 days before the beginning of each quota year the Council shall consider the estimate of the net import requirements of the free market prepared in accordance with paragraph (1) of this Article. If the Council adopts that estimate, it shall forthwith assign an initial export quota for the free market for such year

to each of the exporting countries listed in Article 14 (1) by distributing that estimate among the exporting countries *pro rata* to their basic export tonnages, subject to the provisions of Article 14 B, to such penalties as may be imposed in accordance with the provisions of Article 12 and to such reductions as may be made under Article 21 (3).

(3) If there is disagreement in the Council upon the estimate of the net import requirements of the free market prepared in accordance with paragraph (1) of this Article, the question shall be put to a Special Vote. If as a result of that vote, an estimate is adopted, the Council shall thereupon assign initial export quotas in accordance with paragraph (2) of this Article; but if an estimate is not so adopted, then the initial export quotas for the new quota year shall be fixed by distributing the total of the export quotas in effect at the end of the current quota year on the same basis and in the same manner as is provided in paragraph (2) of this Article.

(4) The Council shall have power by Special Vote to set aside in any quota year up to 20,000 tons of the net import requirements of the free market as a reserve from which it may allot additional export quotas to meet proved cases of special hardship.

Article 19

(1) The Council shall cause export quotas in effect for participating countries listed in Article 14 (1) to be adjusted, subject to the provisions of Article 14 B, as follows: —

(i) Within 10 days after the Government of any exporting country has given notice pursuant to Article 11 that a part of the initial export quota or export quota in effect will not be used, to reduce accordingly the export quota in effect of such country and to increase the export quotas in effect of other exporting countries by redistributing an amount of sugar equal to the part of the quota so renounced *pro rata* to their basic export tonnages. The Secretary of the Council shall forthwith notify Governments of exporting countries of such increases, and those Governments shall, within 10 days of receipt of such notification, inform the Secretary of the Council whether or not they are in a position to use the increase in quota allotted to them, and on receipt of such information, a subsequent redistribution of the quantity involved shall be made, and Governments of exporting countries concerned shall be notified forthwith by the Secretary of the Council of the increases made in their countries' export quotas in effect.

(ii) From time to time to take into account variations in the estimates of the quantities of sugar which the Council is notified will be imported from non-participating countries under Article 7; provided, however, that such quantities need not be redistributed until they reach a total of 5,000 tons. Redistributions under this sub-paragraph shall be made on the same basis and in the same manner as is provided in paragraph (1) (i) of this Article.

(2) Notwithstanding the provisions of Article 11, if the Council, after consultation with the Government of any participating exporting country, determines that such country will be unable to use all or part of its export quota in effect, the Council may increase *pro rata* the

export quotas of other participating exporting countries on the same basis and in the same manner as is provided for in paragraph (1) (i) of this Article; provided, however, that such action by the Council shall not deprive the country concerned of its right to fill its export quota which was in effect before the Council made its determination.

Chapter VIII. — Stabilisation of Prices

Article 20

(1) For the purposes of this Agreement the price of sugar shall be considered equitable both to consumers and producers if it is maintained within a zone of stabilised prices between a minimum of 3·25 cents and a maximum of 4·35 cents United States currency per pound avoirdupois, free alongside steamer Cuban port; the price of sugar shall be the spot price established by the New York Coffee and Sugar Exchange in relation to sugar covered by Contract No. 4, or any other price which may be established under paragraph (2) of this Article.

(2) In the event of the price referred to in paragraph (1) of this Article not being available at a material period, the Council shall use such other criteria as it sees fit.

(3) The minimum and maximum limits of the zone of stabilised prices referred to in paragraph (1) of this Article may be modified by the Council by a Special Vote.

Article 21

(1)—(i) If at any time the Council decides that market conditions make it advisable to reduce the export quotas in effect with a view to preventing the price of sugar from falling below the minimum price established under Article 20, it may make such reduction in the export quotas in effect as it deems necessary *pro rata* to the basic export tonnages, subject to the provisions of Article 14 B.

(ii) Notwithstanding the provisions of paragraph (1) (i) of this Article, whenever the average daily spot price of sugar for any one period of fifteen consecutive market days, has averaged less than the minimum price established under Article 20, the Council shall, within ten days of the end of such fifteen-day period, make such reduction as it deems necessary in the export quotas in effect, *pro rata* to the basic export tonnages and subject to the provisions of Article 14 B; provided that no further alteration in the export quotas in effect shall be made under this sub-paragraph within a period of fifteen consecutive market days from the date of any adjustment in quotas in effect, pursuant to the provisions of this sub-paragraph and of Article 22.

(iii) If the Council cannot agree within the said period of ten days upon the amount of the reduction under paragraph (1) (ii) of this Article, the export quotas in effect shall be reduced each time by 5 per cent. of the basic export tonnages, subject to the provisions of Article 14 B.

(iv) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) (i), (1) (ii) and (1) (iii) of this Article, if any country's export quota in effect has been reduced under Article 19 (1) (i), such reduction shall be deemed to form part of reductions made in the same quota year under the terms of the aforesaid sub-paragraphs.

(2) The Secretary of the Council shall notify the Governments of participating countries of each reduction made under this Article in the export quotas in effect.

(3) If any of the reductions provided for in the preceding paragraphs of this Article cannot be fully applied to the export quota in effect of an exporting country because, at the time the reduction is made, that country has already exported all or part of the amount of such reduction, a corresponding amount shall be deducted from the initial export quota of that country for the following quota year.

Article 22

(1) If, at any time, the Council decides that market conditions make it advisable to increase the export quotas in effect with a view to preventing the price of sugar from rising above the maximum price established under Article 20, it may make such increase in the export quotas in effect as it deems necessary *pro rata* to the basic export tonnages subject to the provisions of Article 14 B.

(2)—(i) Notwithstanding the provisions of paragraph (1) of this Article, whenever the average daily spot price of sugar for any one period of fifteen consecutive market days has averaged more than the maximum price established under Article 20, the Council shall, within ten days of the end of such fifteen-day period, make such increases as it deems necessary in the export quotas in effect, *pro rata* to the basic export tonnages and subject to the provisions of Article 14 B; provided that no further alteration in the export quotas in effect shall be made under this sub-paragraph within a period of fifteen consecutive market days from the date of any adjustment in quotas in effect, pursuant to the provisions of this sub-paragraph and of Article 21.

(ii) If the Council cannot agree within the said period of ten days upon the amount of the increase under paragraph (2) (i) of this Article, the export quotas in effect shall be increased each time by 7½ per cent. of the basic export tonnages, subject to the provisions of Article 14 B.

(3) The Secretary of the Council shall notify the Governments of participating countries of each increase made under this Article in the export quotas in effect.

Chapter IX. — General Limitation of Reductions in Export Quotas

Article 23

(1) Except in respect of penalties imposed under Article 12 and reductions made under Article 19 (1) (i), the export quota in effect of any participating exporting country listed in Article 14 (1) shall not be reduced below 80 per cent. of its basic export tonnage and all other provisions of this Agreement shall be construed accordingly; provided, however, that the export quota in effect of any participating exporting country having a basic export tonnage under Article 14 (1) of less than 50,000 tons shall not be reduced below 90 per cent. of its basic export tonnage.

(2) A reduction of quotas under Article 21 shall not be made within the last forty-five calendar days of the quota year.

Chapter X. — Sugar Mixtures

Article 24

Should the Council at any time be satisfied that as the result of a material increase in the exportation or use of sugar mixtures, those products are taking the place of sugar to such an extent as to prevent full effect being given to the purpose of this Agreement it may resolve that such products or any of them shall be deemed to be sugar, in respect of their sugar content, for the purposes of the Agreement; provided that the Council shall, for the purpose of calculating the amount of sugar to be charged to the export quota of any participating country, exclude the sugar equivalent of any quantity of such products which has normally been exported from that country prior to the coming into force of this Agreement.

Chapter XI. — Monetary Difficulties

Article 25

(1) If, during the term of this Agreement the Government of a participating importing country considers that it is necessary for it to forestall the imminent threat of, or to stop or to correct a serious decline in its monetary reserves, it may request the Council to modify particular obligations of this Agreement.

(2) The Council shall consult fully with the International Monetary Fund on questions raised by such request and shall accept all findings of statistical and other facts made by the Fund relating to foreign exchanges, monetary reserves and balance of payments, and shall accept the determination of the Fund as to whether the country involved has experienced or is imminently threatened with a serious deterioration in its monetary reserves. If the country in question is not a member of the International Monetary Fund and requests that the Council should not consult the Fund, the issues involved shall be examined by the Council without such consultation.

(3) In either event, the Council shall discuss the matter with the Government of the importing country. If the Council decides that the representations are well founded and that the country is being prevented from obtaining a sufficient amount of sugar to meet its consumption requirements consistently with the terms of this Agreement, the Council may modify the obligations of such Government or of the Government of any exporting country under this Agreement in such manner and for such time as the Council deems necessary to permit such importing country to secure a more adequate supply of sugar with its available resources.

Chapter XII. — Studies by the Council

Article 26

(1) The Council shall examine and make recommendations to the Governments of participating countries concerning any and all matters which may be of importance to the attainment of the purposes of this Agreement.

(2) The Council shall, in particular, examine and make recommendations concerning the following matters:—

- (ii) Means of promoting consumption, particularly in countries where consumption *per caput* is low;
- (iii) The possibility of co-operative publicity programmes with similar agencies concerned with the expansion of consumption of other food stuffs;
- (iv) Progress of research into new uses of sugar and its by-products, and the plants from which it is derived.

(2) Furthermore, the Council is authorised to make and arrange for other studies, including studies of the various forms of special assistance to the sugar industry for the purpose of assembling comprehensive information and for the formulation of proposals which the Council deems relevant to the attainment of the general objective set forth in Article 1 or relevant to the solution of the commodity problem involved. Any such studies shall relate to as wide a range of countries as practicable and shall take into consideration the general social and economic conditions of the countries concerned.

(3) The studies undertaken pursuant to paragraph (1) and (2) of this Article shall be carried out in accordance with such terms as may be laid down by the Council, and in consultation with the Participating Governments.

(4) The Governments concerned agree to inform the Council of the results of their consideration of the recommendations and proposals referred to in this Article.

Chapter XIII. — Administration

Article 27

(1) An International Sugar Council is hereby established to administer this Agreement.

(2) Each Participating Government shall be a voting member of the Council and shall have the right to be represented on the Council by one delegate and may designate alternate delegates. A delegate or alternate delegates may be accompanied at meetings of the Council by such advisers as each Participating Government deems necessary.

(3) The Council shall elect a non-voting Chairman who shall hold office for one quota year and shall serve without pay. He shall be selected alternately from among the delegations of the importing and exporting participating countries.

(4) The Council shall elect a Vice-Chairman who shall hold office for one quota year and shall serve without pay. He shall be selected alternately from among the delegations of the exporting and importing participating countries.

(5) The Council is authorised, after consultation with the International Sugar Council established under the London Convention, to appoint the Chairman of the Council and the Vice-Chairman of the Council, and to elect the members of the Council.

(6) The Council shall meet at such times and places as it may determine. It shall hold its meetings in such a manner as to ensure the most effective administration of the Agreement.

Article 28

(1) The Council shall adopt rules of procedure which shall be consistent with the terms of this Agreement, and shall keep such records as are required to enable it to discharge its functions under this Agreement and such other records as it considers desirable. In the case of inconsistency between the rules of procedure so adopted and the terms of this Agreement, the Agreement shall prevail.

(2) The Council shall publish at least once a year a report of its activities and of the operation of this Agreement.

(3) The Council shall develop, prepare and publish such reports, studies, charts, analyses and other data as it may deem desirable and helpful.

(4) The Participating Governments undertake to make available and supply all such statistics and information as are necessary to the Council or the Executive Committee to enable it to discharge its functions under this Agreement.

(5) The Council may appoint such permanent or temporary Committees as it considers advisable in order to assist it in performing its functions under this Agreement.

(6) The Council may, by a Special Vote, delegate to the Executive Committee set up under Article 37 the exercise of any of its powers and functions other than those requiring a decision by Special Vote under this Agreement. The Council may, at any time, revoke such a delegation by a majority of the votes cast.

(7) The Council shall perform such other functions as are necessary to carry out the terms of this Agreement.

Article 29

The Council shall appoint an Executive Director, who shall be its senior full-time paid officer, a Secretary and such staff as may be required for the work of the Council and its Committees. It shall be a condition of employment of these officers and of the staff that they do not hold or shall cease to hold financial interest in the sugar industry or in the trade in sugar and that they shall not seek or receive instructions regarding their duties under this Agreement from any Government or from any other Authority external to the Council.

Article 30

(1) The Council shall select its seat. Its meeting shall be held at its seat, unless the Council decides to hold a particular meeting elsewhere.

(2) The Council shall meet at least once a year. It may be convened at any other time by its Chairman.

(3) The Chairman shall convene a session of the Council if so requested by

- (i) Five Participating Governments, or
- (ii) Any Participating Government or Governments holding not less than 10 per cent. of the total votes, or
- (iii) The Executive Committee.

Article 31

The presence of delegates holding 75 per cent. of the total votes of the Participating Governments shall be necessary to constitute a quorum at any meeting of the

Council, but if no such quorum is present on the day fixed for a meeting of the Council which has been called pursuant to Article 30, such meeting shall be held seven days later and the presence of delegates holding 50 per cent. of the total votes of the Participating Governments shall then constitute a quorum.

Article 32

The Council may make decisions, without holding a meeting, by correspondence between the Chairman and the Participating Governments provided that no Participating Government makes objection to this procedure. Any decision so taken shall be communicated to all the Participating Governments as soon as possible and shall be set forth in the minutes of the next meeting of the Council.

Article 33

The votes to be exercised by the respective delegations of importing countries on the Council shall be as follows: —

Austria	20
Canada	80
Ceylon	30
Federal Republic of Germany	60
Greece	25
Israel	20
Japan	100
Jordan	15
Lebanon	20
Norway	30
Portugal	30
Saudi Arabia	15
Spain	20
Switzerland	45
United Kingdom	245
United States	245
Total	1,000

Article 34

The votes to be exercised by the respective delegations of exporting countries on the Council shall be as follows: —

Australia	45
Belgium	20
Brazil	50
China	65
Cuba	245
Czechoslovakia	45
Denmark	20
Dominican Republic	65
France (and the countries in which France represents internationally)	35
Haiti	20
Hungary	20
India	30
Indonesia	40
Mexico	25
Netherlands	20
Nicaragua	15
Peru	40
Philippines	25
Poland	40
South Africa	20
U. S. S. R.	100
Yugoslavia	15
Total	1,000

Article 35

Whenever the membership of this Agreement changes or when any country is suspended from voting or recovers its votes under any provision of this Agreement, the Council shall redistribute the votes within each group (importing countries and exporting countries), having regard in respect of importing countries to their average imports over the two preceding years, and in respect of exporting countries having regard to the ratio 40 to 60 to their average production over the two preceding years and to the basic export tonnages allotted to them; provided that in no case shall any country have less than 15 or more than 245 votes and that there shall be no fractional votes.

Article 36

(1) Except where otherwise specifically provided for in this Agreement, decisions of the Council shall be by a majority of the votes cast by the exporting countries and a majority of the votes cast by the importing countries provided that the latter majority shall consist of votes cast by not less than one-third in number of the importing countries present and voting.

(2) When a Special Vote is required, decisions of the Council shall be by at least two-thirds of the votes cast, which shall include a majority of the votes cast by the exporting countries and a majority of the votes cast by the importing countries; provided that the latter majority shall consist of votes cast by not less than one-third in number of the importing countries present and voting.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article, at any session of the Council convened in accordance with Article 30 (3) (i) or Article 30 (3) (ii) to deal with any question relating to Articles 21 and 22, decisions of the Council on action taken by the Executive Committee under the said Articles shall be by a simple majority of the votes cast by the participating countries present and voting taken as a whole.

(4) The Government of any participating exporting country may authorise the voting delegate of any other exporting country and the Government of any participating importing country may authorise the voting delegate of any other importing country to represent its interests and to exercise its votes at any meeting or meetings of the Council. Evidence of such authorisation satisfactory to the Council shall be submitted to the Council.

(5) Each Participating Government undertakes to accept as binding all decisions of the Council under the provisions of this Agreement.

Article 37

(1) The Council shall establish an Executive Committee, which shall be composed of representatives of the Governments of five participating exporting countries which shall be selected for a quota year by a majority of the votes held by the exporting countries and of representatives of the Governments of five participating importing countries which shall be selected for a quota year by a majority of the votes held by the importing countries.

(2) The Executive Committee shall exercise such powers and functions of the Council as are delegated to it by the Council.

(3) The Executive Director of the Council shall be *ex-officio* Chairman of the Executive Committee but shall have no vote. The Committee may elect a Vice-Chairman and shall establish its Rules of Procedure subject to the approval of the Council.

(4) Each member of the Committee shall have one vote. In the Executive Committee, decisions shall be by a majority of the votes cast by the exporting countries and a majority of the votes cast by the importing countries.

(5) Any Participating Government shall have the right of appeal to the Council under such conditions as may be prescribed by the Council, against any decision of the Executive Committee. In so far as the decision of the Council does not accord with the decision of the Executive Committee the latter shall be modified as of the date on which the Council makes its decision.

Chapter XIV. — Finance

Article 38

(1) Expenses of delegations to the Council and members of the Executive Committee shall be met by their respective Governments. The other expenses necessary for the administration of this Agreement, including remuneration which the Council pays, shall be met by annual contributions by the Participating Governments. The contribution of each Participating Government for each quota year shall be proportionate to the number of votes held by it when the budget for that quota year is adopted.

(2) At its first session the Council shall approve its budget for the first quota year and assess the contributions to be paid by each Participating Government.

(3) The Council shall, each quota year, approve its budget for the following quota year and assess the contribution to be paid by each Participating Government for such quota year.

(4) The initial contribution of any Participating Government acceding to this Agreement under Article 41 shall be assessed by the Council on the basis of the number of votes to be held by it and the period remaining in the current quota year, but the assessments made upon other Participating Governments for the current quota year shall not be altered.

(5) Contributions shall become payable at the beginning of the quota year in respect of which the contribution is assessed and in the currency of the country where the seat of the Council is situated. Any Participating Government failing to pay its contribution by the end of the quota year in respect of which such contribution has been assessed shall be suspended of its voting rights until its contribution is paid, but, except by Special Vote of the Council, shall not be deprived of any of its other rights nor relieved of any of its obligations under this Agreement.

(6) To the extent consistent with the laws of the country where the seat of the Council is situated, the Government of that country shall grant exemption from taxation on the funds of the Council and on remuneration paid by the Council to its employees.

(7) The Council shall, each quota year, publish an audited statement of its receipts and expenditures during the previous quota year.

(8) The Council shall, prior to its dissolution, provide for the settlement of its liabilities and the disposal of its records and assets upon the termination of this Agreement.

Chapter XV. — Co-operation with other Organisations

Article 39

(1) The Council, in exercising its functions under this Agreement, may make arrangements for consultation and co-operation with appropriate organisations and institutions and may also make such provisions as it deems fit for representatives of those bodies to attend meetings of the Council.

(2) If the Council finds that any terms of this Agreement are materially inconsistent with such requirements as may be laid down by the United Nations or through its appropriate organs and specialised agencies regarding intergovernmental commodity agreements, the inconsistency shall be deemed to be a circumstance affecting adversely the operation of this Agreement and the procedure prescribed in Article 43 shall be applicable.

Chapter XVI. — Disputes and Complaints

Article 40

(1) Any dispute concerning the interpretation or application of this Agreement, which is not settled by negotiation, shall, at the request of any Participating Government party to the dispute, be referred to the Council for decision.

(2) In any case where a dispute has been referred to the Council under paragraph (1) of this Article, a majority of Participating Governments or Participating Governments holding not less than one-third of the total votes may require the Council, after full discussion, to seek the opinion of the advisory panel referred to in paragraph (3) of this Article on the issues in dispute before giving its decision.

(3)—(i) Unless the Council unanimously agrees otherwise, the panel shall consist of—

(a) two persons, one having wide experience in matters of the kind in dispute and the other having legal standing and experience, nominated by the exporting countries;

(b) two such persons nominated by the importing countries; and

(c) a chairman selected unanimously by the four persons nominated under (a) and (b), or, if they fail to agree, by the Chairman of the Council.

(ii) Persons from countries whose Governments are parties to this Agreement, shall be eligible to serve on the advisory panel.

(iii) Persons appointed to the advisory panel shall act in their personal capacities and without instructions from any Government.

(iv) The expenses of the advisory panel shall be paid by the Council.

(4) The opinion of the advisory panel and the reasons therefor shall be submitted to the Council which, after considering all the relevant information, shall decide the dispute.

(5) Any complaint that any Participating Government has failed to fulfil its obligations under this Agreement shall, at the request of the Participating Government making the complaint, be referred to the Council which shall make a decision on the matter.

(6) No Participating Government shall be found to have committed a breach of this Agreement except by a majority of the votes held by the exporting countries and a majority of the votes held by the importing coun-

tries. Any finding that a Participating Government is in breach of the Agreement shall specify the nature of the breach.

(7) If the Council finds that a Participating Government has committed a breach of this Agreement, it may by a majority of the votes held by the exporting countries and a majority of the votes held by the importing countries suspend the Government concerned of its voting rights until it fulfils its obligations or expel that Government from this Agreement.

Chapter XVII. — Signature, Acceptance, Entry into Force and Accession

Article 41

(1) This Agreement shall be open for signature from September 15 to October 31, 1953, by the Governments represented by delegates at the Conference at which this Agreement was negotiated.

(2) This Agreement shall be subject to ratification or acceptance by the signatory Governments in accordance with their respective constitutional procedures, and the instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

(3) This Agreement shall be open for accession by any of the Governments referred to in paragraph (1) of this Article and accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

(4) The Council may approve accession to this Agreement by any Government not referred to in paragraph (1) of this Article provided that the conditions of such accession shall first be agreed upon with the Council by the Government desiring to effect it.

(5) The effective date of a Government's participation in this Agreement shall be the date on which the instrument of ratification, acceptance or accession is deposited with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

(6)—(i) This Agreement shall come into force on December 15, 1953, as regards Articles 1, 2, 18 and 27—46 inclusive, and on January 1, 1954, as regards Articles 3—15 and 19—26 inclusive, if on December 15, 1953, instruments of ratification, acceptance or accession have been deposited by Governments holding 60 per cent. of the votes of importing countries and 75 per cent. of the votes of exporting countries under the distribution set out in Articles 33 and 34; provided that notifications to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland by Governments which have been unable to ratify, accept or accede to this Agreement by December 15, 1953, containing an undertaking to seek to obtain as rapidly as possible under their constitutional procedure, and during a period of four months from December 15, 1953, ratification, acceptance or accession, will be considered as equivalent to ratification, acceptance or accession. If, however, such a notification is not followed by the deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession by May 1, 1954, the Government concerned shall then no longer be regarded as an observer. In any event the obligations under this Agreement of Governments of exporting countries which have ratified, accepted or acceded to this Agreement by May 1, 1954, for the first quota year will run as from January 1, 1954.

(ii) If at the end of the period of four months mentioned in sub-paragraph (i) the percentage of votes of importing countries or of exporting countries which have ratified, accepted or acceded to this Agreement is less than the percentage provided for in sub-paragraph (i), the Governments which have ratified, accepted or acceded to this Agreement may agree to put it into force among themselves.

(iii) The Council may determine the conditions under which the Governments which have not ratified, accepted or acceded to this Agreement by December 15th, 1953, but who have made known their intention to obtain as rapidly as possible a decision on ratification, acceptance or accession may take part in the work of the Council as non-voting observers if they so wish.

(7) The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland will notify all signatory Governments of each signature, ratification, acceptance of, or accession to this Agreement, and shall inform all signatory Governments of any reservation or condition attached thereto.

Chapter XVIII.—Duration, Amendment, Suspension, Withdrawal, Termination

Article 42

(1) The duration of this Agreement shall be five years from January 1, 1954. The Agreement shall not be subject to denunciation.

(2) Without prejudice to Articles 43 and 44, the Council shall in the third year of this Agreement examine the entire working of the Agreement, especially in regard to quotas and prices and shall take into account any amendment to the Agreement which in connection with this examination any Participating Government may propose.

(3) Not less than three months before the last day of the third quota year of this Agreement the Council shall submit a report on the results of the examination referred to in paragraph (2) of this Article to Participating Governments.

(4) Any Participating Government may within a period of not more than two months after the receipt of the Council's report referred to in paragraph (3) of this Article withdraw from this Agreement by giving notice of withdrawal to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland. Such withdrawal shall take effect on the last day of the third quota year.

(5)—(i) If, after the two months referred to in paragraph (4) of this Article, any Government which has not withdrawn from this Agreement under that paragraph considers that the number of Governments which have withdrawn under the said paragraph, or the importance of those Governments for the purposes of this Agreement, is such as to impair the operation of this Agreement, such Government may, within thirty days following the expiration of the said period, request the Chairman of the Council to call a special meeting of the Council at which the Governments party to this Agreement shall consider whether or not they will remain party to it.

(ii) Any special meeting called pursuant to a request made under sub-paragraph (i) shall be held within one month of the receipt by the Chairman of such request and Governments represented at such meeting may withdraw from the Agreement by giving notice of withdrawal to the Government of the United Kingdom of Great

Britain and Northern Ireland within thirty days from the date on which the meeting was held. Any such notice of withdrawal shall become effective thirty days from the date of its receipt by that Government.

(iii) Governments not represented at a special meeting held pursuant to sub-paragraphs (i) and (ii) may not withdraw from this Agreement under the provisions of those sub-paragraphs.

Article 43

(1) If circumstances arise which, in the opinion of the Council, affect or threaten to affect adversely the operation of this Agreement, the Council may, by a Special Vote, recommend an amendment of this Agreement to the Participating Governments.

(2) The Council shall fix the time within which each Participating Government shall notify the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland whether or not it accepts an amendment recommended under paragraph (1) of this Article.

(3) If, within the time fixed under paragraph (2) of this article, all Participating Governments accept an amendment it shall take effect immediately on the receipt by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland of the last acceptance.

(4) If, within the time fixed under paragraph (2) of this Article, an amendment is not accepted by the Governments of exporting countries which hold 75 per cent. of the votes of the exporting countries and by the Governments of importing countries which hold 75 per cent. of the votes of the importing countries it shall not take effect.

(5) If by the end of the time fixed under paragraph (2) of this Article, an amendment is accepted by the Governments of exporting countries which hold 75 per cent. of the votes of the exporting countries and by the Governments of importing countries which hold 75 per cent. of the votes of the importing countries but not by the Governments of all the exporting countries and the Governments of all the importing countries—

(i) the amendment shall become effective for the Participating Governments which have signified their acceptance under paragraph (2) of this Article at the beginning of the quota year next following the end of the time fixed under that paragraph;

(ii) the Council shall determine forthwith whether the amendment is of such a nature that the Participating Governments which do not accept it shall be suspended from this Agreement from the date upon which it becomes effective under sub-paragraph (i) and shall inform all Participating Governments accordingly. If the Council determines that the amendment is of such a nature, Participating Governments which have not accepted that amendment shall inform the Council by the date on which the amendment is to become effective under sub-paragraph (i) whether it is still unacceptable and those Participating Governments which do so shall automatically be suspended from this Agreement; provided that if any such Participating Government satisfies the Council that it has been prevented from accepting the amendment by the time the amendment becomes effective under sub-paragraph (i) by reason of constitutional difficulties beyond its

control, the Council may postpone suspension until such difficulties have been overcome and the Participating Government has notified its decision to the Council.

(6) The Council shall establish rules with respect to the reinstatement of a Participating Government suspended under paragraph (5) (ii) of this Article and any other rules required for carrying out the provisions of this article.

Article 44

(1) If any Participating Government considers its interests to be seriously prejudiced by the failure of any signatory Government to ratify or accept this Agreement, or by conditions or reservations attached to any signature, ratification or acceptance, it shall notify the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland. Immediately on the receipt of such notification, the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland shall inform the Council, which shall, either at its first meeting, or at any subsequent meeting held not later than one month after receipt of the notification, consider the matter. If, after the Council has considered the matter, the Participating Government still considers its interests to be seriously prejudiced, it may withdraw from this Agreement by giving notice of withdrawal to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland within thirty days after the Council has concluded its consideration of the matter.

(2) If any Participating Government demonstrates that, notwithstanding the provisions of this Agreement, its operation has resulted in an acute shortage of supplies or in prices on the free market not being stabilised within the range provided for in this Agreement, and the Council fails to take action to remedy such situation, the Government concerned may give notice of withdrawal from this Agreement.

(3) If, during the period of this Agreement, by action of a non-participating country, or by action of any participating country inconsistent with this Agreement such adverse changes occur in the relation between supply and demand on the free market as are held by any Participating Government seriously to prejudice its interests such Participating Government may state its case to the Council. If the Council declares the case to be well-founded the Government concerned may give notice of withdrawal from this Agreement.

(4) If any Participating Government considers that its interests will be seriously prejudiced by reason of the effects of the basic export tonnage to be allotted to a non-participating exporting country seeking to accede to this Agreement pursuant to Article 41 (4) such Government may state its case to the Council which shall take a decision upon it. If the Government concerned considers that, notwithstanding the decision by the Council, its interests continue to be seriously prejudiced, it may give notice of withdrawal from this Agreement.

(5) The Council shall take a decision within thirty days on any matters submitted to it in accordance with paragraphs (2), (3) and (4) of this Article; and if the Council fails to do so within that time the Government which has submitted the matter to the Council may give notice of withdrawal from this Agreement.

(6) Any Participating Government may, if it becomes involved in hostilities, apply to the Council for the suspension of some or all of its obligations under this

Agreement. If the application is denied such Government may give notice of withdrawal from this Agreement.

(7) If any Participating Government avails itself of the provisions of Article 16 (2), so as to be released from its obligations under that Article, any other Participating Government may at any time during the ensuing three months give notice of withdrawal after explaining its reasons to the Council.

(8) In addition to the situations envisaged in the preceding paragraphs of this Agreement, when a Participating Government demonstrates that circumstances beyond its control prevent it from fulfilling its obligations under this Agreement it may give notice of withdrawal from this Agreement subject to a decision of the Council that such withdrawal is justified.

(9) If any Participating Government considers that a withdrawal from this Agreement notified in accordance with the provisions of this Article by any other Participating Government, in respect of either its metropolitan territory or all or any of the non-metropolitan territories for whose international relations it is responsible, is of such importance as to impair the operation of this Agreement, that Government may also give notice of withdrawal from this Agreement at any time during the ensuing three months.

(10) Notice of withdrawal under this article shall be given to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and shall become effective thirty days from the date of its receipt by that Government.

Article 45

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland shall promptly inform all signatory and acceding Governments of each notification and notice of withdrawal received under Articles 42, 43, 44, and 46.

Chapter XIX. — Territorial Application

Article 46

(1) Any Government may at the time of signature, ratification, acceptance of, or accession to this Agreement or at any time thereafter, declare by notification given to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland that the Agreement shall extend to all or any of the non-metropolitan territories for whose international relations it is responsible and the Agreement shall from the date of the receipt of the notification extend to all the territories named therein.

(2) Any Participating Government may by giving notice of withdrawal to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland in accordance with the provisions for withdrawal in Articles 42, 43 and 44 withdraw from this Agreement separately in respect of all or any of the non-metropolitan territories for whose international relations it is responsible.

In witness whereof the undersigned, having been duly authorised to this effect by their respective Governments, have signed this Agreement on the dates appearing opposite their signatures.

The texts of this Agreement in the Chinese, English, French, Russian and Spanish languages are all equally authentic, the originals being deposited with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which shall transmit certified copies thereof to each signatory and acceding Government.

ACCORD INTERNATIONAL SUR LE SUCRE

Les Gouvernements parties au présent Accord sont convenus de ce qui suit:

Chapitre I.—Objectifs généraux

Article 1

Le présent Accord a pour objet d'assurer des approvisionnements en sucre aux pays importateurs et des débouchés pour le sucre aux pays exportateurs à des prix équitables et stables, d'accroître la consommation de sucre dans le monde, et de maintenir le pouvoir d'achat sur les marchés mondiaux des pays ou régions dont l'économie dépend, en grande partie, de la production ou de l'exportation du sucre, en assurant un revenu satisfaisant aux producteurs et en rendant possible le maintien de conditions équitables de travail et de rémunération.

Chapitre II.—Définitions

Article 2

Aux fins du présent Accord:

1. "Tonne" désigne la tonne métrique de 1.000 kilogrammes.
 2. "Année contingentaire" signifie année civile, c'est-à-dire la période du 1er janvier inclus au 31 décembre inclus.
 3. "Sucre" désigne le sucre sous toutes ses formes commerciales reconnues, dérivées de la betterave à sucre ou de la canne à sucre, y compris les mélasses comestibles et mélasses fantaisie, les sirops et toute autre forme de sucre liquide utilisés pour la consommation humaine, à l'exception des mélasses d'arrière-produit ("final molasses") et des types de qualité inférieure de sucre non centrifugé produit par des méthodes primitives.
- Les quantités de sucre indiquées dans le présent Accord sont exprimées en sucre brut, poids net, tare déduite. Sauf pour les cas prévus à l'article 16, la valeur en sucre brut d'une quantité quelconque de sucre désigne l'équivalent de celle-ci en sucre brut titrant 96 degrés de sucre au polarimètre.

4. "Importations nettes" désigne la totalité des importations de sucre après déduction de la totalité des exportations.

5. "Exportations nettes" désigne la totalité des exportations de sucre (à l'exception du sucre fourni comme approvisionnement de bord aux navires se ravitaillant dans les ports) après déduction de la totalité des importations.

6. "Marché libre" signifie la totalité des importations nettes mondiales, à l'exception de celles qui sont exclues en vertu d'une disposition du présent Accord.

7. "Tonnage de base d'exportation" désigne les quantités de sucre visées au paragraphe 1 de l'article 14.

8. "Contingent initial d'exportation" désigne la quantité de sucre attribuée pour une année contingentaire en vertu de l'article 18, à chaque pays énuméré au paragraphe 1 de l'article 14.

9. "Contingent effectif d'exportation" désigne le contingent initial d'exportation éventuellement modifié par les ajustements qui peuvent être apportés de temps à autre.

10. "Stoks de sucre," aux fins de l'article 13, signifie soit:

(1) Tout sucre du pays intéressé se trouvant dans des usines, des raffineries, des dépôts, ou en cours de transport intérieur pour des destinations à l'intérieur du pays, mais à l'exception du sucre étranger entreposé (cette expression est considérée comme comprenant également le sucre en admission temporaire) et du sucre se trouvant dans des usines, des raffineries, des dépôts ou en cours de transport intérieur pour des destinations à l'intérieur du pays, uniquement destiné à la distribution pour la consommation intérieure et sur lequel ont été payés les droits d'accise ou autres droits de consommation en vigueur dans le pays intéressé; soit:

(2) Tout sucre du pays intéressé se trouvant dans des usines, des raffineries, des dépôts, ou en cours de transport intérieur pour des destinations à l'intérieur du pays, mais à l'exception du sucre étranger entreposé (cette expression est considérée comme comprenant également le sucre en admission temporaire) et du sucre se trouvant dans des usines, des raffineries, des dépôts ou en cours de transport intérieur pour des destinations à l'intérieur du pays, uniquement destiné à la distribution pour la consommation intérieure;

selon les termes de la notification adressée au Conseil en vertu de l'article 13 par chaque Gouvernement participant.

11. "Le Conseil" désigne le Conseil International du Sucre institué en vertu de l'article 27.

12. "Le Comité exécutif" désigne le Comité institué en vertu de l'article 37.

13. "Pays importateur" désigne soit un des pays énumérés à l'article 33, soit un pays quelconque importateur net de sucre, selon le contexte.

14. "Pays exportateur" désigne soit un des pays énumérés à l'article 34, soit un pays quelconque exportateur net de sucre, selon le contexte.

Chapitre III.—Engagements généraux des Pays participants

1. Subventions

Article 3

1. Les Gouvernements participants reconnaissent que les subventions appliquées au sucre peuvent avoir pour effet de compromettre le maintien de prix équitables et stables sur le marché libre et menacer ainsi le bon fonctionnement du présent Accord.

2. Si un Gouvernement participant accorde ou maintient une subvention quelconque, y compris toute forme de protection des revenus ou de soutien de prix, qui a directement ou indirectement pour effet d'accroître les exportations de sucre de son territoire ou de réduire les importations de sucre dans son territoire, il fait connaître par écrit au Conseil, au cours de chaque année contingitaire, l'importance et la nature de la subvention, les effets qu'il est permis d'en escompter sur les quantités de sucre exportées de, ou importées dans, son territoire, ainsi que les circonstances qui rendent la subvention nécessaire.

3. Lorsqu'un Gouvernement participant estime que cette subvention cause ou menace de causer un préjudice sérieux à ses intérêts dans le présent Accord, le Gouvernement participant qui accorde la subvention doit, si demande lui en est faite, examiner avec le ou les Gouvernements participants intéressés, ou avec le Conseil, la possibilité de limiter la subvention. Lorsque le Conseil est saisi d'un tel cas, il peut l'examiner avec les Gouvernements intéressés et faire telles recommandations qu'il juge appropriées.

Programmes d'aménagement économique

Article 4

Chaque Gouvernement participant accepte de prendre les mesures qu'il estime appropriées à l'exécution des obligations contractées aux termes du présent Accord en s'efforçant d'atteindre les objectifs généraux définis à l'article 1er et d'assurer pendant la durée de l'Accord le plus grand progrès possible vers la solution des problèmes relatifs au produit de base en cause.

Mesures destinées à favoriser l'accroissement de la consommation du sucre

Article 5

En vue de rendre le sucre plus aisément disponible pour les consommateurs, chaque Gouvernement participant convient de prendre les mesures qu'il estime appropriées pour réduire les charges disproportionnées qui pèsent sur le sucre, notamment celles qui résultent:

- (i) de contrôles publics et privés, en particulier de monopoles;
- (ii) des politiques financière et fiscale.

Maintien de conditions de travail équitables

Article 6

Les Gouvernements participants déclarent qu'en vue d'éviter l'abaissement des niveaux de vie et l'introduction de pratiques de concurrence déloyale dans le commerce mondial, ils chercheront à maintenir des normes de travail équitables dans l'industrie sucrière.

Chapitre IV.—Obligations spéciales des Gouvernements des Pays participants qui importent du Sucre

Article 7

1.—(i) Le Gouvernement de chaque pays importateur participant et le Gouvernement de chaque pays exportateur participant qui importe du sucre pour la réexportation conviennent, afin de ne pas favoriser les pays non-participants au détriment des pays participant, de ne

pas permettre qu'il soit importé des pays non-participants pris dans leur ensemble, au cours d'une année contingitaire, une quantité totale de sucre plus importante que celle qui a été importée de ces pays pris dans leur ensemble pendant l'une des trois années civiles qui ont précédé l'année au cours de laquelle le présent Accord est entré en vigueur, soit 1951, 1952, 1953; sous réserve que ladite quantité totale ne comprenne pas les importations réalisées par un pays participant en provenance de pays non-participants à un moment où ledit pays n'aurait pas pu se procurer les quantités correspondant à ses besoins dans les pays participants à des prix ne dépassant pas le maximum établi à l'article 20, si le pays a notifié ce fait au Conseil.

(ii) Les années mentionnées à l'alinéa (i) ci-dessus peuvent être modifiées par une décision du Conseil, à la demande d'un Gouvernement participant qui estime que des raisons spéciales nécessitent un tel changement.

2.—(i) Si un Gouvernement participant estime que l'exécution des obligations assumées par lui en vertu du paragraphe 1 du présent article porte préjudice, ou risque de porter préjudice, dans l'immédiat à son commerce de réexportation de sucre raffiné ou à son commerce de produits à base de sucre, il peut demander au Conseil de prendre des mesures en vue de sauvegarder le commerce en question. Le Conseil examine cette demande sans délai, et prend les mesures qu'il estime nécessaires à cet effet, y compris éventuellement la modification desdites obligations. Si le Conseil s'abstient d'examiner une demande faite en vertu du présent alinéa dans un délai de 15 jours après réception de celle-ci, le Gouvernement qui a présenté la demande est considéré comme relevé, dans la mesure nécessaire à la sauvegarde dudit commerce, des obligations définies au paragraphe 1 du présent article.

(ii) Si, à l'occasion d'une transaction particulière dans le cadre des échanges habituels, le délai résultant de l'application de la procédure définie à l'alinéa (i) ci-dessus a pour effet de porter préjudice au commerce de réexportation de sucre d'un pays, le Gouvernement intéressé sera dégagé des obligations définies au paragraphe 1 du présent article, à l'égard de la transaction en question.

3.—(i) Si un Gouvernement participant estime ne pas pouvoir exécuter les obligations du paragraphe 1 du présent article, il doit indiquer au Conseil tous les faits pertinents et informer celui-ci des mesures qu'il se propose de prendre; le Conseil examine cette question dans la quinzaine, et il peut modifier à l'égard de ce Gouvernement les obligations spécifiées au paragraphe 1.

(ii) Si le Gouvernement d'un pays participant exportateur estime que les intérêts de son pays sont lésés par l'application des dispositions du paragraphe 1 du présent article, il peut indiquer au Conseil tous les faits pertinents et informer celui-ci des mesures qu'il souhaiterait voir prendre par le Gouvernement de l'autre pays participant intéressé; le Conseil peut, d'accord avec ce dernier Gouvernement, modifier les obligations spécifiées au paragraphe 1.

4. Le Gouvernement de chaque pays participant qui importe du sucre accepte de notifier au Conseil, aussitôt que possible après sa ratification ou son acceptation du présent Accord, ou son adhésion à ce dernier, les quantités maxima qu'il aura le droit d'importer de pays non-participants en vertu du paragraphe 1 du présent article.

5. En vue de permettre au Conseil d'effectuer les redistributions prévues au paragraphe 1 (ii) de l'article 19, le Gouvernement de tout pays participant qui importe du sucre s'engage à notifier au Conseil, dans un délai fixé par celui-ci mais ne dépassant pas 8 mois après le début de l'année contingitaire, ses estimations des quan-

tités de sucre qui seront importées des pays non-participants pendant ladite année contingentaie; étant entendu que le Conseil peut modifier ce délai à l'égard de l'un de ces pays.

Chapitre V.—Obligations particulières des Gouvernements des Pays exportateurs participants

Article 8

1. Le Gouvernement de chaque pays exportateur participant convient de réglementer ses exportations sur le marché libre de manière que ses exportations nettes sur ledit marché n'excèdent pas les quantités qu'il est en droit d'exporter chaque année contingentaie par application des contingents d'exportation qui lui ont été attribués en vertu des dispositions du présent Accord.

2. Le Gouvernement de chaque pays exportateur participant dont le tonnage de base d'exportation dépasse 75.000 tonnes convient de ne pas autoriser l'exportation de plus de 80% de son contingent initial d'exportation pendant les huit premiers mois de toute année contingentaie; étant entendu que le Conseil peut augmenter ce pourcentage s'il estime que la situation du marché le justifie.

Article 9

Le Gouvernement de chaque pays exportateur participant convient de prendre toutes les mesures possibles en vue de satisfaire à tout moment les demandes des pays participants qui importent du sucre. A cette fin, si le Conseil décide que la situation de la demande est telle que, nonobstant les dispositions du présent Accord, les pays participants qui importent du sucre sont menacés d'avoir des difficultés pour couvrir leurs besoins, il recommande aux pays exportateurs participants l'adoption de mesures ayant pour objet de couvrir ces besoins par priorité. Le Gouvernement de chaque pays exportateur participant convient d'accorder, à conditions égales de vente et conformément aux recommandations du Conseil, une priorité pour la fourniture du sucre disponible aux pays participants qui importent du sucre.

Article 10

Le Gouvernement de chaque pays exportateur participant convient d'ajuster sa production de sucre pendant la durée du présent Accord, et, dans la mesure du possible, pendant chaque année contingentaie (en réglementant la fabrication du sucre ou, quand ce n'est pas possible, en réglementant les superficies cultivées ou les plantations) de manière que cette production n'excède pas la quantité de sucre nécessaire pour pourvoir à la consommation intérieure, aux exportations permises en vertu du présent Accord et à la constitution des stocks maxima spécifiés à l'article 13.

Article 11

Le Gouvernement de chaque pays exportateur participant convient de réglementer sa production de sucre de manière que cette production n'excède pas la quantité de sucre nécessaire pour pourvoir à la consommation intérieure, aux exportations permises en vertu du présent Accord et à la constitution des stocks maxima spécifiés à l'article 13.

Article 12

Si le Gouvernement d'un pays exportateur participant s'abstient de notifier, dans un délai fixé par le Conseil après entente avec ce Gouvernement pour la durée du présent Accord, sans que ce délai ne puisse toutefois excéder huit mois à partir de la date d'attribution des contingents initiaux d'exportation, la fraction du contingent initial d'exportation de son pays qui, selon ses prévisions, ne sera pas utilisée, le contingent initial d'exportation de ce pays pour l'année contingentaie suivante est réduit de la différence entre les exportations réelles et le contingent initial d'exportation, ou le plus récent contingent effectif d'exportation lorsque ce dernier est moins élevé. Le Conseil peut décider de ne pas imposer cette sanction s'il acquiert la conviction qu'un Gouvernement s'est abstenu de faire la notification parce que les exportations prévues se sont trouvées réduites pour cause de force majeure ou en raison d'autres circonstances indépendantes de la volonté dudit Gouvernement et survenues après l'expiration du délai de notification déterminé par application du présent article.

Chapitre VI. — Stocks

Article 13

1. Les Gouvernements des pays exportateurs participants s'engagent à réglementer la production de telle manière que les stocks existant dans leurs pays respectifs n'excèdent pas pour chaque pays une quantité égale à 20% de sa production annuelle à une date fixée chaque année en accord avec le Conseil et précédant immédiatement le début de la nouvelle récolte.

2. Néanmoins, le Conseil peut, s'il estime une telle mesure justifiée par des circonstances spéciales, autoriser le maintien dans un pays de stocks dépassant 20% de la production.

3. Le Gouvernement de chaque pays participant énuméré au paragraphe 1 de l'article 14 accepte:

- (i) que des stocks correspondant à une quantité au moins égale à 10% du tonnage de base d'exportation de son pays soient maintenus dans son pays à une date fixée chaque année en accord avec le Conseil et précédant immédiatement la nouvelle récolte, à moins que la sécheresse, des inondations ou d'autres circonstances défavorables n'empêchent de maintenir ces stocks; et
- (ii) que ces stocks soient tenus spécialement en réserve pour faire face à un accroissement des besoins du marché libre, qu'ils ne soient utilisés à aucune autre fin sans le consentement du Conseil et qu'ils soient immédiatement disponibles pour l'exportation sur ce marché lorsque le Conseil en fait la demande.

4. Le Conseil peut porter jusqu'à 15% le montant du stock minimum prévu au paragraphe 3 du présent article.

5. Le Gouvernement de chaque pays participant où des stocks existant dans son pays excèdent le montant du stock minimum prévu au paragraphe 3 du présent article, prendra les mesures nécessaires pour réduire ces stocks à ce montant dans un délai déterminé par le Conseil. Le Conseil peut, s'il estime que la situation le justifie, autoriser un tel Gouvernement à maintenir des stocks excédant le montant du stock minimum prévu au paragraphe 3 du présent article pendant un délai déterminé par le Conseil. Le Conseil peut également, s'il estime que la situation le justifie, autoriser un tel Gouvernement à maintenir des stocks excédant le montant du stock minimum prévu au paragraphe 3 du présent article pendant un délai déterminé par le Conseil.

tation de son pays, à moins que les stocks ainsi utilisés ne puissent être remplacés avant le début de la récolte à faire dans ce pays au cours de l'année contingentaie suivante.

6. Aux fins du présent Accord, la Réserve de Stabilisation Cubaine n'est ni considérée comme partie des stocks disponibles pour le marché libre ni comprise dans le calcul des stocks prévus au paragraphe 1 du présent article. Le Gouvernement cubain convient toutefois d'envisager de rendre cette Réserve disponible pour le marché libre, à la requête du Conseil, si celui-ci estime que la situation du marché rend opportune une telle mesure.

7. Le Gouvernement de chaque pays exportateur participant est d'accord pour ne pas permettre, dans la mesure du possible, l'utilisation, à la suite de son retrait du présent Accord ou de l'expiration de celui-ci, des stocks détenus en vertu du présent article d'une manière telle que le marché libre du sucre en soit exagérément désorganisé.

8. Trois mois au plus tard après la signature du présent Accord, le Gouvernement de chaque pays participant fera connaître au Conseil celle des deux définitions concernant les stocks de sucre données à l'article 2 qu'il accepte comme applicable à son pays.

Chapitre VII. — Réglementation des Exportations

Article 14

A. — Tonnages de base d'exportation

1. Pour chacune des années contingentaires au cours desquelles le présent Accord est en vigueur, il est alloué aux pays ou territoires exportateurs énumérés ci-dessous les tonnages de base d'exportation suivants pour le marché libre:

	(en milliers de tonnes)
Allemagne orientale	150
Belgique (y compris le Congo Belge)	50
Brésil	175
Chine (Taiwan)	600
Colombie	5
Cuba	2.250
Danemark	70
France (et les pays dont la France assure la représentation internationale)	20
Haïti	45
Hongrie	40
Indonésie	250
Mexique	75
Pays-Bas (y compris la Guyane hollandaise)	40*
Pérou	280
Philippines	25
Pologne	220
République Dominicaine	600
Tchécoslovaquie	275
U. R. S. S.	200
Yougoslavie	20

2. Les contingents d'exportation de la République Tchécoslovaque et de la République Populaire de Pologne

* (Le Royaume des Pays-Bas s'engage à ne pas exporter au cours des années 1954, 1955 et 1956, prises dans leur ensemble, une quantité de sucre supérieure à celle qu'il importera pendant la même période.)

ne comprennent pas les exportations de sucre de ces pays vers l'U. R. S. S.; et ces exportations restent en dehors du présent Accord. Le contingent d'exportation de l'U. R. S. S. a été établi par conséquent sans tenir compte des importations de sucre en provenance des pays mentionnés ci-dessus.

3. Le présent Accord ne s'applique pas aux échanges de sucre entre la France et les pays dont la France assure la représentation internationale, et les Etats Associés du Cambodge, du Laos et du Vietnam.

4. Costa-Rica, l'Equateur et le Nicaragua, auxquels aucun tonnage de base d'exportation n'a été attribué aux termes du présent article, peuvent exporter chacun sur le marché libre une quantité annuelle maximum de 5.000 tonnes de sucre.

5. Le présent Accord ne méconnaît pas et ne se propose pas de neutraliser les aspirations de l'Indonésie, en tant qu'Etat Souverain, à rétablir sa position historique de pays exportateur de sucre dans la mesure compatible avec les possibilités du marché libre.

6. L'Inde a le statut d'un pays exportateur, mais n'a pas demandé l'attribution d'un contingent d'exportation.

B. — Priorités en cas de déficits ('shortfalls') et en cas d'accroissement des besoins du marché libre

7. Lors de la détermination des contingents effectifs d'exportation, les priorités suivantes seront appliquées conformément aux dispositions du paragraphe 8 du présent article:

- Les premières 50.000 tonnes seront attribuées à Cuba.
- Les 15.000 tonnes suivantes seront attribuées à la Pologne.
- Les 5.000 tonnes suivantes seront attribuées à Haïti en ce qui concerne la première et la deuxième année; cette quantité sera portée à 10.000 tonnes en ce qui concerne la troisième année.
- Les 25.000 tonnes suivantes seront attribuées à la Tchécoslovaquie.
- Les 10.000 tonnes suivantes seront attribuées à la Hongrie.

8.—(i) En procédant aux redistributions résultant des dispositions des paragraphes 1 (i) et 2 de l'article 19, le Conseil applique les priorités énumérées au paragraphe 7 du présent article.

(ii) En procédant aux répartitions résultant des dispositions de l'article 18, du paragraphe 1 (ii) de l'article 19 et de l'article 22, le Conseil n'applique pas lesdites priorités tant qu'il n'a pas été offert aux pays exportateurs énumérés au paragraphe 1 du présent article des contingents d'exportation égaux au total de leurs tonnages de base d'exportation, sauf à tenir compte des réductions appliquées en vertu de l'article 12 et du paragraphe 3 de l'article 21; et par la suite il n'applique lesdites priorités que dans la mesure où elles n'ont pas été appliquées déjà conformément aux dispositions de l'alinéa (i) ci-dessus.

(iii) Les réductions effectuées selon les dispositions de l'article 21 sont appliquées proportionnellement aux tonnages de base d'exportation jusqu'à ce que les contingents effectifs d'exportation aient été réduits au total des tonnages de base d'exportation augmentés du total des priorités attribuées en raison de l'accroissement des besoins du marché libre pour ladite année; après quoi les priorités sont déduites dans l'ordre inverse et les réductions sont ensuite appliquées à nouveau proportionnellement aux tonnages de base d'exportation.

Article 15

Le présent Accord ne s'applique pas aux échanges de sucre entre l'Union économique Belgo-Luxembourgeoise (y compris le Congo Belge), la France et les pays dont la France assure la représentation internationale, la République Fédérale d'Allemagne et le Royaume des Pays-Bas (y compris la Guyane hollandaise).

Ces pays s'engagent à limiter les échanges visés dans le présent article à un montant net de 175.000 tonnes de sucre par an.

Article 16

1. Le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord (au nom des Indes occidentales britanniques et de la Guyane britannique, des Iles Maurice et Fidji), le Gouvernement du Commonwealth d'Australie et le Gouvernement de l'Union Sud-Africaine s'engagent à ce que la totalité des exportations nettes de sucre des territoires exportateurs auxquels s'applique l'Accord du Commonwealth de 1951 sur le sucre (à l'exception des échanges locaux de sucre entre des territoires contigus ou des îles avoisinantes du Commonwealth portant sur les quantités que l'usage aurait pu consacrer) ne dépasse pas les quantités totales suivantes:

- (i) pour les années civiles 1954 et 1955 — 2.413.793 tonnes (2.375.000 tonnes longues anglaises) de sucre tel quel par an;
- (ii) pour l'année civile 1956 — 2.490.018 tonnes (2.450.000 tonnes longues anglaises) de sucre tel quel.

Sous réserve des obligations contractuelles prises par les Gouvernements intéressés en vertu de l'Accord du Commonwealth de 1951 sur le Sucre, les limites quantitatives spécifiées ci-dessus pour les années civiles 1954, 1955 et 1956 ne peuvent pas être modifiées et les dispositions de tous les autres articles du présent Accord doivent être interprétées en conséquence.

2. Ces limitations ont pour effet de mettre à la disposition du marché libre une fraction des marchés sucriers des pays du Commonwealth. Les Gouvernements précités pourraient néanmoins se considérer comme relevés de leurs obligations de limiter ainsi les exportations de sucre du Commonwealth si un ou plusieurs Gouvernements d'un ou plusieurs pays exportateurs participants ayant un tonnage de base d'exportation aux termes du paragraphe 1 de l'article 14 concluaient une entente spéciale de commerce avec un pays importateur du Commonwealth qui garantirait au pays exportateur une fraction déterminée du marché de ce pays du Commonwealth.

3. Le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, en accord avec le Gouvernement du Commonwealth d'Australie et le Gouvernement de l'Union Sud-Africaine, s'engage à faire parvenir au Conseil 60 jours avant le début de chaque année contingentaie une estimation des exportations totales nettes des territoires exportateurs auxquels s'applique l'Accord du Commonwealth sur le Sucre pour ladite année, et à informer sans délai le Conseil de toutes les modifications que pourrait subir cette estimation dans le courant de l'année. La communication de ces renseignements au Conseil par le Royaume-Uni conformément à cet engagement est considérée comme constituant une décharge pleine et entière des obligations prévues aux articles 11 et 12 en ce qui concerne les territoires mentionnés ci-dessus.

4. Les dispositions des paragraphes 3 et 4 de l'article 13 ne s'appliquent pas aux territoires exportateurs couverts par l'Accord du Commonwealth sur le Sucre.

5. Aucune disposition du présent article n'est considérée comme empêchant un pays participant qui exporte sur le marché libre d'exporter du sucre à destination d'un pays du Commonwealth britannique, ni, dans les limites quantitatives définies ci-dessus, comme empêchant un pays du Commonwealth d'exporter du sucre sur le marché libre.

Article 17

Les exportations de sucre à destination des Etats-Unis d'Amérique pour la consommation intérieure ne sont pas considérées comme exportations sur le marché libre, et ne sont pas imputées sur les contingents d'exportation fixés en vertu du présent Accord.

Article 18

1. Avant le début de chaque année contingentaie, le Conseil fait procéder à une estimation des besoins d'importations nettes du marché libre pour ladite année en sucre provenant des pays exportateurs énumérés au paragraphe 1 de l'article 14. Dans la préparation de cette estimation, il est tenu compte, entre autres, de la quantité totale de sucre qui a été notifiée au Conseil comme pouvant être importée de pays non-participants en vertu des dispositions du paragraphe 4 de l'article 7.

2. Au moins 30 jours avant le début de chaque année contingentaie, le Conseil examine l'estimation des besoins d'importations nettes du marché libre préparée conformément au paragraphe 1 du présent article. Si le Conseil adopte cette estimation, il attribue immédiatement pour ladite année un contingent initial d'exportation sur le marché libre à chacun des pays exportateurs énumérés au paragraphe 1 de l'article 14 en répartissant le tonnage faisant l'objet de l'estimation entre les pays exportateurs proportionnellement à leurs tonnages de base d'exportation, sous réserve des dispositions de l'article 14 B, des sanctions qui peuvent être appliquées conformément aux dispositions de l'article 12 et des réductions qui peuvent être faites en vertu du paragraphe 3 de l'article 21.

3. S'il y a désaccord au sein du Conseil sur l'estimation des besoins d'importations nettes du marché libre préparée conformément au paragraphe 1 du présent article, la question fait l'objet d'un Vote Spécial. Si, à la suite de ce vote, une estimation est adoptée, le Conseil attribue alors les contingents initiaux d'exportation conformément au paragraphe 2 du présent article; mais, si aucune estimation n'est adoptée, les contingents initiaux d'exportation pour la nouvelle année contingentaie sont fixés en répartissant une quantité égale au total des contingents effectifs d'exportation en vigueur à la fin de l'année contingentaie en cours sur la base et de la manière prévues au paragraphe 2 du présent article.

4. Le Conseil est autorisé à décider par un Vote Spécial de déduire, au cours de toute année contingentaie, sur les besoins d'importations nettes du marché libre une quantité maximum de 20.000 tonnes qui est tenue en réserve et sur laquelle il peut attribuer des contingents additionnels d'exportation afin de faire face à des situations dont la gravité exceptionnelle est dûment établie.

Article 19

1. Le Conseil fait procéder comme indiqué ci-dessus à l'ajustement des contingents effectifs d'exportation des pays participants énumérés au paragraphe 1 de l'article 14, sous réserve des dispositions de l'article 14 B:

(i) Dans les dix jours qui suivent la notification par laquelle le Gouvernement d'un pays exportateur indique, conformément à l'article 11, qu'il n'utilisera pas une fraction de son contingent initial d'exportation ou de son contingent effectif d'exportation, il est procédé à la réduction du contingent effectif d'exportation de ce pays et à l'augmentation des contingents effectifs d'exportation des autres pays exportateurs, en redistribuant une quantité de sucre égale à la fraction du contingent ainsi abandonnée, proportionnellement aux tonnages de base d'exportation desdits pays. Le Secrétaire du Conseil notifie sans délai aux Gouvernements des pays exportateurs lesdites augmentations; ces Gouvernements, dans les dix jours de la réception de cette notification, indiquent au Secrétaire du Conseil s'ils sont ou non en mesure d'utiliser la quantité supplémentaire qui leur est ainsi attribuée. Au reçu de ces informations, il est procédé à une nouvelle redistribution des quantités non acceptées, et le Secrétaire du Conseil notifie aussitôt aux Gouvernements des pays exportateurs intéressés les augmentations effectuées sur leurs contingents effectifs d'exportation.

(ii) De temps en temps, il est tenu compte des variations dans les estimations des quantités de sucre notifiées au Conseil en vertu de l'article 7 comme pouvant être importées de pays non participants; étant entendu, toutefois, qu'il n'est pas nécessaire de redistribuer ces quantités tant qu'elles n'atteignent pas un total de 5.000 tonnes. Les redistributions aux termes du présent alinéa sont effectuées sur la base et de la manière prévues à l'alinéa (i) ci-dessus.

2. Nonobstant les dispositions de l'article 11, si le Conseil détermine, après consultation avec le Gouvernement d'un pays exportateur participant, que ce pays ne sera pas en mesure d'utiliser tout ou partie de son contingent effectif d'exportation, le Conseil peut augmenter proportionnellement les contingents d'exportation des autres pays exportateurs participants, sur la base et de la manière prévues au paragraphe 1 (i) du présent article; étant entendu, toutefois, que cette action du Conseil ne prive pas le pays en cause de son droit d'utiliser le contingent d'exportation dont il disposait auparavant.

Chapitre VIII. — Stabilisation des Prix

Article 20

1. Aux fins du présent Accord, le prix du sucre est considéré comme équitable à la fois pour les consommateurs et pour les producteurs s'il est maintenu dans une zone de prix stabilisés entre un minimum de 3,25 cents et un maximum de 4,35 cents, en monnaie des Etats-Unis, par livre avoir du poids, f.a.s. port cubain. Le prix du sucre est le prix du disponible fixé par la Bourse du café et du sucre de New-York en fonction du contrat No. 4, et tout autre prix qui peut être fixé conformément au paragraphe 2 du présent article.

2. S'il ne peut disposer du prix visé au paragraphe 1 du présent article pour une période essentielle, le Conseil choisit tout autre critère qu'il juge bon.

3. Le Conseil peut modifier, par un Vote Spécial, les limites inférieure et supérieure de la zone de prix stabilisés qui est visée au paragraphe 1 du présent article.

Article 21

1.—(i) Si, à un moment donné, le Conseil décide que les conditions du marché rendent souhaitable une réduction des contingents effectifs d'exportation, destinée à empêcher le prix du sucre de descendre au-dessous du prix minimum établi aux termes de l'article 20, il peut effectuer toute réduction des contingents effectifs d'exportation qu'il juge nécessaire, proportionnellement aux tonnages de base d'exportation, sous réserve des dispositions de l'article 14 B.

(ii) Nonobstant les dispositions de l'alinéa (i) ci-dessus, chaque fois que la moyenne des prix du sucre, établie pour une période de 15 jours de bourse consécutifs d'après les prix moyens quotidiens du disponible, est inférieure au prix minimum établi aux termes de l'article 20, le Conseil procède, dans les 10 jours qui suivent la fin de cette période de 15 jours de bourse, à la réduction des contingents effectifs d'exportation qu'il juge nécessaire, proportionnellement aux tonnages de base d'exportation et sous réserve des dispositions de l'article 14 B: étant entendu qu'il n'interviendra aucune autre modification des contingents effectifs d'exportation en vertu du présent alinéa pendant une période de 15 jours de bourse consécutifs suivant la date d'un ajustement des contingents effectifs réalisé conformément aux dispositions du présent alinéa ou de l'article 22.

(iii) Si le Conseil ne peut se mettre d'accord avant la fin de la période de 10 jours précitée sur le montant de la réduction à effectuer par application de l'alinéa (ii) ci-dessus, les contingents effectifs d'exportation sont réduits chaque fois d'une quantité égale à 5% des tonnages de base d'exportation, sous réserve des dispositions de l'article 14 B.

(iv) Nonobstant les dispositions des alinéas (i), (ii) et (iii) ci-dessus, si le contingent effectif d'exportation d'un pays a été réduit conformément au paragraphe 1 (i) de l'article 19, cette réduction est considérée comme faisant partie des réductions effectuées au cours de la même année contingentaire aux termes des alinéas mentionnés ci-dessus.

2. Le Secrétaire du Conseil notifie aux Gouvernements des pays participants toute réduction des contingents effectifs d'exportation faite en application du présent article.

3. Si l'une des réductions prévues aux paragraphes précédents du présent article ne peut être entièrement appliquée au contingent effectif d'exportation d'un pays exportateur, du fait qu'au moment de cette réduction ce pays a déjà exporté tout ou partie de la quantité représentant cette réduction, une quantité correspondante est déduite du contingent initial d'exportation de ce pays pour l'année contingentaire suivante.

Article 22

1. Si, à un moment donné, le Conseil décide que les conditions du marché rendent souhaitable une augmentation des contingents effectifs d'exportation destinée à empêcher le prix du sucre de dépasser le prix maximum établi aux termes de l'article 20, il peut effectuer toute augmentation des contingents effectifs d'exportation qu'il juge nécessaire, proportionnellement aux tonnages de base d'exportation, sous réserve des dispositions de l'article 14 B.

2.—(i) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, chaque fois que la moyenne des prix du sucre, établie pour une période de 15 jours de bourse consécutifs d'après les prix moyens quotidiens du disponible, est supérieure au prix maximum établi aux termes de l'article 20, le Conseil procède, dans les 10 jours qui suivent la fin de cette période de 15 jours de bourse, à l'augmentation des contingents effectifs d'exportation qu'il juge nécessaire, proportionnellement aux tonnages de base d'exportation et sous réserve des dispositions de l'article 14 E; étant entendu qu'il n'interviendra aucune autre modification des contingents effectifs d'exportation en vertu du présent alinéa, pendant une période de 15 jours de bourse consécutifs suivant la date d'un ajustement des contingents effectifs réalisé conformément aux dispositions du présent alinéa ou de l'article 21.

(ii) Si le Conseil ne peut se mettre d'accord avant la fin de la période de 10 jours précitée sur le montant de l'augmentation à effectuer par application de l'alinéa (i) ci-dessus, les contingents effectifs d'exportation sont augmentés chaque fois d'une quantité égale à 7,5% des tonnages de base d'exportation, sous réserve des dispositions de l'article 14 E.

3. Le Secrétaire du Conseil notifie aux Gouvernements des pays participants toute augmentation des contingents effectifs d'exportation faite en application du présent article.

Chapitre IX.—Limitation générale des Réductions des Contingents d'Exportation

Article 23

1. Sans préjudice des sanctions imposées en vertu de l'article 12 et des réductions faites en vertu du paragraphe 1 (i) de l'article 19, les contingents effectifs d'exportation des pays exportateurs participants énumérés au paragraphe 1 de l'article 14 ne seront pas réduits au-dessous de 80% des tonnages de base d'exportation, et toutes autres dispositions du présent Accord seront interprétées en conséquence; étant entendu toutefois que le contingent effectif d'exportation d'un pays exportateur participant qui dispose, aux termes du paragraphe 1 de l'article 14, d'un tonnage de base d'exportation inférieur à 50.000 tonnes ne sera pas réduit au-dessous de 90% du tonnage de base d'exportation de ce pays.

2. Aucune réduction des contingents n'est effectuée par application de l'article 21 dans les 45 derniers jours de l'année contingentielle.

Chapitre X.—Mélanges contenant du Sucre

Article 24

Si le Conseil vient à acquérir la conviction que, par suite d'un accroissement notable des exportations ou de l'utilisation de mélanges contenant du sucre, ces mélanges tendent à se substituer au sucre au point d'empêcher le présent Accord de produire son plein effet, il peut décider que ces produits ou certains d'entre eux sont considérés comme sucre aux fins du présent Accord à concurrence de leur teneur en sucre; étant entendu que, pour le calcul de la quantité de sucre à imputer sur le contingent d'exportation d'un pays participant, le Conseil ne tient pas compte de l'équivalent en sucre des quantités

de ces produits correspondant à celle que le pays en question exportait normalement avant l'entrée en vigueur du présent Accord.

Chapitre XI.—Difficultés monétaires

Article 25

1. Si, pendant la durée du présent Accord, le Gouvernement d'un pays importateur participant considère qu'il lui est nécessaire soit de prévenir la menace imminente d'une importante diminution de ses réserves monétaires, soit d'enrayer ou de corriger une telle diminution, ce Gouvernement peut demander au Conseil de modifier certaines obligations particulières qui lui incombent en vertu du présent Accord.

2. Le Conseil étudie d'une manière approfondie, en consultation avec le Fonds Monétaire International, les questions soulevées par de telles demandes et accepte toutes les constatations, émanant du Fonds, de faits de caractère statistique ou autre relatifs aux changes, aux réserves monétaires et à la balance des paiements; il accepte également la décision du Fonds sur le point de savoir si le pays en cause a subi une détérioration appréciable de ses réserves monétaires ou en est menacé dans l'immédiat. Si le pays en cause n'est pas membre du Fonds Monétaire International et demande que le Conseil ne consulte pas le Fonds, le Conseil examine l'affaire sans procéder à cette consultation.

3. Dans l'un et l'autre cas, le Conseil examine la question avec le Gouvernement du pays importateur. Si le Conseil décide que la requête est fondée et que le pays en cause ne peut obtenir une quantité de sucre suffisante pour répondre aux besoins de sa consommation en respectant les dispositions du présent Accord, le Conseil peut modifier les obligations incombant en vertu du présent Accord audit Gouvernement ou au Gouvernement de ce pays exportateur, dans telle mesure et pour tel délai que le Conseil estime nécessaires pour permettre audit pays importateur de s'assurer un approvisionnement plus satisfaisant de sucre au moyen des ressources dont il dispose.

Chapitre XII.—Études par le Conseil

Article 26

1. Le Conseil examine les moyens d'assurer un augmentation convenable de la consommation du sucre et fait des recommandations à ce sujet aux Gouvernements des pays participants; il peut entreprendre de études sur des questions telles que:

- (i) les effets sur la consommation du sucre dans les divers pays (a) de la fiscalité et des mesures restrictives et (b) des conditions économiques, climatiques et autres;
- (ii) les moyens d'augmenter la consommation, sur tout dans les pays où la consommation par tête est basse;
- (iii) la possibilité d'établir des programmes de publicité en coopération avec des organismes similaires intéressés à l'accroissement de la consommation d'autres produits alimentaires;
- (iv) le progrès des recherches sur de nouvelles utilisations du sucre, de ses sous-produits et de plantes dont il provient.

2. En outre, le Conseil est autorisé à entreprendre ou à faire entreprendre d'autres travaux, notamment la recherche de renseignements détaillés se rapportant à une aide spéciale sous différentes formes à l'industrie sucrière afin de pouvoir formuler toutes suggestions qu'il estime appropriées quant aux objectifs d'ensemble énumérées à l'article 1 et aux problèmes concernant le produit de base en cause. Toutes ces études doivent se rapporter à un nombre de pays aussi étendu que possible, et tenir compte des conditions générales sociales et économiques des pays intéressés.

3. Les études entreprises en vertu des paragraphes 1 et 2 du présent article sont effectuées conformément aux directives éventuelles du Conseil et en consultation avec les Gouvernements participants.

4. Les Gouvernements intéressés conviennent de faire part au Conseil des conclusions auxquelles les conduit l'examen des recommandations et des propositions mentionnées au présent article.

Chapitre XIII.—Administration

Article 27

1. Il est institué un Conseil international du sucre en vue d'administrer le présent Accord.

2. Chaque Gouvernement participant est membre du Conseil avec droit de vote; il a le droit de se faire représenter au Conseil par un délégué, et il peut désigner des suppléants. Le délégué et les suppléants peuvent être accompagnés aux réunions du Conseil par des conseillers dans la mesure où chaque Gouvernement participant l'estime nécessaire.

3. Le Conseil élit un Président qui n'a pas le droit de vote et qui demeure en fonctions pendant une année contingente. Le Président n'est pas rétribué; il est choisi alternativement parmi les délégations des pays importateurs et des pays exportateurs participants.

4. Le Conseil élit un Vice-Président qui demeure en fonctions pendant une année contingente. Le Vice-Président n'est pas rétribué; il est choisi alternativement parmi les délégations des pays exportateurs et des pays importateurs participants.

5. Le Conseil est autorisé, après consultation avec le Conseil international du sucre institué en vertu de l'Accord international pour la réglementation de la production et de l'écoulement du sucre sur le marché, signé à Londres le 6 mai 1937, à prendre en charge les archives, les avoirs et les dettes de cet organisme.

6. Le Conseil a, sur le territoire de chaque pays participant, et pour autant que le permet la législation de celui-ci, la capacité juridique nécessaire à l'exercice des fonctions que lui confère le présent Accord.

Article 28

1. Le Conseil établit un règlement intérieur conforme aux dispositions du présent Accord. Il tient la documentation qui lui est nécessaire pour remplir les fonctions qui lui sont dévolues par le présent Accord, ainsi que toute autre documentation qu'il juge souhaitable. En cas de conflit entre le règlement intérieur ainsi adopté et les dispositions du présent Accord, l'Accord prévaut.

2. Le Conseil publie, au moins une fois par an, un rapport sur ses activités et sur le fonctionnement du présent Accord.

3. Le Conseil établit, prépare et publie tous rapports, études, graphiques, analyses et autres documents qu'il peut juger désirables et utiles.

4. Les Gouvernements participants s'engagent à rendre disponibles et à fournir toutes les statistiques et informations nécessaires au Conseil et au Comité exécutif pour permettre à ceux-ci de remplir les fonctions qui leur sont dévolues par le présent Accord.

5. Le Conseil peut nommer les comités permanents ou temporaires qu'il juge désirables en vue de l'assister dans l'exercice des fonctions qui lui sont dévolues par le présent Accord.

6. Le Conseil peut, par un Vote Spécial, déléguer au Comité exécutif établi par l'article 27 l'exercice de n'importe lesquels de ses pouvoirs et fonctions autres que ceux exigeant une décision par Vote Spécial aux termes du présent Accord. Le Conseil peut, à tout moment, révoquer une telle délégation à la majorité des suffrages exprimés.

7. Le Conseil exerce toutes autres fonctions nécessaires à l'exécution des dispositions du présent Accord.

Article 29

Le Conseil nomme un Directeur exécutif qui est son plus haut fonctionnaire rétribué à temps complet, un Secrétaire, et le personnel estimé nécessaire aux travaux du Conseil et des ses Comités. Il est imposé comme condition d'emploi à ces fonctionnaires et au personnel de ne pas détenir d'intérêt financier, ou de renoncer à tout intérêt financier dans l'industrie sucrière ou dans le commerce du sucre, et de ne solliciter ni recevoir d'un Gouvernement ou d'une autorité extérieure au Conseil d'instructions relatives aux fonctions qu'ils exercent aux termes du présent Accord.

Article 30

1. Le Conseil détermine le lieu de son siège. Il y tient ses réunions, à moins qu'il ne décide de tenir une réunion particulière en un autre lieu.

2. Le Conseil se réunit au moins une fois par an. Il peut être convoqué à tout autre moment par son Président.

3. Le Président convoque une session du Conseil si demande en est faite par:

- (i) cinq Gouvernements participants; ou,
- (ii) un ou plusieurs Gouvernements participants détenant au moins 10% du total des voix; ou,
- (iii) le Comité exécutif.

Article 31

La présence de représentants détenant 75% du total des voix des Gouvernements participants est nécessaire pour constituer le quorum à toute réunion du Conseil. Cependant, si ce quorum n'est pas atteint le jour fixé pour une réunion du Conseil convoquée conformément à l'article 30, ladite réunion se tiendra sept jours plus tard et la présence de représentants détenant 50% du total des voix des Gouvernements participants constituera alors le quorum.

Article 32

Le Conseil peut prendre des décisions sans tenir de réunion, par un échange de correspondance entre le Président et les Gouvernements participants, sous réserve

qu'aucun Gouvernement participant ne fasse objection à cette procédure. Toute décision ainsi prise est communiquée le plus rapidement possible à tous les Gouvernements participants, et elle est consignée au procès-verbal de la réunion suivante du Conseil.

Article 33

Les voix dont disposent les délégations des pays importateurs au Conseil sont réparties comme suit:

Arabie Saoudite	15
Autriche	20
Canada	80
Ceylan	30
Espagne	20
Etats-Unis d'Amérique	245
Grèce	25
Israël	20
Japon	100
Jordanie	15
Liban	20
Norvège	30
Portugal	30
République Fédérale d'Allemagne	60
Royaume-Uni	245
Suisse	45
Total	1.000

Article 34

Les voix dont disposent les délégations des pays exportateurs au Conseil sont réparties comme suit:

Australie	45
Belgique	20
Bésil	50
Chine	65
Cuba	245
Danemark	20
France (et les pays dont la France assure la représentation internationale)	35
Haïti	20
Hongrie	20
Inde	30
Indonésie	40
Mexique	25
Nicaragua	15
Pays-Bas	20
Pérou	40
Philippines	25
Poïogne	40
République dominicaine	65
Tchécoslovaquie	45
Union Sud-Africaine	20
Union des Républiques Socialistes Soviétiques	100
Yougoslavie	15
Total	1.000

Article 35

Chaque fois qu'intervient un changement dans la participation au présent Accord ou qu'un pays est suspen-

du de son droit de vote ou est rétabli dans ce droit en vertu d'une disposition du présent Accord, le Conseil redistribue les voix au sein de chaque groupe (pays importateurs et pays exportateurs), en tenant compte, pour les pays importateurs, du montant moyen de leurs importations pour les deux années précédentes, et, pour les pays exportateurs, dans la proportion respective de 40 et de 60, de leur production moyenne des deux années précédentes et du tonnage de base d'exportation qui leur est attribué; sous réserve que, dans aucun cas, un pays ne puisse disposer de moins de 15 voix et de plus de 245 voix et qu'il n'y ait pas de fractions de voix.

Article 36

1. A l'exception des cas où le présent Accord prévoit expressément une autre procédure, les décisions du Conseil sont prises à la majorité des suffrages exprimés par les pays exportateurs et à la majorité de suffrages exprimés par les pays importateurs, à condition que cette dernière majorité soit l'expression des suffrages d'un tiers au moins du nombre des pays importateurs présents et votants.

2. Lorsqu'un Vote Spécial est exigé, les décisions du Conseil sont prises à la majorité des deux tiers au moins des suffrages exprimés, comprenant une majorité simple des suffrages exprimés par les pays exportateurs et une majorité simple des suffrages exprimés par les pays importateurs, à condition que cette dernière majorité soit l'expression des suffrages d'un tiers au moins du nombre des pays importateurs présents et votants.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, à toute session du Conseil convoquée conformément au paragraphe 3 (i) de l'article 30 ou au paragraphe 3(ii) de l'article 30 pour traiter de l'une des questions relatives aux articles 21 et 22, les décisions du Conseil relatives à l'action du Comité exécutif pour l'application desdits articles sont prises à la majorité simple des suffrages exprimés par les pays participants présents et votants pris dans leur ensemble.

4. Le Gouvernement d'un pays exportateur participant peut autoriser le délégué votant d'un autre pays exportateur, et le Gouvernement d'un pays importateur participant peut autoriser le délégué votant d'un autre pays importateur à représenter ses intérêts et à exercer son droit de vote à une ou à plusieurs réunions du Conseil. Une attestation de cette autorisation doit être soumise au Conseil sous une forme considérée par celui-ci comme satisfaisante.

5. Chaque Gouvernement participant s'engage à se considérer comme lié par toutes les décisions prises par le Conseil en vertu des dispositions du présent Accord.

Article 37

1. Le Conseil établit un Comité exécutif, composé de représentants des Gouvernements de cinq pays exportateurs participants, ces pays étant choisis pour une année contingente à la majorité des voix détenues par les pays exportateurs, et de représentants des Gouvernements de cinq pays importateurs participants, ces pays étant choisis pour une année contingente à la majorité des voix détenues par les pays importateurs.

2. Le Comité exécutif exerce tels pouvoirs et telles fonctions du Conseil que celui-ci lui a délégués.

3. Le Directeur exécutif du Conseil est d'office Président du Comité exécutif mais n'a pas droit de vote; ce Comité peut élire un Vice-Président. Le Comité établit

son règlement intérieur sous réserve de l'approbation du Conseil.

4. Chaque membre du Comité exécutif dispose d'une voix. Au Comité exécutif, les décisions sont prises à la majorité des suffrages exprimés par les pays-exportateurs et à la majorité des suffrages exprimés par les pays importateurs.

5. Tout Gouvernement participant a le droit de faire appel au Conseil, dans les conditions que celui-ci peut déterminer, de toute décision du Comité exécutif. Dans la mesure où la décision du Conseil ne concorde pas avec la décision du Comité exécutif, cette dernière est modifiée à compter de la date à laquelle intervient la décision du Conseil.

Chapitre XIV.—Dispositions financières

Article 38

1. Les dépenses des délégations au Conseil et des membres du Comité exécutif sont à la charge de leurs Gouvernements respectifs. Les autres dépenses nécessaires à l'administration du présent Accord, y compris les rémunérations versées par le Conseil, sont couvertes par voie de cotisations annuelles des Gouvernements participants. La cotisation de chaque Gouvernement participant pour chaque année contingentaie est proportionnelle au nombre de voix dont il dispose lorsque le budget pour cette année contingentaie est adopté.

2. Au cours de sa première session, le Conseil approuve son budget pour la première année contingentaie et fixe la cotisation à payer par chaque Gouvernement participant.

3. Au cours de chaque année contingentaie, le Conseil vote son budget pour l'année contingentaie suivante et fixe la cotisation à payer par chaque Gouvernement participant pour ladite année contingentaie.

4. La cotisation initiale de tout Gouvernement participant accédant au présent Accord en vertu de l'article 41 est fixée par le Conseil sur la base du nombre de voix attribuées audit pays et de la fraction de l'année contingentaie restant à courir; mais les cotisations fixées pour les autres Gouvernements participants pour l'année contingentaie en cours ne sont pas modifiées.

5. Les cotisations sont exigibles au commencement de l'année contingentaie pour laquelle ces cotisations ont été fixées et elles sont payables dans la monnaie du pays où se trouve le siège du Conseil. Tout Gouvernement participant qui n'a pas versé sa cotisation à la fin de l'année contingentaie pour laquelle cette cotisation a été fixée est suspendu de son droit de vote jusqu'à ce que sa cotisation ait été acquittée, mais, sauf par un Vote Spécial du Conseil, il n'est privé d'aucun de ses autres droits ni relevé d'aucune de ses obligations résultant du présent Accord.

6. Le Gouvernement du pays où se trouve le siège du Conseil doit exempter d'impôts, pour autant que le permet sa législation, les fonds du Conseil et les rémunérations versées par le Conseil à son personnel.

7. Chaque année contingentaie, le Conseil publie un état certifié de ses recettes et de ses dépenses au cours de l'année contingentaie précédente.

8. Avant sa dissolution, le Conseil prendra les mesures nécessaires au règlement de son passif et à l'affectation de ses archives et de l'actif existant à la date d'expiration du présent Accord.

Chapitre XV.—Coopération avec d'autres Organismes

Article 39

1. Dans l'exercice de ses fonctions aux termes du présent Accord, le Conseil peut prendre tous arrangements en vue de consulter les organismes et institutions appropriés et de coopérer avec eux; il peut aussi prendre toutes dispositions qu'il estime convenables pour permettre à des représentants de ces organisations d'assister à ses réunions.

2. Si le Conseil constate qu'une disposition du présent Accord est incompatible avec les principes posés par les Nations Unies ou par leurs organes appropriés ou par leurs institutions spécialisées en matière d'accords intergouvernementaux sur les produits de base, cette incompatibilité est considérée comme entravant le fonctionnement du présent Accord et la procédure spécifiée à l'article 43 sera applicable.

Chapitre XVI.—Contestations et Réclamations

Article 40

1. Une contestation relative à l'interprétation ou à l'application du présent Accord qui n'est pas réglée par voie de négociation est, à la demande d'un Gouvernement participant à l'Accord et partie au différend, déférée au Conseil pour décision.

2. Lorsqu'une contestation est déférée au Conseil en vertu du paragraphe 1 du présent article, la majorité des Gouvernements participants, ou un groupe de Gouvernements participants détenant au moins le tiers du total des voix peut demander au Conseil, après complète discussion de l'affaire, de solliciter l'opinion de la commission consultative mentionnée au paragraphe 3 du présent article sur les questions en litige avant de faire connaître sa décision.

3.—(i) Sauf décision contraire du Conseil, prise à l'unanimité, cette commission est composée de:

(a) deux personnes désignées par les pays exportateurs, dont l'une possède une grande expérience des questions du genre de celle en litige et l'autre a de l'autorité et de l'expérience en matière juridique;

(b) deux personnes, de qualification analogue, désignées par les pays importateurs; et

(c) un président choisi à l'unanimité par les quatre personnes nommées selon les dispositions des alinéas (a) et (b) ci-dessus ou, en cas de désaccord, par le Président du Conseil.

(ii) Des ressortissants de pays dont les Gouvernements sont parties au présent Accord peuvent être habilités à siéger à la commission consultative.

(iii) Les membres de la commission consultative agissent à titre personnel et sans recevoir d'instructions d'aucun Gouvernement.

(iv) Les dépenses de la commission consultative sont à la charge du Conseil.

4. L'opinion motivée de la commission consultative est soumise au Conseil qui tranche le différend après avoir pris en considération tous les éléments d'information utiles.

5. Une plainte selon laquelle un Gouvernement participant n'aurait pas rempli les obligations imposées par le présent Accord est, sur la demande du Gouvernement participant auteur de la plainte, déférée au Conseil qui prend une décision en la matière.

6. Aucun Gouvernement participant ne peut être reconnu coupable d'infraction au présent Accord qu'à la majorité des voix détenues par les pays exportateurs et à la majorité des voix détenues par les pays importateurs. Toute constatation d'une infraction au présent Accord commise par un Gouvernement participant doit préciser la nature de l'infraction.

7. Si le Conseil constate qu'un Gouvernement participant a commis une infraction au présent Accord, il peut, à la majorité des voix détenues par les pays exportateurs et à la majorité des voix détenues par les pays importateurs, suspendre le Gouvernement en question de son droit de vote jusqu'à ce que celui-ci se soit acquitté de ses obligations, ou bien exclure ce Gouvernement de l'Accord.

Chapitre XVII. — Signature, Acceptation, Entrée en Vigueur et Adhésion

Article 41

1. Le présent Accord sera ouvert du 15 septembre au 31 octobre 1953 à la signature des Gouvernements représentés par les délégués à la Conférence au cours de laquelle il a été négocié.

2. Le présent Accord sera soumis à ratification ou acceptation par les Gouvernements signataires conformément à leur procédure constitutionnelle respective, et les instruments de ratification ou d'acceptation seront déposés auprès du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

3. Le présent Accord sera ouvert à l'adhésion de tout Gouvernement visé au paragraphe 1 du présent article; l'adhésion se fera par le dépôt d'un instrument d'adhésion auprès du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

4. Le Conseil pourra approuver l'adhésion au présent Accord de tout Gouvernement non visé au paragraphe 1 du présent article sous réserve que les conditions de ladite adhésion soient préalablement déterminées d'un commun accord entre le Conseil et le Gouvernement intéressé.

5. Un Gouvernement devient partie au présent Accord à compter de la date à laquelle il a déposé l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion auprès du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

6.—(i). Le présent Accord entrera en vigueur le 15 décembre 1953 en ce qui concerne les articles 1, 2, 18 et 27 à 46 inclusivement et le 1er janvier 1954 en ce qui concerne les articles 3 à 17 et 19 à 26 inclusivement, si, le 15 décembre 1953, les instruments de ratification, d'acceptation ou d'adhésion ont été déposés par des Gouvernements détenant 60% des voix des pays importateurs et 75% des voix des pays exportateurs selon la répartition prévue aux articles 33 et 34. Toutefois et pendant une période de 4 mois à compter du 15 décembre 1953, sera considérée comme équivalente à une ratification, acceptation ou adhésion, la notification faite au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, par un Gouvernement qui n'aurait pu ratifier l'Accord, l'accepter ou y adhérer avant le 15 décembre 1953, par laquelle celui-ci s'engage à poursuivre, aussi rapidement que le permet sa procédure constitutionnelle, les formalités de ratification, d'acceptation ou d'adhésion. Si toutefois une telle notification n'est pas suivie du dépôt d'un instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion avant le 1er mai 1954, le Gouvernement intéressé ne sera plus considéré comme observateur. En tout état

de cause les obligations découlant du présent Accord pour les Gouvernements des pays exportateurs qui auront ratifié ou accepté cet Accord ou qui y auront adhéré avant le 1er mai 1954 s'appliqueront pour la première année contingente à dater du 1er janvier 1954.

(ii) Si, à la fin de la période de 4 mois mentionnée à l'alinéa (i) ci-dessus, le pourcentage des voix des pays importateurs ou des pays exportateurs qui auraient ratifié ou accepté le présent Accord ou y auraient adhéré est inférieur au pourcentage prévu à l'alinéa (i) ci-dessus, les Gouvernements qui auront ratifié ou accepté le présent Accord ou qui y auront adhéré pourront convenir de le mettre en vigueur entre eux.

(iii) Le Conseil peut déterminer les conditions auxquelles les Gouvernements qui n'auront pas ratifié ou accepté le présent Accord ou qui n'y auront pas adhéré avant le 15 décembre 1953, mais qui auront fait connaître leur intention d'obtenir aussi rapidement que possible une décision de ratification, d'acceptation ou d'adhésion pourront, s'ils le souhaitent, prendre part aux travaux du Conseil en qualité d'observateur n'ayant pas droit de vote.

7. Le Gouvernement du Royaume de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord notifiera à tous les Gouvernements signataires toute signature, ratification et acceptation du présent Accord, ou toute adhésion à ce dernier et informera tous les Gouvernements signataires de toute réserve ou condition y attachées.

Chapitre XVIII. — Durée, Amendement, Suspension, Retrait, Expiration

Article 42

1. La durée du présent Accord est de cinq ans à dater du 1er janvier 1954. Cet Accord ne peut être dénoncé.

2. Sous réserve des articles 43 et 44, le Conseil, au cours de la troisième année du présent Accord, examinera le fonctionnement complet de l'Accord, particulièrement en ce qui concerne les contingents et les prix et prendra en considération tous amendements à l'Accord que des Gouvernements participants pourraient proposer à l'occasion de cet examen.

3. Le Conseil soumettra aux Gouvernements participants, trois mois au moins avant le dernier jour de la troisième année contingente du présent Accord, un rapport sur les conclusions de l'examen prévu par le paragraphe 2 du présent article.

4. Tout Gouvernement participant pourra, au plus tard deux mois après réception du rapport du Conseil visé au paragraphe 3 du présent article, se retirer du présent Accord en notifiant ce retrait au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord. Ledit retrait prendra effet le dernier jour de la troisième année contingente.

5.—(i) Si, après le délai de deux mois mentionné au paragraphe 4 du présent article, un Gouvernement qui ne s'est pas retiré du présent Accord en vertu de ce paragraphe estime que le nombre des Gouvernements qui se sont retirés de l'Accord en vertu dudit paragraphe, ou l'importance de ces Gouvernements dans le cadre du présent Accord, est de nature à porter préjudice au fonctionnement de l'Accord, ledit Gouvernement peut, dans les 30 jours suivant l'expiration de la période précitée, demander au Président du Conseil de convoquer une réunion spéciale du Conseil au cours de laquelle les Gouvernements participants au présent Accord examineront la question de savoir s'ils continuent ou non à y adhérer.

(ii) Toute réunion spéciale convoquée en vertu d'une demande formulée conformément à l'alinéa (i) ci-dessus est tenue dans un délai maximum d'un mois après que le Président ait reçu la demande en question et les Gouvernements représentés à ladite réunion peuvent se retirer de l'Accord en faisant parvenir une notification de retrait au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord dans les 30 jours suivant la réunion; ladite notification de retrait prend effet trente jours après la date de sa réception par ce Gouvernement.

(iii) Les Gouvernements qui n'ont pas été représentés à la réunion spéciale tenue en vertu des alinéas (i) et (ii) ci-dessus, ne peuvent pas se retirer du présent Accord aux termes des dispositions desdits alinéas.

Article 43

1. S'il se produit des circonstances qui, de l'avis du Conseil, entravent ou menacent d'entraver le fonctionnement du présent Accord, le Conseil peut, par un Vote Spécial, recommander aux Gouvernements participants un amendement au présent Accord.

2. Le Conseil fixe le délai dans lequel chaque Gouvernement participant doit notifier au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord s'il accepte ou non un amendement recommandé en vertu du paragraphe 1 du présent article.

3. Si, avant la fin du délai fixé au paragraphe 2 du présent article, tous les Gouvernements participants acceptent un amendement, celui-ci entre en vigueur immédiatement après réception par le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord de la dernière acceptation.

4. Si, à la fin du délai fixé au paragraphe 2 du présent article, un amendement n'est pas accepté par les Gouvernements des pays exportateurs détenant 75% des voix attribuées aux pays exportateurs et par les Gouvernements des pays importateurs détenant 75% des voix attribuées aux pays importateurs, cet amendement n'entre pas en vigueur.

5. Si, à la fin du délai fixé au paragraphe 2 du présent article, un amendement est accepté par les Gouvernements des pays exportateurs détenant 75% des voix attribuées aux pays exportateurs et par les Gouvernements des pays importateurs détenant 75% des voix attribuées aux pays importateurs, mais non par les Gouvernements de tous les pays exportateurs et par les Gouvernements de tous les pays importateurs;

(i) l'amendement entre en vigueur pour les Gouvernements participants ayant notifié leur acceptation aux termes du paragraphe 2 du présent article au commencement de l'année contingente qui suit la fin du délai fixé aux termes de ce paragraphe;

(ii) le Conseil décide sans délai si l'amendement est d'une nature telle que les Gouvernements participants qui ne l'acceptent pas doivent être suspendus du présent Accord à dater du jour où cet amendement entre en vigueur aux termes de l'alinéa (i) ci-dessus et en informe tous les Gouvernements participants. Si le Conseil décide que l'amendement est de telle nature, les Gouvernements participants qui n'ont pas accepté l'amendement informent le Conseil avant la date à laquelle l'amendement doit entrer en vigueur aux termes de l'alinéa (i) ci-dessus s'ils continuent à considérer cet amendement comme inacceptable, et les Gouverne-

ments participants qui en ont jugé ainsi sont automatiquement suspendus du présent Accord. Toutefois, si l'un de ces Gouvernements participants prouve au Conseil qu'il a été empêché d'accepter l'amendement avant l'entrée en vigueur de celui-ci aux termes de l'alinéa (i) ci-dessus en raison de difficultés d'ordre constitutionnel indépendantes de sa volonté, le Conseil peut ajourner la mesure de suspension, jusqu'à ce que ces difficultés aient été surmontées et que le Gouvernement participant ait notifié sa décision au Conseil.

6. Le Conseil détermine les règles selon lesquelles est réintégré un Gouvernement participant suspendu aux termes de l'alinéa (ii) du paragraphe 5 du présent article, ainsi que les règles nécessaires à la mise en application des dispositions du présent article.

Article 44

1. Si un Gouvernement participant s'estime gravement lésé dans ses intérêts du fait qu'un Gouvernement signataire ne ratifie pas ou n'accepte pas le présent Accord, ou en raison des conditions ou réserves mises à une signature, à une ratification ou à une acceptation, il le notifie au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord. Dès la réception de cette notification, le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord en informe le Conseil qui examine la question, soit à sa première réunion, soit à une de ses réunions ultérieures tenue dans le délai d'un mois au plus après la réception de la notification. Si après l'examen de la question par le Conseil, le Gouvernement participant continue à trouver ses intérêts gravement lésés, il peut se retirer de l'Accord en notifiant son retrait au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord dans un délai de 30 jours après que le Conseil ait terminé l'examen de la question.

2. Si un Gouvernement participant démontre que, nonobstant les dispositions du présent Accord, le fonctionnement de cet Accord a entraîné une grave pénurie d'approvisionnements ou n'a pas stabilisé les prix sur le marché libre entre les limites prévues au présent Accord, et si le Conseil ne prend pas de mesures pour remédier à une telle situation, le Gouvernement intéressé peut notifier son retrait de l'Accord.

3. Si, pendant la durée du présent Accord, en raison de mesures prises par un pays non-participant, ou en raison de mesures incompatibles avec le présent Accord prises par un pays participant, il se produit dans le rapport entre l'offre et la demande sur le marché libre une évolution défavorable qu'un Gouvernement participant estime gravement préjudiciable à ses intérêts, ce Gouvernement participant peut en saisir le Conseil. Si le Conseil déclare la cause fondée, le Gouvernement intéressé peut notifier son retrait du présent Accord.

4. Si un Gouvernement participant estime que ses intérêts seront gravement lésés du fait du tonnage de base d'exportation qui va être attribué à un pays exportateur non-participant sollicitant son adhésion à l'Accord conformément au paragraphe 4 de l'article 41, ce Gouvernement peut en saisir le Conseil qui prend une décision sur cette question. Si le Gouvernement intéressé estime que malgré cette décision ses intérêts continuent à être gravement lésés, ce Gouvernement peut notifier son retrait du présent Accord.

5. Le Conseil prend dans les 30 jours une décision sur toute affaire qui lui est soumise en vertu des para-

graphes 2, 3 et 4 du présent article; si le Conseil n'a pas statué dans le délai fixé, le Gouvernement qui a soumis l'affaire au Conseil a le droit de notifier son retrait du présent Accord.

6. Tout Gouvernement participant peut, s'il vient à se trouver engagé dans des hostilités, solliciter du Conseil la suspension de tout ou partie des obligations que lui impose le présent Accord. Si sa demande est rejetée, ce Gouvernement peut notifier son retrait du présent Accord.

7. Si un Gouvernement participant se réclame lui-même des dispositions du paragraphe 2 de l'article 16 pour se dégager des obligations qu'il a contractées aux termes dudit article, tout autre Gouvernement participant a le droit de notifier son propre retrait, à tout moment au cours des trois mois qui suivent, après en avoir expliqué les raisons au Conseil.

8. En plus des situations prévues aux paragraphes précédents du présent article, lorsqu'un Gouvernement participant démontre que des raisons indépendantes de sa volonté l'empêchent de remplir les obligations contractées aux termes du présent Accord, il peut notifier son retrait de l'Accord, sous réserve que le Conseil décide que ce retrait est justifié.

9. Si un Gouvernement participant estime qu'un retrait du présent Accord, notifié en application des dispositions du présent article par tout autre Gouvernement participant, et concernant soit son territoire métropolitain, soit tout ou partie des territoires non-métropolitains dont il assure la représentation internationale est d'une importance telle qu'elle entrave le fonctionnement du présent Accord, ce Gouvernement peut notifier son propre retrait du présent Accord à tout moment au cours des trois mois qui suivent.

10. Toute notification de retrait faite en application du présent article doit être adressée au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et prend effet 30 jours après la date de sa réception par ce Gouvernement.

Article 45

Le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord informe sans tarder tous les Gouvernements signataires et adhérents de toute notification et de tout préavis de retrait qui ont été portés à sa connaissance aux termes des articles 42, 43, 44 et 46.

Chapitre XIX. — Application territoriale

Article 46

1. Tout Gouvernement peut, au moment de la signature, de la ratification, de l'acceptation du présent Accord ou de l'adhésion à celui-ci, ou à tout moment ultérieur, déclarer par notification au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, que l'Accord s'étend à tout ou partie des territoires non-métropolitains dont il assure la représentation internationale, et l'Accord s'applique dès réception de cette notification aux territoires qui y sont mentionnés.

2. Conformément aux dispositions des articles 42, 43 et 44 relatives au retrait, tout Gouvernement participant peut notifier au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord le retrait séparé du présent Accord de tout ou partie des territoires non-métropolitains dont il assure la représentation internationale.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Accord aux dates figurant en regard de leur signature.

Les textes du présent Accord en langues anglaise, chinoise, espagnole, française et russe font tous également foi, les originaux étant déposés auprès du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, qui en transmet des copies certifiées conformes à tous les Gouvernements signataires ou adhérents.